ഇസ്‌ലാം

ഒരു പരിചയം

അതിന്റെ തത്വങ്ങൾ, മൂല്യങ്ങൾ, പൈതൃകം എന്നിവയുടെ ഒരു സംക്ഷിപ്ത വിവരണം

ഇസ്‌ലാം ഒരു പരിചയം

തന്റെ ദാസന്റെ (മുഹമ്മദ്) മേൽ സത്യാസത്യത്തിന്റെ
വിവേചന ഗ്രന്ഥം അവതരിച്ചവൻ അനുഗ്രഹ
പൂർണ്ണനാകുന്നു. അദ്ദേഹം ലോകത്തിന് ഒരു
താക്കീതുകാരൻ ആയിരിക്കാൻ വേണ്ടിയത്രെ അത്.

വിശുദ്ധ ഖുർആൻ 25:1

ഇസ്‌ലാം ഒരു പരിചയം

അതിന്റെ തത്വങ്ങൾ, മൂല്യങ്ങൾ, പൈതൃകം എന്നിവയുടെ ഒരു സംക്ഷിപ്ത വിവരണം

മൂന്നാം പതിപ്പ്: ഷാബാൻ 1446 / ഫെബ്രുവരി 2025

പകർപ്പവകാശം

മാറ്റം വരുത്തരുത്, വാണിജ്യാവശ്യങ്ങൾക്ക് ഉപയോഗിക്കരുത് എന്ന നിബന്ധനയോടെ ഇസ്‌ലാമിനെ മനസ്സിലാക്കാൻ മനുഷ്യരാശിയെ സഹായിക്കുന്നതിനായി ഈ പുസ്തകം ഏത് ഭാഷയിലും അച്ചടിക്കാൻ ഇസ്‌ലാമിക് ഇൻഫർമേഷൻ സെന്റർ അനുമതി നൽകുന്നു.

രചനയും, പ്രസിദ്ധീകരണവും

ഇസ്‌ലാമിക് ഇൻഫർമേഷൻ സെന്റർ
സുൽത്താൻ കാബൂസ് ഗ്രാന്റ് മസ്ജിദ്
മസ്കത്ത്, ഒമാൻ
ഇമെയിൽ: info@iicoman.om
www.iicoman.om

പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ

ഉള്ളടക്കം

ഭാഗം **പുറം**

മുഖവുര 1
1. ചരിത്രത്തിലെ ഇസ്‌ലാം 2
2. ഇസ്ലാമിന്റെ അർത്ഥവും അടിസ്ഥാന തത്വങ്ങളും 8
3. സ്രഷ്ടാവായ അല്ലാഹ്ഹുവിന്റെ സ്വഭാവവും ഗുണങ്ങളും 19
4. മുഹമ്മദ് നബി ജീവിതവും വ്യക്തിത്വവും 21
5. പ്രവാചകത്വത്തിന്റെ ആധികാരികത 24
6. ഖുർആനിന്റെ ചരിത്രവും സന്ദേശവും 30
7. ഖുർആനിന്റെ ആധികാരികതത 39
8. പ്രവാചകാധ്യാപനങ്ങൾ 42
9. പരലോകജീവിതം 44
10. മറ്റു മതങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ഇസ്ലാമിക വീക്ഷണം 49
11. യേശു ഇസ്ലാമിൽ 52
12. എന്തുകൊണ്ട് ഇസ്ലാം? മറ്റ് മതങ്ങൾ ശരിയല്ലേ? 55
13. നിരീശ്വരവാദത്തെയും അജ്ഞേയവാദത്തെയും കുറിച്ചുള്ള ഉദ്ബോധനം 57
14. ഇസ്‌ലാമിലെ സ്ത്രീ 61
15. മത തീവ്രവാദം 62
16. ഇസ്‌ലാമിക ജീഹാദ് 64
17. ഇസ്‌ലാമിക ശരീഅത്ത് 66
18. ഇസ്ലാമിലെ വിഭാഗങ്ങൾ 68
19. മനുഷ്യാവകാശങ്ങൾ ഇസ്‌ലാമിൽ 70
20. ഇസ്ലാമിലെ സാംസ്കാരിക വൈവിധ്യം 74
21. മതം പ്രധാനമായിരിക്കുന്നത് എന്തുകൊണ്ട്? 78
22. ഒരാൾക്ക് എങ്ങനെ മുസ്‌ലിമാകാം 80

നിഘണ്ടു 82

എൻഡ്നോട്ടുകൾ 84

അവലംബം 88

മുഖവുര

അല്ലാഹു മനുഷ്യരെ സൃഷ്ടിച്ചത് തന്നെ സേവിക്കുന്നതിനും അവന്റെ കൽപ്പനകൾ അനുസരിച്ച് ജീവിക്കുന്നതിനുമായി മാത്രമാണ്. ഇതിനായി, അവൻ തന്റെ മതം സ്ഥാപിച്ചു, അത് അവന്റെ ഇഷ്ടത്തോടുള്ള നമ്മുടെ സമർപ്പണം (അറബിയിൽ ഇസ്ലാം), ദൂതന്മാരെ നിയമിക്കുകയും മനുഷ്യരാശിയെ ഈ മതത്തിലേക്ക് നയിക്കാൻ വേദഗ്രന്ഥങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ, എല്ലാ മനുഷ്യർക്കും ദൈവത്തിന്റെ ഈ മതത്തെ അറിയാനുള്ള അവകാശമുണ്ട്, അങ്ങനെ വിശ്വാസപരമായ കാര്യങ്ങളിൽ അറിവുള്ള തിരഞ്ഞെടുപ്പുകൾ നടത്താനുള്ള അവസരമുണ്ട്. നിർഭാഗ്യവശാൽ, തുടക്കം മുതൽ തന്നെ, ഇസ്ലാം അതിന്റെ വിമർശകരാൽ വളച്ചൊടിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്, തൽഫലമായി, ഇസ്ലാം എല്ലായ്പ്പോഴും തെറ്റിദ്ധരിക്കപ്പെട്ടു, അങ്ങനെ ആത്മീയ സത്യാന്വേഷികൾക്ക് ഒരു തടസ്സം സൃഷ്ടിക്കുന്നു. മാത്രമല്ല, ഇന്ന് "വിദഗ്ധർ" എന്ന് വിളിക്കപ്പെടുന്നവർ ഇസ്ലാമിനെക്കുറിച്ച് അവതരിപ്പിക്കുന്ന പലതും വിവിധ മുൻവിധികളാലും പക്ഷപാതങ്ങളാലും ശക്തമായി കളങ്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു, എന്നിരുന്നാലും അപവാദങ്ങളുണ്ട്. വാസ്തവത്തിൽ, പാശ്ചാത്യ എഴുത്തുകാർ ഇസ്ലാം പോലെ ഇത്രയധികം നിഷേധാത്മകവും തെറ്റിദ്ധരിപ്പിക്കുന്നതുമായ രീതിയിൽ ഇത്രയധികം എഴുതിയ ഒരു മതവും ലോകത്ത് ഇല്ല. അതിനാൽ, കഴിഞ്ഞ ദശകത്തിൽ ഇസ്ലാമിനെക്കുറിച്ചുള്ള എഴുത്ത് വർദ്ധിച്ചിട്ടും, സത്യത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള ഇസ്ലാമിനെക്കുറിച്ചുള്ള ആധികാരിക കൃതികളും ധ്രുവീകരണത്തിന് പകരം പരസ്പര ധാരണ സൃഷ്ടിക്കാനുള്ള ഉദ്ദേശ്യവും വിരളമാണ്.

ഈ മഹത്തായ മതത്തെക്കുറിച്ച് വെളിച്ചം വീശുകയും അതിനെക്കുറിച്ചുള്ള വികലങ്ങളും തെറ്റിദ്ധാരണകളും ഇല്ലാതാക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നതാണ് ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം. അങ്ങനെ, എല്ലാ മനുഷ്യവർഗത്തിനും ഇസ്ലാമിനെ അതിന്റെ ശരിയായതും യഥാർത്ഥവുമായ വീക്ഷണകോണിൽ കാണാനും വ്യക്തികൾക്ക് വിശ്വാസത്തിലേക്കുള്ള ശരിയായ പാത കാണുന്നതിന് വഴിയൊരുക്കാനും അവസരം നൽകുന്നു. വിശ്വാസം പലപ്പോഴും ഒരാളുടെ സംസ്കാരത്താൽ നിർണ്ണയിക്കപ്പെടുന്നു, കൂടാതെ അറിവിലൂടെ മാത്രമേ സത്യം എവിടെയാണെന്ന് തിരിച്ചറിയാൻ കഴിയൂ.

ചരിത്രത്തിലെ ഇസ്‌ലാം

ഇസ്‌ലാം ഒരു മതവും നാഗരികതയുമാണ്. മനുഷ്യാനുഭവ ചരിത്രത്തിൽ പതിനാലു നൂറ്റാണ്ടുകളിലായി പ്രവിശാലമായ ഭൂഖണ്ഡത്തിലും, വ്യത്യസ്തമായ ഭൂ പ്രദേശങ്ങളിലും സാന്നിധ്യമുള്ള ഒരു പ്രത്യയശാസ്ത്രമാണ് ഇസ്‌ലാം. നാഗരികതയുടെ വിശിഷ്യാ പാശ്ചാത്യൻ നാഗരികതയുടെ നല്ല വശങ്ങൾ വികസിപ്പിച്ചെടുക്കുന്നതിന് വേരൂന്നിയതും, ലോകാടിസ്ഥാനത്തിൽ ഒരുപാട് ജനങ്ങളെ ആത്മീയ–ഭൗതിക മേഖലയിൽ സംസ്കരിക്കുകയും പരിവർത്തിപ്പിക്കുകയും ചെയ്ത ഒരു ചരിത്ര യാഥാർത്ഥ്യമാണ് ഇസ്‌ലാം. ഇന്ന് വിവിധ ദേശീയ–വംശീയ–സാംസ്കാരിക പാശ്ചാത്തലത്തിലുള്ള രണ്ട് ബില്ല്യണിലധികം വ്യക്തികൾ ഇസ്‌ലാമിനെ അനുവർത്തിക്കുന്നവരാണ്. ഇന്ന് ലോകത്ത് ഒരുപാട് സാന്നിധ്യമുള്ള ഒരു പ്രത്യയശാസ്ത്രമെന്നതിലുപരി, പാശ്ചാത്യൻ രാജ്യങ്ങൾ, ഏഷ്യ, ആഫ്രിക്ക തുടങ്ങിയ പ്രദേശങ്ങളിലും ഇസ്‌ലാമിന്റെ സ്വാധീനം പ്രത്യക്ഷമാണ്. ഇവർ സമകാലീന മാനവീക ദർശനത്തിലും, പാശ്ചാത്യൻ ബൗദ്ധികതയിലും താത്പര്യമുള്ളവരായിരിക്കെ, അവർ ഇസ്‌ലാമിനെ ഏദായവരിച്ചത് ഇസ്‌ലാമിനെ തൊട്ടറിഞ്ഞതു കൊണ്ടാണ്, അതുപോലെ തന്നെ അവർ യഥാർത്ഥ മതത്തെ കണ്ടെത്താനും, കലർപ്പില്ലാത്ത ആത്മീയത കൈവരിക്കാനും അവർ തൽപരരായതു കൊണ്ടുമാണ്.

ഉമ്മത്ത് എന്നതിൽ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന അർത്ഥങ്ങളും, മാനങ്ങളും ഗ്രഹിക്കാതെ ഒരാൾക്കും ഇസ്‌ലാമിനെ ഗ്രഹിക്കാൻ സാധ്യമല്ല. ലോകമെമ്പാടുള്ള എല്ലാ മുസ്‌ലിംകളും ഉൾകൊള്ളുന്ന ജനതക്കാണ് ഉമ്മത്ത് എന്ന പദം കൊണ്ട് അർത്ഥമാക്കുന്നത്. പരമാധികാരിയായ സ്രഷ്ടാവിന്റെ ഖുർആനിക സന്ദേശങ്ങളും, പ്രവാചക തിരുമേനിയുടെ (അദ്ദേഹത്തിന് അല്ലാഹുവിന്റെ രക്ഷയും സമാധാനവും ഉണ്ടാവട്ടെ)[1] തിരുസന്ദേശങ്ങളും, ദൈവീക കൽപനയുടെ മാനങ്ങളും (മതാത്മക കൽപനകൾ/ ശരീഅത്ത്) ലോകത്തുള്ള എല്ലാ മുസ്‌ലിം വ്യക്തികളെയും കെട്ടുറപ്പുള്ള ഒരു സാഹോദര്യത്തിലായി ഒന്നിപ്പിക്കുന്നു. ചില മുസ്‌ലിം സമൂഹങ്ങൾ പ്രതിസന്ധിയിലാണെങ്കിൽ പോലും, അവർ ആ പ്രക്ഷുബ്ധതയുടെ ഇടയിൽ നിന്നും ശക്തമായ സഹോദര്യ ബന്ധത്തിലായി കഴിയുന്നു. ഇന്ന് ലോകത്ത് ഇസ്‌ലാമിന് രാഷ്ട്രീയപരമായ ഒരു ഐക്യദാർഢ്യം ഇല്ലെങ്കിൽ പോലും അവർ മതപരമായി ഒരൊറ്റ ജനതയാണ്. മുസ്‌ലിം ഉമ്മയിൽ ഉൾപ്പെടുന്നവരില്ലാത്ത, ലോകത്ത് ഒരു വംശജരോ, ഗോത്ര വിഭാഗക്കാരോ ഇല്ല. അഥവാ ഇന്ന് നിലവിലുള്ള എല്ലാ ഗോത്ര – വംശജരിൽ പലരും മുസ്‌ലിംകളാണ്. മുഴുവൻ മനുഷ്യരാശിയെയും അഭിമുഖീകരിക്കുന്ന മതമെന്ന നിലയിൽ ഇസ്‌ലാം ആവിർഭാവ കാലത്തു തന്നെ, എല്ലാവിധ ഗോത്ര– വംശീയതകളെയും അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള മാനുഷിക വിഭജനത്തെ ശക്തമായി തിരസ്കരിച്ചതാണ്. ഏഷ്യ, ആഫ്രിക്ക, യൂറോപ്പ്, വടക്കേ– തെക്കേ അമേരിക്ക, ഓസ്ട്രേലിയ

എന്നിങ്ങനെ ലോകത്തിന്റെ എല്ലാ ഭൂഖണ്ഡങ്ങളിലും വ്യാപിക്കുന്ന ലോകത്തിലെ എല്ലാ വംശീയരും, ഗോത്ര വിഭാഗങ്ങളുമായ എല്ലാ സമൂഹങ്ങളും ഉൾപ്പെടുന്ന ഒരൊറ്റ ജനതയാണ് ഉമ്മത്ത്.

ഇസ്‌ലാമിക സമൂഹം, സ്ഥാപനങ്ങൾ, നാഗരികത, എന്നിവയിൽ നിന്ന് വേർതിരിക്കാനാവാതെ, ഇവയെല്ലാം ഇഴകിച്ചേർന്നതാണ് ഇസ്‌ലാമിക സംസ്കാരം'. പ്രവാചകൻ മക്കയിൽ നിന്ന് മദീനയിലേക്ക് പലായനം ചെയ്ത മുതൽക്കാണ് ആദ്യത്തെ ഇസ്‌ലാമിക സമൂഹം മദീനയിൽ സ്ഥാപിതമായത്. പ്രവാചകന്റെ മരണവും, അതിനു ശേഷം നാല് ഖലീഫമാരുടെ ഭരണം വരെയുള്ള കാലയളവ് ഇസ്‌ലാമിക ചരിത്രത്തിലെ സവിശേഷ കാലമായിരുന്നു(AD – 662–661). പിൽക്കാല ഇസ്‌ലാമിക ചരിത്രത്തിലുടനീളം മാർഗ ദർശനം സ്വീകരിച്ച ഒരു ആദർശപരമായ കാലമായിരുന്നു ഇത്.

മാർഗ്ഗ നിർദേശകരായ നാല് ഖലീഫമാരെയും പിന്തുടർന്ന ഒരു ഭരണാധികാരി, ദമസ്കസിനെ കേന്ദ്രമാക്കി ഒരു രാജ്യഭരണം തുടങ്ങി. പക്ഷേ, ഇത് ശരിയായ മാർഗ്ഗം നിർദേശം നൽകുന്ന ഖിലാഫത്തിൽ നിന്ന് പരമ്പരാഗത രാജഭരണത്തിലേക്ക് ഗതി മാറി സഞ്ചരിച്ചു. ആദ്യത്തെ രാജ്യഭരണാധികാരിയായിരുന്നു ഉമയ്യത്ത്. മധ്യേഷ്യയിൽ നിന്ന് സ്പെയിനിലേക്കും ഫ്രാൻസിലേക്കും ഭരണനിർവ്വഹണത്തിന് ആവശ്യമായ ആശയവിനിമയ,

ഗ്രാനഡായിലെ അൽ ഹംറ കൊട്ടാരം, സ്പെയിൻ

ഭരണനിർവ്വഹണ, നിയമവ്യവസ്ഥകളും, സൈനിക സ്ഥാപനങ്ങളും സ്ഥാപിക്കാൻ കഴിഞ്ഞു. അവയിൽ ഭൂരിഭാഗവും നൂറ്റാണ്ടുകളോളം നിലനിന്നിരുന്നു. വാണിജ്യം, കൃഷി, തപാൽ സേവനങ്ങൾ എന്നിവയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട നിരവധി പരിഷ്കാരങ്ങൾ ഉമയ്യത്തിന്റെ ഭരണ പ്രദേശങ്ങളിൽ കാഴ്ച വെച്ചു. അറബി ഭാഷയെ മുസ്‌ലിം ലോകത്തെ ഭാഷയാക്കാനുള്ള സുപ്രധാന തീരുമാനങ്ങൾ എടുക്കുകയും, അവരുടേതായ സ്വർണ്ണ, വെള്ളി നാണയങ്ങൾ അച്ചടിച്ച് ഒരൊറ്റ കറൻസി അവതരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ ഉമവിയ രാജവംശം ഏറ്റവും ഉയർന്ന നിലയിലായിരുന്നു. ദമസ്കസിലെ ഉമവിയ്യ പള്ളി, ജറുസലേമിലെ ഡോം ഓഫ് ദി റോക്ക് എന്നിവയാണ് ഉമവികളുടെ സുപ്രധാന വാസ്തുവിദ്യാ നേട്ടങ്ങൾ.

ക്രി.വ. 750–ൽ ഇസ്‌ലാമിക കേന്ദ്രം ബാഗ്ദാദിലെ ഒരു പുതിയ നഗരത്തിലേക്ക് മാറ്റിയ അബ്ബാസികൾ ഉമവികളെ അട്ടിമറിച്ചു. ഉന്നതി പ്രാപിച്ച ഇസ്‌ലാമിക നാഗരികതയുടെ അടയാളപ്പെടുത്തലായിരുന്നു അബ്ബാസിയൻ ഭരണം. കല, ശാസ്ത്രം, തത്ത്വചിന്ത എന്നിവയുടെ മികച്ച രക്ഷാധികാരികളായിരുന്നു അബ്ബാസിയൻ ഭരണാധികാരികൾ. ഈ സമയത്താണ് ഇസ്‌ലാമിക ശാസ്ത്രവും, തത്ത്വചിന്തയും അഭിവൃദ്ധി പ്രാപിച്ചത്. ക്ലാസിക്കൽ ഗ്രീസിനെയും റോമിനെയും പുനഃപരിശോധന നടത്തുന്ന ഒരു ബൗദ്ധിക സംസ്കാരം അബ്ബാസികൾ സൃഷ്ടിച്ചു. കാലക്രമേണ, ബാഗ്ദാദിന്റെ കേന്ദ്രീകൃത അധികാരം മുസ്‌ലിം ലോകത്തെമ്പാടുമുള്ള പുതിയ സ്വതന്ത്ര കേന്ദ്രങ്ങളായ അധികാര കേന്ദ്രങ്ങളിലേക്ക് വിഭജിച്ചു, അവിടെ പഠന–ഗവേഷണ സ്ഥാപനങ്ങൾ സ്ഥാപിതമായി. ലോകാടിസ്ഥാനത്തിൽ പ്രശസ്തരായ ജ്ഞാന അന്വേഷകർക്ക് ബാഗ്ദാദ്, ഡമാസ്കസ്, ബുഖാറ, കൈറോ, ഫെസ്, കോർദോബ, ഷിറാസ് തുടങ്ങിയ കേന്ദ്രങ്ങളെ ആശ്രയിച്ചു തുടങ്ങി. അൽ കിന്ദി, അൽ ബിറൂനി, അൽ ഫാറാബി, ഇബ്നു സീന, ഇബ്നു റുഷ്ദ്, ഇബ്നു ഹൈസം, അൽ ഖവാരിസ്മി തുടങ്ങി ബഹുമുഖ പ്രതിഭകൾ പുതിയ പുതിയ ചിന്തകളിലൂടെ നക്ഷത്ര സമാനമായി വെട്ടിത്തിളങ്ങി. തത്ത്വചിന്ത, ജ്യോതിശാസ്ത്രം, വൈദ്യശാസ്ത്രം, ഗണിതശാസ്ത്രം, ശാസ്ത്രം എന്നിവയുടെ മിക്ക പ്രവർത്തനങ്ങളും മുസ്‌ലിം ലോകത്ത് നിർവ്വഹിക്കപ്പെട്ടിരുന്നത് അറബി ഭാഷയിലായിരുന്നു. ആ കാലയളവിൽ അന്താരാഷ്ട്ര തലത്തിലെ വൈജ്ഞാനിക ഭാഷയായിരുന്നു അറബി. ഈ സുവർണ്ണ നൂറ്റാണ്ടുകളിൽ മുസ്‌ലിം ബാഗ്ദാദും കോർദോബയും ലോകത്തിന്റെ ആകർഷണ ബിന്ദുവായി മാറി. പരിഷ്കൃതവും മനോഹരവുമായ നഗരങ്ങൾ. കല്ലുകൾ കൊണ്ട് അലങ്കരിച്ച വീടുകൾ, കൊട്ടാരങ്ങൾ, പ്രകാശ വിളക്കുകൾ കൊണ്ട് ജ്വലിക്കുന്ന തെരുവുകൾ, ഒഴുകുന്ന നീർതടങ്ങൾ, സർവ്വകലാശാലകൾ, ലൈബ്രറികൾ, ആശുപത്രികൾ, ഫാർമസികൾ, ആർട്ട് ഗാലറികൾ, സകലതും തന്നെ സാംസ്കാരിക പ്രേമികളെ ഇവിടങ്ങളിലേക്ക് ആകർഷിച്ചു. ഫ്രാൻസ്, ഇംഗ്ലണ്ട്, ഇറ്റലി ഭരണാധികാരികൾക്ക്

വൈദ്യസഹായം, സർജറി, വാസ്തുശില്പികൾ, വസ്ത്രം എന്നിങ്ങനെയുള്ള ആവശ്യങ്ങൾക്ക് ബാഗ്ദാദിനെയോ കോർദോബയേയൊ ആശ്രയിക്കാൻ ആരംഭിച്ചു. ഉയർന്ന ജീവിത നിലവാരം പുലർത്തിയ ഈ ഭരണ കാലഘട്ടത്തെ മുസ്‌ലിംകളുടെ സുവർണ്ണ കാലഘട്ടങ്ങൾ എന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കുന്നു.

ക്രമേണ അബ്ബാസി രാജവംശത്തിന്റെ ശക്തി ക്ഷയിച്ചു തുടങ്ങിയപ്പോൾ, 1517ൽ ഭരണ നേതൃത്വം ഓട്ടോമൻമാരുടെ കൈകളിലെത്തി. അതിശയകരമായ ബ്യൂറോക്രാറ്റിക് കാര്യക്ഷമതയോടെ ഭരണനിർവഹണം നടത്തിയ ഓട്ടോമൻമാരിൽ പ്രധാനിയാണ് കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിൾ (ഇന്നത്തെ ഇസ്താംബൂൾ) ഭരിച്ച സുൽത്താൻ സുലൈമാൻ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണസമയത്ത് സിറിയ, ഈജിപ്ത്, വടക്കേ ആഫ്രിക്ക, അറേബ്യൻ പെനിൻസുല, കിഴക്കൻ യൂറോപ്പിന്റെ പല ഭാഗങ്ങൾ എന്നിവ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭരണത്തിൻ കീഴിലായിരുന്നു, തങ്ങളുടെ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ വിവിധ ഘടകങ്ങളെ ഒരു ഏകമായ സംസ്കാരത്തിലേക്ക് ചുരുക്കാൻ സുൽത്താൻ താല്പര്യപ്പെട്ടില്ല. അവർ തികച്ചും സഹിഷ്ണുതയും ബഹുസ്വരതയും ഉൾക്കൊണ്ടു. വിവിധ ഗ്രൂപ്പുകൾക്ക് ഒന്നിച്ച് സമാധാനപരമായി ജീവിക്കാൻ കഴിയുന്ന ഒരു ചട്ടക്കൂട് ഓട്ടോമൻമാർ നൽകി. ഓരോരുത്തരും അവരവരുടെ വിശ്വാസങ്ങൾ, സംസ്കാരം, നിയമങ്ങൾ, എന്നിവ പിന്തുടരുന്ന ബഹുസ്വരതയുടെ അന്തർ

ഇസ്താംബൂളിലെ സുലൈമാനിയ പള്ളിയുടെ ഉൾഭാഗം (തുർക്കി)

തലങ്ങൾ സാധ്യമാക്കയപ്പോൾ ആറ് നൂറ്റാണ്ടുകൾ നീണ്ടുനിന്നതും വിജയകരവുമായ ഒരു സാമ്രാജ്യം സ്ഥാപിക്കാൻ ഓട്ടോമൻ ഭരണാധികാരികൾക്ക് സാധിച്ചു. 17– 20 നൂറ്റാണ്ടുകൾ യൂറോപ്യരുടെ അഴിഞ്ഞാട്ട കാലമായിരുന്നു. അമുസ്‌ലിം വ്യാപാരികളും മിഷണറിമാരും സൈനികരും കൊളോണിയൽ ഭരണാധികാരികളും, ഭൂരിപക്ഷ മുസ്‌ലിം രാഷ്ട്രങ്ങളിലെല്ലാം തന്നെ ആധിപത്യം സ്ഥാപിച്ചു. പോർച്ചുഗീസ്, സ്പാനിഷ്, ഡച്ച്, ബ്രിട്ടീഷ്, ഫ്രഞ്ച് തുടങ്ങുന്ന യൂറോപ്യൻ രാഷ്ട്രങ്ങൾ തങ്ങളുടെ കൊളോണിയൽ സാമ്രാജ്യങ്ങളെ കൂടുതൽ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്താൻ തുടങ്ങി. ചൈനക്കാരും റഷ്യക്കാരും തങ്ങളുടെ പ്രദേശങ്ങൾ മുസ്‌ലിം ഭൂരിപക്ഷ പ്രദേശങ്ങളിലേക്ക് വികസിപ്പിച്ചു. ഇത്തരം വൈദേശിക ആധിപത്യം പല മുസ്‌ലിംകളെയും അപമാനിക്കുക മാത്രമല്ല, ഇസ്‌ലാമിക സമൂഹത്തിന്റെ അടിത്തറയെ ഭീഷണിപ്പെടുത്തുക കൂടി ചെയ്തു. യൂറോപ്യൻ ഭരണാധികാരികൾ പരമ്പരാഗത മുസ്‌ലിം വിദ്യാഭ്യാസ, നിയമ, സർക്കാർ സ്ഥാപനങ്ങളെ പാശ്ചാത്യ സ്ഥാപനങ്ങളായി രൂപാന്തരപ്പെടുത്തി. ക്രിസ്ത്യൻ സ്വാധീനം, മതേതര, ഭൗതിക സാംസ്കാരിക മൂല്യങ്ങൾ എന്നിവ നൽകി യൂറോപ്പുകാർ മുസ്‌ലിം പ്രദേശങ്ങളുടെ മതപരമായ ധാർമ്മികതയെ ദുർബലപ്പെടുത്തി. ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ തുടക്കത്തിൽ, ദുർബലമായ ഓട്ടോമൻ ഭരണം ഒന്നാം ലോക മഹായുദ്ധത്തോടെ പരാജയപ്പെടുകയും മതേതര മാതൃക അടിസ്ഥാനമാക്കി, ഇന്നത്തെ തുർക്കി റിപ്പബ്ലിക്ക് സ്ഥാപിതമാവുകയും ചെയ്തു. ഇതോടെ ബാക്കിയുള്ള ഓട്ടോമൻ കോൺഫെഡറേറ്റുകൾക്ക് സ്വാതന്ത്ര്യം ലഭിച്ചു.

ഇസ്‌ലാമിക പരമ്പര്യ ചട്ടക്കൂടിനകത്തേക്ക് അസംഖ്യം ആക്രമണങ്ങൾ തൊടുത്തുവിട്ടിട്ടും ഭൂരിപക്ഷം മുസ്‌ലിംകളും അവരുടെ പാരമ്പര്യത്തിൽ ലോകത്ത് ജീവിക്കുന്നു. വിവിധ മതങ്ങളുടെ ചരിത്രങ്ങൾ ഒരേ പാത പിന്തുടരുന്നില്ലെന്ന് മനസ്സിലാക്കേണ്ടത് പ്രധാനമാണ്. പതിനാറാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ക്രിസ്തുമതത്തിന് നവീകരണ പ്രസ്ഥാനം ഉണ്ടായിരുന്നു. അത് പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് മതത്തിന് കാരണമായി. യഹൂദ മതത്തിലും പരിഷ്കരണങ്ങൾ നടന്നിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഇസ്‌ലാമിൽ അത്തരം പരിഷ്കരണം സാധ്യമായിട്ടില്ല. ഇസ്‌ലാം നിയമപരമായോ, അല്ലെങ്കിൽ ദൈവശാസ്ത്രപരമായോ ഒരു തരത്തിലുള്ള പരിവർത്തനത്തിനും വിധേയമായിട്ടില്ല. അല്ലെങ്കിൽ അത് ഒരു പരിധിവരെ വിധേയമാകാനും സാധ്യതയില്ല. യാഥാസ്ഥിതികതയുടെയും പാരമ്പര്യത്തിന്റെയും ചട്ടക്കൂടിനുള്ളിൽ അതിന്റെ മതജീവിതവും ചിന്തയും ഭൂരിഭാഗവും നിലനിൽക്കുന്നു. ഇസ്‌ലാമിക സമൂഹത്തിന്റെ ചില മേഖലകളിലും ചില രാജ്യങ്ങളിലും പ്രകടമാകുന്ന ആധുനികതയും മൗലികവാദവും പരമ്പരാഗത ഇസ്‌ലാമിക ജീവിതം വരണ്ടുണങ്ങാൻ ഹേതുവായിട്ടുണ്ട്. മുസ്‌ലിംകളിൽ ബഹുഭൂരിപക്ഷവും ഇപ്പോഴും നേരത്തെ വിവരിച്ച പരമ്പരാഗത ആചാരങ്ങൾ അനുഷ്ഠിക്കുന്നവരാണ്. പരമ്പരാഗതമായി മനസ്സിലാക്കിയ ഇസ്‌ലാമുമായി

ബന്ധപ്പെട്ട സംഭവങ്ങളാൽ അവരുടെ ജീവിതത്തിന്റെ താളം നിശ്ചയിക്കപ്പെടുന്നു. പാരമ്പര്യ ഇസ്‌ലാമിക വിദ്യാഭ്യാസത്തിനും നിയമവ്യവസ്ഥകൾക്കും വിനാശമുണ്ടായിട്ടും ഖുർആൻ, ഹദീസ്, ശരീഅത്ത് തുടങ്ങിയ പരമ്പരാഗത ഇസ്‌ലാമിക ശാസ്ത്രങ്ങൾ നൂറ്റാണ്ടുകളായി നിലനിൽക്കുന്നു.

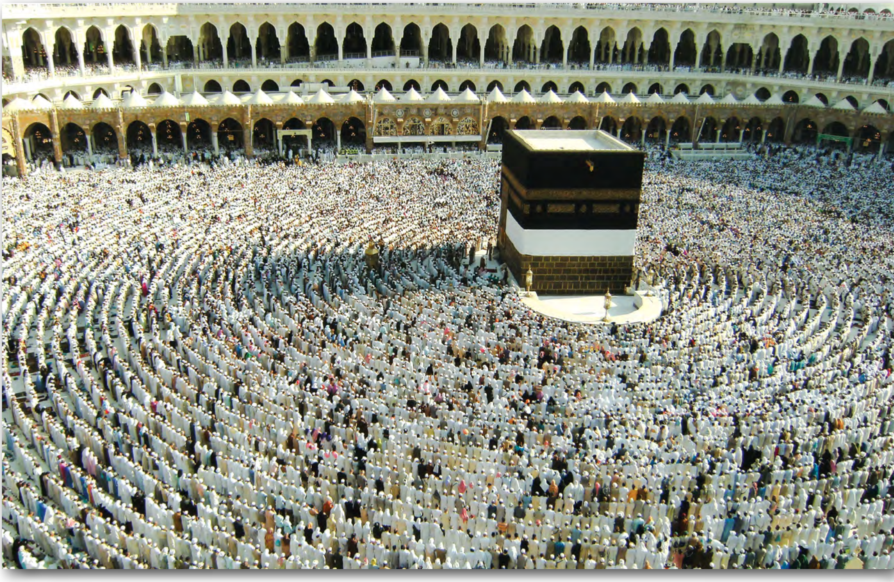

ഏകദൈവമായ അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിക്കുന്നതിനായി ഭൂമിയിൽ നിർമ്മിച്ച ആദ്യത്തെ വീടാണ് മക്കയിലെ കഅ്ബ. (ഖുർആൻ 3:96)

ഇസ്ലാമിന്റെ അർത്ഥവും അടിസ്ഥാന തത്വങ്ങളും

ഏക സ്രഷ്ടാവായ അല്ലാഹുവിനെ വിശ്വസിക്കുക, അവന്റെ പ്രവാചകൻ തിരുമേനി(സ)യിലൂടെ അവതരിപ്പിച്ച കാര്യങ്ങളെ ദൃഢമായി വിശ്വസിക്കുകയും, അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനെയാണ് **ഇസ്‌ലാം** എന്നു പറയുന്നത്.

അല്ലാഹുവിന്റെ ഇച്ഛക്ക് മുമ്പിൽ സന്നദ്ധാവും നിഷ്കപടവുമായ വിധേയത്വമാണ് ഇസ്‌ലാം. അല്ലാഹുവിന്റെ ഹിതത്തിനു മുമ്പിൽ സ്വത്വ സമർപ്പണം നടത്തുന്നത് സ്രഷ്ടാവിനോടുള്ള ഭക്തി/സ്നേഹാദരങ്ങളോട് കൂടെ തന്റെ ഉത്തരവാദിത്തങ്ങൾ നിർവഹിക്കുന്നതിന്റെ സൂചനയാണ്. സ്രഷ്ടാവിനോടും, തന്നോടും, മറ്റ് സൃഷ്ടികളോടും, പരിസ്ഥിതിയോടും തികഞ്ഞ സൗഹൃദത്തോടെ കഴിയാനുള്ള വ്യവസ്ഥകളാണിത്. **ഇസ്‌ലാം** മതം പിന്തുടർന്ന് ഏക ദൈവമായ അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിക്കുകയും, അവനിൽ സ്വത്വത്തെ സമർപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരെയാണ് മുസ്‌ലിംകൾ എന്ന് വിളിക്കുന്നത്.

ഇസ്‌ലാം ഒരു പുതിയ മതമല്ല. മനുഷ്യാനുഭവ ചരിത്രത്തിന്റെ തുടക്കം മുതൽ തന്നെ ഇസ്‌ലാമുണ്ട്. ആദം മുതൽ നൂഹ്, ഇബ്റാഹിം, ഇസ്മാഈൽ, ഇസ്ഹാഖ്, മൂസാ, ഈസ, തുടങ്ങി പ്രവാചക സമാപ്തികനായ മുഹമ്മദ് നബി വരെ നീണ്ടു നിൽക്കുന്ന ഗതകാല പ്രവാചകന്മാർക്ക് അവതീർണമായതെല്ലാം ഇസ്‌ലാമാണ്.ഈ പ്രവാചകരെല്ലാം മുസ്‌ലിംകളാണ്. കാരണം, അവർ അല്ലാഹുവിന് മാത്രമാണ് ആരാധന നിർവഹിച്ചതും, സ്വത്വ സമർപ്പണം നടത്തിയതും.[2] ഇതു പോലെ പ്രവാചകന്മാർക്ക് അവതീർണമായ ദൈവിക സന്ദേശങ്ങൾ അംഗീകരിച്ച് ജീവിച്ച മുൻ കാല പ്രവാചകാനുയായികളെല്ലാം മുസ്‌ലികളാണ്. ഇതാണ് ഇസ്‌ലാം എന്ന വാക്ക് ധ്വനിപ്പിക്കുന്ന അർത്ഥം. ഈ കാര്യം ഖുർആൻ തന്നെ വ്യക്തമാക്കിയതാണ്. (3:19)

ദൈവീക വീക്ഷണത്തിൽ മതം എന്നത് അവനിങ്കൽ സ്വത്വ സമർപ്പണം നടത്തലാണ്. (ഇസ്‌ലാം)

ഇസ്ലാം ആറ് വിശ്വാസ പ്രമാണങ്ങൾ (ഈമാൻ), അഞ്ച് മത പ്രമാണങ്ങൾ (ഇസ്ലാം) എന്നിവയെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതാണ്. വിശ്വാസം എന്നത് ഒരാൾ ബോധ്യത്തോടെ വിശ്വസിക്കുന്നതാണ്, മതം ആ വിശ്വാസത്തിന്റെ പ്രായോഗിക സ്ഥിരീകരണമാണ്. വിശ്വാസത്തെ മതത്തിന് മുൻവ്യവസ്ഥയായി ഇസ്ലാം കണക്കാക്കുന്നു, കാരണം വിശ്വാസം എന്നത് സ്രഷ്ടാവിന്റെയും അവന്റെ ദൈവത്വത്തിന്റെയും കർത്തൃത്വത്തിന്റെയും അടിമത്തത്തിന്റെ അവകാശത്തിന്റെയും (അറബിയിൽ ഉലൂഹിയ, റുബൂബിയ്യ, ഉബൂദിയ്യ) അംഗീകാരവും അംഗീകാരവുമാണ്.

വിശ്വാസത്തിന്റെ ആറ് പ്രമാണങ്ങൾ

ഖുർആനിലെ [3] പല വാക്യങ്ങളിലും വിശ്വാസ പ്രമാണങ്ങൾ വ്യക്തമായി വിശദീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. 112–ാം അദ്ധ്യായം ആദ്യ ലേഖനത്തെക്കുറിച്ച് വ്യക്തമായി വിശദീകരിക്കുന്നു.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ * اللَّهُ الصَّمَدُ * لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ *
وَلَمْ يَكُن لَّهُ كُفُوًا أَحَدٌ

നബിയെ പറയുക. കാര്യം അല്ലാഹു ഏകനാകുന്നു. അവൻ പരാശ്രയരഹിതനാകുന്നു. മറ്റെല്ലാവരും അശ്രയിക്കുന്നവനുമാകുന്നു. അവൻ ജൻമമേകിയിട്ടില്ല. അവൻ ജനിച്ചിട്ടില്ല. അവന് തുല്യം യാതൊന്നുമില്ല.

ആദ്യ ലേഖനം

അല്ലാഹു മാത്രമാണ് ആരാധനക്ക് അർഹൻ. അവനാണ് പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ സ്രഷ്ടാവ്. പ്രവൃത്തികളിലും, വിശേഷണത്തിലും, സത്തയിലും ഏകനാണ് അവൻ. അവന് ആരും പങ്കുകാരില്ല. ഈ വിശ്വസത്തിനാണ് തൗഹീദ് അഥവാ ഏക ദൈവ വിശ്വാസം എന്നു പറയുന്നത്.

ഈ വിശ്വാസ ലേഖനത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം: (എ) സ്രഷ്ടാവിന്റെ ഐക്യം സൃഷ്ടിയിലെ ലക്ഷ്യത്തിന്റെ ഐക്യത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു, അതിനാൽ ജീവിതരീതിയുടെ ഐക്യമായ മതത്തിന്റെ ഐക്യം. ജീവിതത്തിൽ ലക്ഷ്യത്തിന്റെ ഈ ഐക്യം ഇല്ലാത്തതിനാൽ മനുഷ്യരാശിയുടെ ഭൂരിഭാഗവും ആത്മീയ നിരാശയിലും പൊരുത്തക്കേടിലുമാണ്. (ബി) ദൈവത്തിന്റെ ഗുണങ്ങൾ മറ്റ് ജീവജാലങ്ങൾക്ക് നൽകുന്നത് അന്ധവിശ്വാസങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നു, അത് ഭയം, അഴിമതി, ചൂഷണം എന്നിവയിലേക്ക് നയിക്കുന്നു.

രണ്ടാം ലേഖനം

അല്ലാഹുവിന്റെ ആത്മീയ ദാസന്മാരും ഏജന്റുമാരുമായ മാലാഖമാരിലുള്ള വിശ്വാസം. മനുഷ്യരിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമായി, മാലാഖമാർക്ക് ആത്മാക്കളാണ്, അവർക്ക് ഭൗതിക ശരീരമില്ല. അല്ലാഹുവിനെ നിരന്തരം ആരാധിക്കുകയും അവന്റെ കൽപ്പനകൾ നിറവേറ്റുകയും ചെയ്യുക എന്നതാണ് അവരുടെ സ്വഭാവം.

ഈ വിശ്വാസ ലേഖനത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം: നമ്മുടെ ഭൗതിക ധാരണയ്ക്ക് അതീതമായ കാര്യങ്ങളിൽ വിശ്വസിക്കുക എന്നത് വിശ്വാസത്തിന്റെ ആവശ്യകതകളിൽ ഒന്നാണ്. സൃഷ്ടിയെ തിരിച്ചറിയാനും അഭിനന്ദിക്കാനുമുള്ള മനുഷ്യന്റെ ബൗദ്ധിക ശേഷിയെ ഈ ലേഖനം കൂടുതൽ മെച്ചപ്പെടുത്തുന്നു, അത് നമ്മുടെ ഭൗതിക ധാരണയെ മറികടക്കുകയും ആത്മീയ ധാരണയിലേക്കും ഉൾക്കാഴ്ചയിലേക്കും വഴി തുറക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

മൂന്നാം ലേഖനം

പ്രവാചകന്മാർക്ക് അവതീർണമായ വേദഗ്രന്ഥങ്ങളിലും, ഏടുകളിലും വിശ്വസിക്കുക എന്നതാണ് മൂന്നാമത്തെ കാര്യം. പ്രവാചകൻ ദാവൂദ്(അ)ന് സബൂറും(Psalms/സങ്കീർത്തനം) മൂസാ പ്രവചകന് തൗറാത്തും(തോറ, the thora), ഈസ(അ)ക്ക് ഇഞ്ചീലും (the Gospel)പ്രവാചക സമാപ്തികനായ മുഹമ്മദ് നബി(സ)ക്ക് അവതരിപ്പിച്ച വിശുദ്ധ ഖുർആനിലും വിശ്വാസിക്കുക.

ഈ വിശ്വാസ ലേഖനത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം: എല്ലാ വേദഗ്രന്ഥങ്ങളും ഒരേ സ്രഷ്ടാവിൽ നിന്നാണ് വന്നതെന്നതിനാൽ ഇതൊരു യുക്തിസഹമായ തത്വമാണ്, വിശ്വാസത്തിന്റെയും ധാർമ്മികതയുടെയും അടിസ്ഥാന തത്വങ്ങൾ അവയിലുണ്ട്. ഒരു വേദഗ്രന്ഥം സ്വീകരിക്കുകയും മറ്റുള്ളവ നിരസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് ഒരു വൈരുദ്ധ്യമായിരിക്കും. സ്രഷ്ടാവ് വ്യത്യസ്തവും പരസ്പരവിരുദ്ധവുമായ സന്ദേശങ്ങൾ മനുഷ്യരാശിക്ക് അയയ്ക്കുമെന്ന് ചിന്തിക്കാൻ പോലും കഴിയില്ല. മുൻ വേദഗ്രന്ഥങ്ങളെ ഖുർആൻ സ്ഥിരീകരിക്കുന്നു, ദൈവത്തിന്റെ സന്ദേശം മനുഷ്യരാശിക്ക് പൂർത്തിയാക്കുന്നു, ഇന്ന് മുൻ ദൂതന്മാരുടെ സന്ദേശങ്ങളായി കരുതപ്പെടുന്നവയിൽ മനുഷ്യൻ വരുത്തിയ മാറ്റങ്ങൾ തിരുത്തുന്നു.

നാലാം ലേഖനം:

ആദം(അ) മുതൽ പ്രവാചക സമാപ്തികനായ മുഹമ്മദ് നബി വരെയുള്ള എല്ലാ പ്രവാചകരിലും വിശ്വസിക്കുക.

ഈ വിശ്വാസ ലേഖനത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം: എല്ലാ ദൂതന്മാരും ഒരേ സ്രഷ്ടാവിൽ നിന്നാണ് വന്നതെന്നും മനുഷ്യരാശിക്ക് ഒരേ അടിസ്ഥാന സന്ദേശം എത്തിച്ചുകൊടുത്തുവെന്നും ഉള്ളതിനാൽ ഇതൊരു യുക്തിസഹമായ തത്വമാണ്. ഒരു ദൂതനെ സ്വീകരിക്കുകയും മറ്റുള്ളവരെ നിരസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് വൈരുദ്ധ്യമാകുമെന്ന് മാത്രമല്ല, ദൈവത്തിന്റെ മതത്തിൽ ഭിന്നതകൾ സൃഷ്ടിക്കുകയും ചെയ്യും.

അഞ്ചാം ലേഖനം

അന്ത്യദിനത്തിലുള്ള വിശ്വാസം. മാലാഖമാരിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമായി, മനുഷ്യർക്ക് തിരഞ്ഞെടുക്കാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം നൽകിയിട്ടുണ്ട്: ഒരാൾക്ക് അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപനകൾ അനുസരിക്കാനോ അനുസരിക്കാതിരിക്കാനോ തിരഞ്ഞെടുക്കാം. എന്നിരുന്നാലും, ഈ സ്വാതന്ത്ര്യം അല്ലാഹുവിനോടുള്ള ഉത്തരവാദിത്തവും ഉത്തരവാദിത്തവുമാണ്. ഈ ജീവിതത്തിൽ നാം നടത്തിയ തിരഞ്ഞെടുപ്പുകൾക്ക് അന്ത്യദിനത്തിൽ നാം കണക്കു പറയേണ്ടി വരും. ശരിയായ തിരഞ്ഞെടുപ്പുകൾ നടത്തി അല്ലാഹുവിന്റെ സന്ദേശം പിന്തുടരുന്നവർ നിത്യതയിലേക്ക് സ്വർഗത്തിലേക്ക് പോകും, തെറ്റായ തിരഞ്ഞെടുപ്പുകൾ നടത്തി അല്ലാഹുവിന്റെ സന്ദേശം അവഗണിക്കുന്നവർ നിത്യതയിലേക്ക് നരകത്തിലേക്ക് പോകും.

ഈ വിശ്വാസ ലേഖനത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം: ഈ ലേഖനം ദൈവത്തോടുള്ള ഉത്തരവാദിത്തത്തെയും ഈ ലോകത്തിലെ നമ്മുടെ പ്രവൃത്തികൾക്കുള്ള ഉത്തരവാദിത്തത്തെയും സൂചിപ്പിക്കുന്നു. യഥാർത്ഥ നീതിക്കും ശാശ്വത സംതൃപ്തിക്കും വേണ്ടിയുള്ള നമ്മുടെ ആഗ്രഹവും പ്രതീക്ഷയും ന്യായവിധി ദിനത്തിൽ യഥാർത്ഥവും സമ്പൂർണ്ണവുമായ ദൈവിക നീതി സ്ഥാപിക്കപ്പെടുമ്പോൾ കൈവരിക്കപ്പെടും.

ആറാം ലേഖനം:

ദൈവിക നിർണ്ണയത്തിലും വിധിയിലുമുള്ള വിശ്വാസം: സൃഷ്ടിയിൽ സംഭവിക്കുന്നതെല്ലാം (നല്ലത്, ചീത്ത അല്ലെങ്കിൽ നിസ്സംഗത) അല്ലാഹു അവന്റെ അനന്തമായ ജ്ഞാനത്തിലും അറിവിലും മുൻകൂട്ടി നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള നിയമങ്ങൾക്കും അളവുകൾക്കും (അറബിയിൽ ഖദ വ ഖദർ) അനുസൃതമായി സംഭവിക്കുന്നു. സൃഷ്ടിയിലെ ഒന്നും തന്നെ ഈ നിയമങ്ങൾ (ഭൗതികവും ആത്മീയവുമായ നിയമങ്ങൾ) വഴിയും കൃത്യമായ അളവിലൂടെയും (അതായത് ബിരുദവും വ്യാപ്തിയും) അല്ലാഹുവിന്റെ ഭരണത്തിനും നിയന്ത്രണത്തിനും പുറത്തല്ല. കൂടാതെ, അല്ലാഹു തന്റെ നിയമങ്ങളിലൂടെയും അളവിലൂടെയും സമ്പൂർണ്ണ നിയന്ത്രണം കൈവശം വയ്ക്കുക മാത്രമല്ല, എല്ലാ സ്ഥലവും സമയവും ഉൾപ്പെടുന്ന എല്ലാറ്റിനെയും കുറിച്ചുള്ള സമ്പൂർണ്ണ അറിവും അവനുണ്ട്, ഭൂതകാലത്തിലും വർത്തമാനത്തിലും ഭാവിയിലും സംഭവിച്ചതെല്ലാം അവൻ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഖുർആനിൽ (6:59) നാം വായിക്കുന്നു;

> **അദൃശ്യകാര്യങ്ങളുടെ ഖജനാവുകൾ അവന്റെ പക്കലാകുന്നു. അവനല്ലാതെ മറ്റാർക്കും അത് അറിയുകയില്ല. കടലിലും, കരയിലുള്ളതെല്ലാം അവന് അറിയുന്നു. അവന് അറിയാതെ ഒരു ഇല പോലും കൊഴിയുന്നില്ല. ഭൂമിയിലെ ഇരുട്ടുകൾക്കുള്ളിലിരിക്കുന്ന ഒരു ധാന്യമാകട്ടെ, പച്ചയോ, ഉണങ്ങിയതോ ആയ എതൊരു വസ്തുവാകട്ടെ വ്യക്തമായ ഒരു രേഖയിൽ എഴുതപ്പെട്ടിട്ടല്ലാതെ ഉണ്ടാവില്ല.**

മനുഷ്യജീവിതത്തിലെ എല്ലാ പ്രവർത്തനങ്ങളെയും പ്രവൃത്തികളെയും അല്ലാഹുവിന്റെ സമ്പൂർണ്ണ അറിവിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, മനുഷ്യ പ്രവൃത്തികളെക്കുറിച്ചുള്ള അല്ലാഹുവിന്റെ അറിവ് ഒരു വ്യക്തിയെ ആ പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യാൻ നിർബന്ധിക്കുന്നില്ല, ഉദാഹരണത്തിന് ജ്യോതിശാസ്ത്രജ്ഞർക്ക് അവരുടെ ശാസ്ത്രീയ അറിവ് ഉപയോഗിച്ച് വർഷങ്ങൾക്ക് മുമ്പ് സൂര്യഗ്രഹണം എപ്പോൾ സംഭവിക്കുമെന്ന് പ്രവചിക്കാനും രേഖപ്പെടുത്താനും കഴിയും. സൂര്യഗ്രഹണം സംഭവിക്കുന്നത് അവരുടെ അറിവോ പ്രവചനമോ കൊണ്ടല്ല. അതുപോലെ, അനന്തമായ അറിവുള്ള (സമയവും സ്ഥലവും പരിമിതപ്പെടുത്താത്ത) അല്ലാഹു മനുഷ്യർ എന്തുചെയ്യുമെന്ന് അറിയുകയും അവരുടെ പ്രവൃത്തികൾ രേഖപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു, പക്ഷേ ഇത് ആ പ്രവൃത്തി ചെയ്യാൻ വ്യക്തിയെ നിർബന്ധിക്കുന്നില്ല.

അതുകൊണ്ട്, മുകളിൽ പറഞ്ഞ തത്വങ്ങൾ മനുഷ്യന് നൽകിയിരിക്കുന്ന തിരഞ്ഞെടുപ്പിന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ നിഷേധിക്കുന്നില്ല; ഇതെല്ലാം അർത്ഥമാക്കുന്നത് നമ്മുടെ തിരഞ്ഞെടുപ്പുകളുടെ വഴികളും മാർഗങ്ങളും എല്ലായ്പ്പോഴും പിന്തുടരും എന്നാണ് (എ) അല്ലാഹുവിന്റെ നിയമങ്ങൾ, (ബി) നമ്മുടെ തിരഞ്ഞെടുപ്പുകളുടെ അനന്തരഫലങ്ങൾ ദൈവിക അളവുകോലിന് അനുസൃതമായിരിക്കും, (സി) നമ്മുടെ തിരഞ്ഞെടുപ്പുകളെയും പ്രവൃത്തികളെയും കുറിച്ച് അല്ലാഹുവിന് മുൻകൂട്ടി അറിവുണ്ട്, പക്ഷേ നമ്മുടെ തിരഞ്ഞെടുപ്പുകൾക്ക് നാം ഇപ്പോഴും ഉത്തരവാദികളാണ്. [4] കൂടാതെ, മനുഷ്യർക്ക് തിരഞ്ഞെടുക്കാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ട്, അവർ അവരുടെ തിരഞ്ഞെടുപ്പുകളുടെയും പ്രവൃത്തികളുടെയും ഏജന്റുമാരാണ്, പക്ഷേ അവരുടെ തിരഞ്ഞെടുപ്പുകൾ ഏറ്റെടുക്കാൻ അവർക്ക് സൃഷ്ടിപരമായ ശക്തിയില്ല.

"നിങ്ങളെയും, നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്ന പ്രവർത്തനങ്ങളെയും സൃഷ്ടിച്ചത് അല്ലാഹുവാകുന്നു. (37:96)

ഇതിനർത്ഥം മനുഷ്യന്റെ തിരഞ്ഞെടുപ്പിനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, "ദൈവിക ഇച്ഛ" യെ "മനുഷ്യ ഇച്ഛ" യെ "ദൈവിക ഇച്ഛ" യെ "മനുഷ്യ പ്രവൃത്തികളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ചില പ്രവൃത്തികളുടെ ദിവ്യ തുടക്കത്തിന് " ഒരു മുൻവ്യവസ്ഥയായി അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ട് എന്നാണ്. മറ്റൊരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, മനുഷ്യർ ആ പ്രവൃത്തികൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നു, അല്ലാഹു അവ നിറവേറ്റുന്നു (അവൻ അവ നിറവേറ്റാൻ തീരുമാനിച്ചാൽ). അല്ലാഹുവിന്റെ "ദൈവിക ഇച്ഛ" യ്ക്കുള്ളിൽ "മനുഷ്യ ഇച്ഛ" പ്രവർത്തിക്കുന്നത് ഇങ്ങനെയാണ്. നന്മയുടെയും തിന്മയുടെയും സൃഷ്ടിപരമായ ഭാഗം അല്ലാഹുവിന്റേതാണെന്ന് പറയാം, എന്നിരുന്നാലും, മനുഷ്യന്റെ തിരഞ്ഞെടുപ്പിന്റെ ഫലമായി തിന്മ സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്നു – അത് മനുഷ്യൻ അവരുടെ സ്വതന്ത്ര ഇച്ഛ ഉപയോഗിക്കാതിരിക്കുകയോ ദുരുപയോഗം ചെയ്യുകയോ ചെയ്യാത്ത

തിന്റെ അനന്തരഫലമാണ്. അല്ലാഹു പ്രവൃത്തികളെയും അതിന്റെ അനന്തരഫലങ്ങളെയും സൃഷ്ടിക്കുന്നു.

നന്മയായിട്ട് നിനക്ക് എന്തൊന്ന് വന്ന് കിട്ടിയാലും അല്ലാഹുവിൽ നിന്നുള്ളതാണ്. നിന്നെ ബാധിക്കുന്ന ഏതൊരു ദോഷവും നിന്റെ പക്കൽ നിന്നു തന്നെ ഉണ്ടാകുന്നതാണ്(4/79)

അല്ലാഹുവിന്റെ വീക്ഷണത്തിൽ, തിന്മ സൃഷ്ടിക്കുന്നതോ തിന്മ സംഭവിക്കാൻ അനുവദിക്കുന്നതോ അതിൽത്തന്നെ തിന്മയല്ല, മറിച്ച് തിന്മ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നത് തിന്മയാണ്. ദൈവം തിന്മ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നില്ല, മനുഷ്യർ തന്നെയാണ് അത് ചെയ്യുന്നത്.

ഈ വിശ്വാസ ലേഖനത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം: സർവ്വ സൃഷ്ടികളും, സ്രഷ്ടാവായ അല്ലാഹുവിന്റെ പൂർണ്ണമായ നിയന്ത്രണത്തിലും, പരിപാലനത്തിലുമാണെന്ന വിശ്വാസം, സൃഷ്ടികൾക്കുമേൽ സ്രഷ്ടാവിന്റെ പരമാധികാരത്തെ കുറിച്ചുള്ള നമ്മുടെ വിശ്വാസത്തെ സ്ഥിരീകരിക്കുന്നു. സൃഷ്ടികളോട് കാരുണികനും, പരിപാലകനുമെന്ന അല്ലാഹുവിന്റെ വിശേഷണങ്ങൾ കൂടെയുള്ള നമ്മുടെ വിശ്വാസം, പ്രതീക്ഷയും, ആന്തരിക സമാധാനവും ഉളവാക്കുകയും, വിശ്വാസികളുടെ ഹൃദയത്തെ ശക്തിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു.

വിശ്വാസത്തിന്റെ ഈ ആറ് തത്വങ്ങൾ മനുഷ്യബുദ്ധിയെ ആത്മീയ ഗ്രാഹ്യത്തിലേക്കും ഉൾക്കാഴ്ചയിലേക്കും നയിക്കുന്നു. മാത്രമല്ല, അവ ഒരു "വിശ്വാസി"യെ പൂർണ്ണമായ അർത്ഥത്തിൽ നിർവചിക്കുന്നു; ഒരു പ്രവാചകനിൽ വിശ്വസിക്കുകയും മറ്റുള്ളവരെ നിരസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതുപോലുള്ള ഈ തത്വങ്ങളിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്ന് ഒഴിവാക്കുന്നത് ഒരാളെ "അവിശ്വാസി"യാക്കുന്നു.

പ്രാർത്ഥനകളിലേക്കുള്ള വിളി

അല്ലാഹു മഹോന്നതൻ, അല്ലാഹു മഹോന്നതൻ

അല്ലാഹു മഹോന്നതൻ,അല്ലാഹു മഹോന്നതൻ

അല്ലാഹുവല്ലാതെ ആരാധനക്ക് അർഹനായി മറ്റാരുമില്ലെന്ന് ഞാൻ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു.

അല്ലാഹുവല്ലാതെ ആരാധനക്ക് അർഹനായി മറ്റാരുമില്ലെന്ന് ഞാൻ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു

മുഹമ്മദ് നബി (സ) അല്ലാഹുവിന്റെ ദൂതനാണെന്ന് ഞാൻ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു

മുഹമ്മദ് നബി (സ) അല്ലാഹുവിന്റെ ദൂതനാണെന്ന് ഞാൻ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു

നിസ്കാരത്തിലേക്ക് വരുവിൻ, നിസ്കാരത്തിലേക്ക് വരുവിൻ

വിജയത്തിലേക്ക് വരുവിൻ, വിജയത്തിലേക്ക് വരുവിൻ

അല്ലാഹു മഹോന്നതൻ

അല്ലാഹു മഹോന്നതൻ

അല്ലാഹുവല്ലാതെ ആരാധനക്കർഹൻ മറ്റാരുമില്ല.

ജനങ്ങളെ നിസ്കാരത്തിലേക്കുള്ള വിളി, നിത്യമായ വിജയത്തിലേക്കുള്ള ക്ഷണമാണ്.അല്ലാഹുവല്ലാതെ ആരാധനയ്ക്ക് അർഹനായ മറ്റൊരു ആരാധ്യനില്ലെന്നും, മുഹമ്മദ് നബി (സ) അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രവാചകനാണെന്നുള്ള പരമമായ യഥാർത്ഥ്യത്തെ, മനുഷ്യരാശിക്ക് നിരന്തരമായ ഓർമ്മപ്പെടുത്തലാണ് ഈ വാങ്ക് വിളി.

മതത്തിന്റെ അഞ്ച് വ്യവസ്ഥകൾ

ഖുർആനിലെ വിവിധ വാക്യങ്ങളിൽ മതത്തിന്റെ അഞ്ച് വ്യവസ്ഥകൾ നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.[5] ഉദാഹരണത്തിന്, ആദ്യ വ്യവസ്ഥയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട്, ഖുർആൻ 49:15 ൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു:

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ۚ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ

അല്ലാഹുവിലും അവന്റെ ദൂതനിലും വിശ്വസിക്കുകയും തങ്ങളുടെ സ്വത്തുക്കളും ശരീരങ്ങളും കൊണ്ട് അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ സമരം നടത്തുകയും ചെയ്തവരാരോ അവർ മാത്രമാകുന്നു സത്യവിശ്വാസികൾ. അവർ തന്നെയാകുന്നു സത്യവാന്മാർ. (49–15)

ആദ്യ ലേഖനം:

അല്ലാഹുവല്ലാതെ ആരാധനയ്ക്ക് യോഗ്യനായ ഒരു ദൈവമില്ലെന്നും മുഹമ്മദ് അല്ലാഹുവിന്റെ ദൂതനാണെന്നും ഹൃദയത്തിലും മനസ്സിലും പ്രഖ്യാപിക്കൽ. സ്രഷ്ടാവിന്റെ ഏകത്വത്തിലുള്ള (ഏകദൈവ വിശ്വാസം) വിശ്വാസത്തെ ഈ പ്രഖ്യാപനം സ്ഥിരീകരിക്കുന്നു, മുഹമ്മദ് നബി (സ) അല്ലാഹുവിന്റെ അവസാനത്തെയും അവസാനത്തെയും ദൂതനാണെന്നും. ഇത് ഷഹാദത്ത് എന്നറിയപ്പെടുന്നു, പ്രഖ്യാപിത സത്യം സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുക, കാത്തിരിക്കുക, സ്ഥാപിക്കുക എന്നർത്ഥമുള്ള ഒരു അറബി പദമാണിത്.സത്യപ്രതിജ്ഞ പ്രഖ്യാപിച്ച ശേഷം, അതിന്റെ പ്രയോഗിക സ്ഥിരീകരണമായി ഇനി പരാമർശിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ നിർവഹിക്കേണ്ടതാണ്. അത് ഒരോ മുസ്‌ലിമിന്റെയും ബാധ്യതയാണ്.

ഒരു മുസ്ലീം തന്റെ വിശ്വാസം പ്രഖ്യാപിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ, ആ വിശ്വാസത്തിന്റെ പ്രായോഗിക സ്ഥിരീകരണമായി താഴെപ്പറയുന്ന ലേഖനങ്ങൾ പ്രായോഗികമായി നിറവേറ്റാൻ ബാധ്യസ്ഥനാണ്.

രണ്ടാം ലേഖനം:

ദിവസത്തിൽ അഞ്ചു നേരം നിർവഹിക്കേണ്ട ആരാധന കർമ്മമാണ് നിസ്കാരം. പ്രഭാതത്തിൽ, ഉച്ചക്ക്, ഉച്ചതിരിഞ്ഞ്, സൂര്യൻ അസ്തമിച്ചതിനു ശേഷം, രാത്രി എന്നിങ്ങനെയാണ് ഈ സമയങ്ങൾ. ഇടനിലക്കാരനില്ലാതെ നേരിട്ട് അല്ലാഹുവോട് നടത്തുന്ന ആശയ വിനിമയമാണ് നിസ്കാരം. അവനെ സ്തുതിക്കുകയും, പ്രകീർത്തിക്കുകയും , അപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന മഹത്തായ ആരാധന കൂടിയാണ് നിസ്കാരം.

ഈ മത ലേഖനത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം: അല്ലാഹു പ്രാർത്ഥനയെ ഒരു ഓർമ്മപ്പെടുത്തലായും തന്നോടുള്ള അനുസരണക്കേടിനെതിരെയുള്ള സംരക്ഷണമായും വിവരിക്കുന്നു (ഖുർആൻ 20:14 & 29:45). അങ്ങനെ, പതിവ് പ്രാർത്ഥനകൾ ദൈവബോധം വികസിപ്പിക്കാനും നിലനിർത്താനും നമ്മെ സഹായിക്കുന്നു (അറബിയിൽ തഖ്‌വ[6]).

മൂന്നാം ലേഖനം:

ദരിദ്രർക്കും ദരിദ്രർക്കും ദാനം ചെയ്യുക (അറബിയിൽ സകാത്ത്). ഒരു മുസ്ലീം മുൻ വർഷം ഉപയോഗിക്കാത്ത വ്യക്തിഗത സമ്പത്തിന്റെ 2.5% ന് തുല്യമായ തുക നൽകണം, ഉദാഹരണത്തിന് പണം, വെള്ളി, സ്വർണ്ണം എന്നിവയിൽ സമ്പാദ്യം. കാർഷിക ഉൽപ്പന്നങ്ങൾ, വിപണി വിഹിതം മുതലായവയ്ക്കും ദാനധർമ്മം നൽകൽ നിർബന്ധമാണ്.

ഈ മത ലേഖനത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം: സകാത്ത് എന്ന സംവിധാനം സമൂഹത്തിൽ സമ്പത്തിന്റെ വിതരണത്തെ ഉറപ്പു വരുത്തുന്നു. അങ്ങനെ അത് സമൂഹത്തിലെ ദാരിദ്രം, അസൂയ, വിദ്വേഷം എന്നിവയെ വിപാടനം ചെയ്യുന്നു. സംസ്കരിക്കുക എന്നാണ് സകാത്ത് എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥം. അങ്ങനെ അവന്റെ അപാരമായ അനുഗ്രഹത്താൽ നമ്മുടെ സമ്പത്തിനെയും, ആത്മാവിനെയും സകാത്തിലൂടെ സംസ്കരിക്കുന്നു.

നാലാം ലേഖനം:

ചാന്ദ്രിക വർഷ പ്രകാരം ഒൻപതാമത്തെ മാസമായ റമളാനിൽ വ്രതമനുഷ്ഠിക്കലാണ് നാലാമത്തെ കാര്യം. ഈ ദിവസത്തിൽ, പ്രഭാതം മുതൽ സൂര്യാസ്തമയം വരെ അന്നപാനീയങ്ങളും, ലൈംഗീക അസ്വാദന പ്രവൃത്തികളും ഉപേക്ഷിച്ചാണ് വ്രതം അനുഷ്ഠിക്കുന്നത്. അതെ പ്രകാരം മതം നിഷിദ്ധമാക്കിയ കള്ള സാക്ഷ്യം, ഏഷണി പറച്ചിൽ തുടങ്ങിയ എല്ലാ കാര്യങ്ങളും ഉപേക്ഷിക്കണം.

ഈ മത ലേഖനത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം: ഉപവാസം എന്നത് ഒരാളുടെ ഇച്ഛാശക്തി, ക്ഷമ, ആത്യന്തികമായി വിശ്വാസം, ദൈവബോധം (തഖ്‌വ) എന്നിവ വികസിപ്പിക്കാനും ശക്തിപ്പെടുത്താനും സഹായിക്കുന്ന ഒരു ആചാരമാണ്.

നമ്മളേക്കാൾ ഭാഗ്യമില്ലാത്ത ആളുകളെ, ഒരു ദിവസം ഒരു നേരം ഭക്ഷണം കഴിക്കാൻ പോലും കഴിയാത്ത ആളുകളെ, ഓർമ്മിക്കാനും ഇത് സഹായിക്കുന്നു.

അഞ്ചാം ലേഖനം:

സാമ്പത്തികമായും ശാരീരികമായും കഴിവുള്ളവർക്ക് ജീവിതത്തിൽ ഒരിക്കലെങ്കിലും മക്കയിലേക്ക് തീർത്ഥാടനം (അറബിയിൽ ഹജ്ജ്).

കഅ്ബ നിർമ്മാണത്തിനായി ഇബ്റാഹിം (അ) കയറി നിന്ന സ്ഥലമാണ് മക്കയിലെ മഖാം ഇബ്റാഹിം.

ഈ മത ലേഖനത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം: തീർത്ഥാടനം എന്നത് ലോകമെമ്പാടുമുള്ള മുസ്ലീങ്ങളുടെ ഒരു മഹത്തായ വാർഷിക സമ്മേളനമാണ്. മനുഷ്യരാശിയുടെ ഐക്യത്തിന്റെയും മതത്തിന്റെ ഐക്യത്തിന്റെയും സ്ഥിരീകരണവും പ്രകടനവുമാണ് ഇത്; ദൈവം ഒന്നാണ്, മനുഷ്യത്വം ഒന്നാണ്, അവരുടെ മതവും ഒന്നാണ്. തീർത്ഥാടനം അല്ലാഹുവിന്റെ ആരാധനയുടെയും മഹത്വത്തിന്റെയും ഒരു രൂപമാണ്, അതുപോലെ തന്നെ പ്രവാചകൻ അബ്രഹാമിന്റെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മകൻ ഇസ്മാഈലിന്റെയും ആരാധനകളുടെയും ത്യാഗങ്ങളുടെയും സ്മരണ കൂടിയാണ്, അല്ലാഹുവിന്റെ സമാധാനവും അനുഗ്രഹവും അവരുടെ മേൽ ഉണ്ടാകട്ടെ.

ഈ മത തത്വങ്ങൾ മുസ്ലീം ഹൃദയത്തെയും മനസ്സിനെയും ഭൗതിക ആവശ്യങ്ങളിൽ നിന്നും ഭൗതികതയിൽ നിന്നും ആത്മീയ ബോധത്തിലേക്കും വികാസത്തിലേക്കും നയിക്കുന്നു. മറ്റൊരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, അവ നമ്മെ ഭൗതിക തലത്തിൽ നിന്ന് നമ്മുടെ അസ്തിത്വത്തിന്റെ ആത്മീയ തലത്തിലേക്ക് ഉയർത്തുന്നു, അവിടെ നാം സ്രഷ്ടാവിനെക്കുറിച്ചും, അവനോടുള്ള നമ്മുടെ കടമയും ഉത്തരവാദിത്തവും, മനുഷ്യരാശിയോടുള്ള നമ്മുടെ ഉത്തരവാദിത്തത്തെക്കുറിച്ചും നിരന്തരം ബോധവാന്മാരാണ്.

ഒമാൻ, മസ്കറ്റിലെ സുൽത്താൻ ഖാബൂസ് ഗ്രാൻഡ് പള്ളിയിലെ മിനാരത്തിന്റെ ദൃശ്യം. പഴയ കാലത്ത്, ഉയർന്ന സ്ഥലത്ത് നിന്ന് വാങ്ക് വിളിക്കാൻ വേണ്ടി (ജനങ്ങളെ നിസ്ക്കാരത്തിലേക്ക് ക്ഷണിക്കാൻ) സജ്ജീകരിച്ചതാണ് മിനാരങ്ങൾ. എന്നാൽ ഇന്ന് പള്ളിയുടെ അടയാളമായി നിലകൊള്ളുന്ന വാസ്തു വിദ്യയാണ്.

സ്രഷ്ടാവായ അല്ലാഹുവിന്റെ സ്വഭാവവും ഗുണങ്ങളും

എതൊരു വ്യക്തിക്കും ഒരു നാമമുണ്ടെന്ന പോലെ പ്രപഞ്ച സ്രഷ്ടാവും പരിപാലകനുമായ ദൈവത്തിനും ഒരു നാമമുണ്ട്. അല്ലാഹു എന്ന നാമത്തിലാണ് അവൻ അറിയപ്പെടുന്നത്. സാധാരണ ഗതിയിൽ പദങ്ങൾക്കുണ്ടാകുന്ന ലിംഗം/ ബഹുവചനം/ നിഷ്പന്നമായ പദങ്ങളോ ഇല്ലാത്ത ഒരു സവിശേഷ നാമമാണ് അല്ലാഹു എന്നത്. അവൻ സ്ത്രീയോ പുരുഷനോ അല്ല. ഒരു പിതാവിൽ നിന്നോ/ മാതാവിൽ നിന്നോ പിറന്നവനല്ല അല്ലാഹു. അവന് തനി പകർപ്പോ, പകരക്കാരനോ, പങ്കുകാരനോ ഇല്ല. അവൻ ഏകനാണ്. അൽ വാഹിദ്. അവന്റെ അസ്തിത്വത്തിന് തുടക്കമില്ല. അവൻ അനാദിയാണ്. ആ അസ്തിത്വത്തെ വിഭജിക്കാനോ സാധ്യമല്ല. അൽ വാഹിദ് എന്ന് വിളിക്കാൻ അർഹൻ അവൻ മാത്രമാണ്. ഇത്രമാത്രം അതുല്യനാണ് അല്ലാഹു.

1. അല്ലാഹുവിന്റേതാണ് (എ) അവന്റെ സ്വതന്ത്രമായ അസ്തിത്വം, സ്വയം-ഉപജീവനം, അവന് തുടക്കവും അവസാനവുമില്ല, എന്നിങ്ങനെയുള്ള അതീന്ദ്രിയതയുടെ അതുല്യമായ ഗുണങ്ങൾ, (ബി) അവന്റെ സ്വഭാവത്തെയും സമ്പൂർണ്ണ കഴിവുകളെയും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന അതുല്യതയുടെ അതുല്യമായ ഗുണങ്ങൾ, ഉദാഹരണത്തിന് അവൻ സൃഷ്ടികളിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തനാണ്, അവൻ എന്നെന്നും ജീവിക്കുന്നവനും ജീവൻ നൽകുന്നവനുമാണ്, അവൻ എല്ലാം കേൾക്കുന്നവനും കാണുന്നവനും ഈ കഴിവുകളുടെ പ്രാപ്തനുമാണ്, അവൻ സർവ്വശക്തനും തന്റെ ഇഷ്ടം അടിച്ചേൽപ്പിക്കാൻ കഴിവുള്ളവനുമാണ്, അങ്ങനെ പലതും. ഈ ഗുണങ്ങളെല്ലാം അതുല്യമാണ്, മറ്റേതൊരു സൃഷ്ടിയും പങ്കിടുന്നില്ല.

2. ഈ വിശുദ്ധ ഗുണങ്ങളിൽ നിന്ന് നിഷ്പന്നമായ ഒരുപാട് മനോഹരമായ നാമങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനുണ്ട്. ഏറ്റവും വലിയ കാരുണികൻ (റഹ്മാൻ, റഹീം) ക്ഷമിക്കുന്നവൻ (ഗഫൂർ) അനുകമ്പയുള്ളവൻ, സർവ്വജ്ഞൻ എന്നീ അർത്ഥത്തിലുള്ള നാമങ്ങളെല്ലാം ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു.

3. അല്ലാഹുവിന്റെ ദൈവത്വം, കർത്തൃത്വം, അടിമത്വാവകാശം (ഉലൂഹിയ, റുബൂബിയ്യ, ഉബൂദിയ്യ) എന്നിവ മറ്റൊരു സൃഷ്ടിയുമായും പങ്കിടാൻ കഴിയില്ല.

4. നമ്മുടെ സമ്പൂർണ്ണ അനുസരണവും സ്നേഹവും അർഹിക്കുന്നവൻ എന്നാണ് അല്ലാഹു എന്ന നാമത്തിന്റെ അർത്ഥം. പരിപൂർണ്ണമായ സുരക്ഷിതവും, അഭയവും അവനിൽ നിന്നാണ് ലഭിക്കുന്നത്.

തദനുസൃതമായി അല്ലാഹു എന്ന പദം ഏകദൈവ വിശ്വാസത്തെ നിർവചിക്കുന്നുണ്ട്. ഈ നാമത്തിലെ ഗൗരവമായ അർത്ഥോത്കർഷത്തിന് ദൈവം എന്ന പദം പര്യാപ്തമല്ലെന്നും ഇതിൽ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ഇസ്‌ലാമിക സാഹിത്യത്തിൽ ഈ രണ്ടു പദങ്ങളും പര്യായമായി ഉപയോഗിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും, സ്രഷ്ടാവിനെ കുറിച്ച് പറയുമ്പോൾ ഏറ്റവും അനുയോജ്യമായത് അല്ലാഹുവെന്ന നാമമാണ്.

അല്ലാഹു പ്രപഞ്ചത്തിന്റെയും അതിലെ എല്ലാ സൃഷ്ടികളുടെയും സ്രഷ്ടാവും പരിപാലകനുമാണെന്ന വസ്തുത, അവനോടുള്ള നമ്മുടെ കൃതജ്ഞതയുടെ സ്ഥിരീകരണമായി അവനിൽ വിശ്വസിക്കുകയും അവനോടുള്ള അനുസരണവും ആവശ്യപ്പെടുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രകൃതിയെയും ഗുണങ്ങളെയും നാമങ്ങളെയും നിഷേധിക്കുകയോ അവയെ മറ്റേതെങ്കിലും ജീവിയുമായി ബന്ധിപ്പിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നത് (അറബിയിൽ ശിർക്ക് എന്ന് വിളിക്കുന്നു) അവനോട് ചെയ്യുന്ന കടുത്ത നന്ദികേടാണ്, അതിനാൽ പശ്ചാത്തപിക്കുന്നതുവരെ അല്ലാഹു ഒരിക്കലും പൊറുക്കാത്ത ഏറ്റവും വലിയ പാപമാണിത്. ഖുർആനിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു (4:48);

തന്നോട് പങ്കുചേർക്കപ്പെടുന്നത് അല്ലാഹു ഒരിക്കലും പൊറുക്കുകയില്ല. അതൊഴിച്ചുള്ളതെല്ലാം അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് അവൻ പൊറുത്തുകൊടുക്കുന്നതാണ്. ആർ അല്ലാഹുവോട് പങ്കുചേർത്തുവോ അവൻ തീർച്ചയായും ഗുരുതരമായ ഒരു കുറ്റകൃത്യമാണ് ചമച്ചുണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നത്.

കോർദോബയിലെ ഗ്രാന്റ് മസ്ജിദ്. ഇത് മെർക്വിറ്റ എന്നും അറിയപ്പെടുന്നു. മൂറിഷ് വാസ്തുവിദ്യയുടെ ഏറ്റവും മികച്ച സ്മാരകങ്ങളിലൊന്നാണ് ഈ ഘടന.

മുഹമ്മദ് നബി(സ) ജീവിതവും, വ്യക്തിത്വവും

മുഹമ്മദ് നബി (സ) എല്ലാ മനുഷ്യർക്കും വേണ്ടിയുള്ള അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രവാചകനായിരുന്നു. മുഹമ്മദ് നബിക്ക് മുമ്പ്, നൂഹ്, അബ്രഹാം, മോശ, യേശു തുടങ്ങിയ നിരവധി പ്രവാചകന്മാരെ അല്ലാഹു അയച്ചു. എല്ലാ പ്രവാചകന്മാരെയും ഒരു പ്രത്യേക ജനതയിലേക്കും ഒരു പ്രത്യേക കാലഘട്ടത്തിലേക്കും നിയോഗിച്ചു. മുസ്ലീങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ എല്ലാ പ്രവാചകന്മാരിലും വിശ്വസിക്കുകയും ബഹുമാനിക്കുകയും ബഹുമാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എല്ലാ മനുഷ്യരാശിക്കും ഒരു സാർവത്രിക സന്ദേശം നൽകുന്നതിനായി അയച്ച പ്രവാചകന്മാരിൽ അവസാനത്തെ ആളായതിനാൽ, മുഹമ്മദ് നബിയെ മുസ്ലീങ്ങൾ വളരെ ബഹുമാനിക്കുന്നു.[7]

നബിയുടെ ഗോത്രം

പ്രവാചകൻ ഇബ്റാഹിം നബിയുടെ പുത്രൻ ഇസ്മാഈൽ(അ)ന്റെ പിൻഗാമിയായ ഒരു അറേബ്യനാണ് മുഹമ്മദ് നബി. മക്കയിലെ പ്രമുഖ ഗോത്രമാണ് ഖുറൈശ്, ഖുറൈശി ഗോത്രത്തിലെ ഹാശിമിന്റെ വംശത്തിൽ പെട്ടവരാണ് മുഹമ്മദ് നബി.

നബിയുടെ ജനനം

ക്രിസ്തു വർഷം 570 മക്കയിൽ വെച്ചാണ് മുഹമ്മദ് നബി ജനിക്കുന്നത്. യേശുവിന് ആറ് നൂറ്റാണ്ടുകൾക്ക് ശേഷമാണ് മുഹമ്മദ് നബിയുടെ ജനനം. പ്രസിദ്ധമായ വംശ പരമ്പരയിൽ പെട്ടവരായിരുന്നു നബിയുടെ മാതാപിതാക്കൾ. അവർക്കിടയിൽ കുടുംബ ബന്ധമുണ്ടായിരുന്നു. നബിയുടെ പിതാവ് അബ്ദുല്ല, അവരുടെ പിതാവ് അബ്ദുൽ മുത്വലിബ്, അവരുടെ പിതാവ് ഹാശിം, അവരുടെ പിതാവ് അബ്ദുൽ മനാഫ്, അവരുടെ പിതാവ് കുസയ്യ്, അവരുടെ പിതാവ് കിലാബ്, അവരുടെ പിതാവ് മുറ ' വഹബിന്റെ മകൾ ആമിനയായിരുന്നു മാതാവ്. വഹബ് അബ്ദ് മനാഫിന്റെ മകനായിരുന്നു. സുഹറയാണ് അബ്ദു മനാഫിന്റെ പിതാവ്, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതാവ് കിലാബാണ്, കിലാബിന്റെ പിതാവ് മുറത്താണ്. ഇതാണ് ഇരുവരുടെയും ബന്ധം കാണിക്കുന്ന പരമ്പര.

മുഹമ്മദ് നബിയുടെ ജനനത്തിന് മുമ്പ് തന്നെ പിതാവ് മരണപ്പെട്ടു. ആറ് വയസ്സ് പ്രായമായപ്പോൾ മാതാവും മരണപ്പെട്ടു. പിന്നീട് രണ്ട് വയസ്സ് വരെ പിതാമഹൻ അബ്ദുൽ മുത്വലിബിന്റെ സംരക്ഷണത്തിലായിരുന്നു. രണ്ട് വയസ്സ് ആയപ്പോൾ പിതാമഹൻ മരണപ്പെട്ടു. അതോടെ പിതൃവ്യൻ അബൂത്വാലിബിന്റെ സംരക്ഷണത്തിലായി. അബദുൽ മുത്വലിബിന്റെ മരണത്തോടെ ഹാശിം വംശത്തിന്റെ തലവനായിരുന്നത് അബൂത്വാലിബാണ്.

നബിയുടെ വ്യക്തിത്വവും, സ്വഭാവവും

പ്രവാചകനാകുന്നതിനുമുമ്പ്, മുഹമ്മദ് (സ) ലളിതനും സദ്വൃത്തനുമായ ഒരു വ്യക്തിയായി വളർന്നു, ശക്തമായ ധാർമ്മിക സ്വഭാവമുള്ളവനായിരുന്നു. അദ്ദേഹം നിരക്ഷരനായിരുന്നു, വിഗ്രഹാരാധന അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനതയുടെ ആചാരമായിരുന്ന കാലത്ത് അദ്ദേഹം ഒരിക്കലും വിഗ്രഹങ്ങളെ ആരാധിച്ചിരുന്നില്ല. പകരം, സ്രഷ്ടാവിനെയും സൃഷ്ടിയെയും കുറിച്ച് ധ്യാനിക്കാൻ മക്കയ്ക്ക് പുറത്തുള്ള ഒരു ഗുഹയിൽ ദിവസങ്ങളോളം അദ്ദേഹം വിശ്രമത്തിലായിരുന്നു.

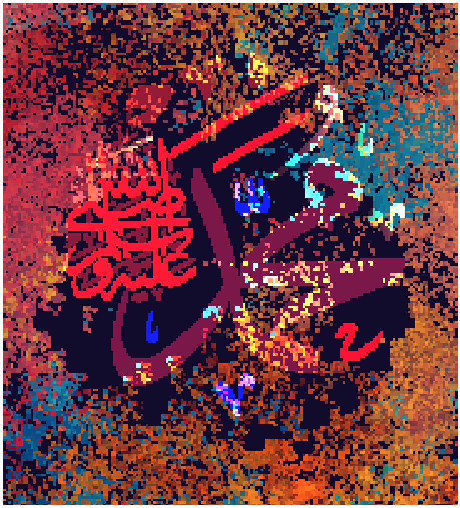

മുഹമ്മദ് അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹവും, രക്ഷയും അദ്ദേഹത്തിൻ്റെ മേൽ ഉണ്ടാകട്ടെ

സത്യസന്ധനും വിശ്വസ്തനുമായിട്ടാണ് തിരുനബി അറിയപ്പെട്ടത്. (അൽ–അമീൻ), വലിയ സത്യസന്ധനായിരുന്നു. കച്ചവടത്തിനായും, സൂക്ഷിക്കാനായും നിരവധി ആളുകൾ അവരുടെ സ്വത്തുക്കൾ തിരുപ്രവാചകരെ ചുമതലപ്പെടുത്തിയിരുന്നു.

ദരിദ്രരെയും നിരാലംബരായവരെയും സംരക്ഷിച്ചു കൊണ്ട്, അവരെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനും സഹായിക്കുന്നതിനുമായി ഒരു സഖ്യത്തിൽ ഏർപ്പെടുന്നതിലൂടെയാണ് മുഹമ്മദ് നബി തന്റെ അനുയായികളെ പരിപാലിച്ചത്.

ദിവ്യവെളിപാട്

നബി ഗുഹയിൽ ധ്യാനത്തിലിരിക്കുന്ന അവസരത്തിലായിരുന്നു, ജിബ്രീൽ മാലാഖ മുഖേന ദൈവത്തിൽ നിന്നുള്ള ആദ്യ വെളിപാട് നബിക്ക് അവതരിക്കുന്നത്.

> **"വായിക്കുക, നിന്നെ സൃഷ്ടിച്ച ദൈവത്തിന്റെ നാമത്തിൽ വായിക്കുക, കേവലം ഒട്ടിപ്പിടിക്കുന്ന ഒന്നിൽ നിന്ന് നിന്നെ, മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിച്ചുവിട്ട നിന്റെ രക്ഷകനായ – സർവലോക സ്രഷ്ടാവായ ആ ഏകദൈവത്തിന്റെ തിരുനാമത്തിൽ വായിക്കുക. തൂലിക കൊണ്ട് മനുഷ്യനെ എഴുതാൻ പഠിപ്പിച്ച് അവനെ വിജ്ഞനാക്കിയ ആ അല്ലാഹുവിന്റെ തിരുനാമത്തിൽ വായിക്കുക." (ഖുർആൻ 96:1–5)**

AD 610–ൽ മുഹമ്മദ് നബിക്ക് നാൽപത് വയസ്സ് തികഞ്ഞപ്പോഴാണ് ആദ്യ വെളിപാട് അവതരിച്ചത്.

ഈ ആദ്യത്തെ വെളിപാട് അറിവിനെയും യുക്തിയെയും വിശ്വാസ പ്രഖ്യാപനത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനമായി ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നുവെന്നത് ശ്രദ്ധേയമാണ്, അതെ, തീർച്ചയായും വിശ്വാസത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം അറിവും, യുക്തിയുമാണ്.

മലക്ക് ജിബ്‌രീൽ മുഖേന അവതീർണമാകുന്ന ദിവ്യവെളിപാട് ഇരുപത്തി മൂന്ന് വർഷം തുടർന്നു. ആദ്യത്തെ പതിമൂന്ന് വർഷം തനിക്ക് അവതരിച്ച ദൈവീക സന്ദേശങ്ങളെ മക്കയിൽ തന്നെ പ്രബോധനം നടത്തി. അവിടെ നബിയും അനുയായികളും ശക്തമായ പീഡനങ്ങൾ ഏറ്റുവാങ്ങി. എ.ഡി 622–ൽ, നിരന്തരമായതും വർദ്ധിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നതുമായ പീഡനം കാരണം, ദൈവീക കൽപ്പന പ്രകാരം, മക്കയിൽ നിന്ന് 400 കിലോമീറ്റർ വടക്കായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന മദീന എന്ന നഗരത്തിലേക്ക് പ്രവാചകനും അനുയായികളും പാലായനം ചെയ്തു. മദീനയിലെ ജനങ്ങൾ ബഹുമാനാദരവുകളോടെ അവരെ സ്വീകരിച്ചു. തുടർന്നുള്ള പത്ത് വർഷത്തിലായി വഹ്‌യ് തുടർന്നു. നബി അത് പ്രബോധനം നടത്തുകയും ചെയ്തു. ഇസ്ലാമിക രാഷ്ട്രത്തിന്റെ തുടക്കവും മദീനയിൽ വെച്ചായിരുന്നു.

നബിയുടെ മരണം

AD 632–ൽ , പ്രവാചകന് വയസ്സ് അറുപത്തി മൂന്ന് ആയപ്പോൾ, തിരുനബി ഈ ലോകത്തോട് വിടപറഞ്ഞു. നബിയുടെ പ്രിയ പത്നി ആയിശ(റ)യുടെ വീട്ടിൽ മറവ് ചെയ്തു.

അതിനാൽ നീ അല്ലാഹുവിൽ ഭാരമേൽപ്പിക്കുക, തീർച്ചയായും നീ (ഓ, മുഹമ്മദ്) സ്പഷ്ടമായ സത്യത്തിൽ തന്നെയാകുന്നു. (ഖുർആൻ 27:79)

പ്രവാചകന്റെ ആധികാരികത

മനുഷ്യാനുഭവ ചരിത്രത്തിലുടനീളം എല്ലാ പ്രവാചകന്മാരുടെയും സത്യസന്ധത ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെട്ടതു പോലെ മുഹമ്മദ് നബിയുടെ പ്രമാണികതയും ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ദൈവത്തിന്റെ പ്രവാചകന്മാരുടെ പ്രമാണികത, അവരുടെ വ്യക്തിപരമായ സ്വഭാവ സവിശേഷതയിലും, അവർ തങ്ങളുടെ നാഥനിൽ നിന്ന് കൊണ്ടുവരുന്ന സന്ദേശത്തിന്റെ ശ്രദ്ധേയമായ സത്യത്തിലുമാണെന്ന് ഖുർആൻ നമ്മെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുന്നു. മുഹമ്മദ് നബിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആധികാരികതയെ പിന്തുണയ്ക്കുന്ന വാദങ്ങളുണ്ട്. അവ നമുക്ക് പരിചയപ്പെടാം.

ഒന്നാമത്തെ വാദം

സെക്ഷൻ 4ൽ നാം വായിച്ചതാണ്, മുഹമ്മദ് നബി വിശിഷ്ട വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ ഉടമയായിരുന്നു. അക്കാലത്തെ ജനത വളരെ ബഹുമാനിച്ചിരുന്ന വ്യക്തിത്വം കൂടിയായിരുന്നു നബി. സത്യസന്ധൻ, വിശ്വസ്തൻ എന്ന വിളിപ്പേരിലാണ് തിരുമേനി അറിയപ്പെട്ടിരുന്നത്. നാൽപതാമത്തെ വയസ്സിലാണ് പ്രവാചകൻ തന്റെ പ്രവാചക ദൗത്യം ആരംഭിക്കുന്നത്. അഥവാ അല്ലാഹുവിൽ നിന്ന് വെളിപാട് അവതരിക്കുന്നത്. അത്തരം ശ്രേഷ്ഠ സ്വഭാവമുള്ള ഒരു മനുഷ്യൻ ഈ പ്രായത്തിൽ പെട്ടെന്ന് ഒരു നുണയനും വഞ്ചകനുമായി മാറാൻ കഴിയുമെന്ന് സങ്കൽപ്പിക്കാനുള്ള എല്ലാ യുക്തികളെയും, വാദങ്ങളെയും നിരാകരിക്കുന്നു.

ഒരുപക്ഷേ, തന്റെ സാമൂഹിക പദവി ഉയർത്താൻ അദ്ദേഹം ആഗ്രഹിച്ചുവെന്ന് ഒരാൾ വാദിച്ചേക്കാം. പക്ഷേ, മക്കയിലെ ഖുറൈശിലെ ഏറ്റവും ശക്തനും ആദരണീയനുമായ ഗോത്രത്തിൽപ്പെട്ട ഒരു വ്യക്തിയായിരുന്നു അദ്ദേഹം. മാത്രമല്ല, തന്റെ പ്രബോധന ദൗത്യത്തിന്റെ തുടക്കത്തിൽ, പ്രബോധന ദൗത്യത്തിൽ നിന്ന് പിന്തിരിപ്പിക്കാനായി തിരുനബിക്ക് നേതൃസ്ഥാനം വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്നു. അതെല്ലാം നിരസിച്ച് സത്യ സന്ദേശം ഉറക്കെ പ്രഖ്യാപിച്ചു എന്നത് ഒരു സാമൂഹിക പദവിയും തേടുന്നതിനായിരുന്നില്ലെന്ന് വ്യക്തമാണ്.

രണ്ടാമത്തെ വാദം

ദൈവത്തിന്റെ പ്രവാചകന്മാർക്ക് അവതീർണമായ ഒരു ദൈവിക സന്ദേശം അവരെ പിന്തുണയ്ക്കുന്നു. മുഹമ്മദ് നബിക്ക് ഖുർആൻ പിന്തുണ നൽകി. 7-ാം വകുപ്പിൽ കാണിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെ, ഖുർആൻ പ്രവാചകൻ എഴുതിയതല്ല; തീർച്ചയായും അത് ദൈവിക വെളിപ്പെടുത്തലാണ്. വാസ്തവത്തിൽ, പ്രവാചകൻ എഴുതിയതാണെന്ന് ആർക്കെങ്കിലും എന്തെങ്കിലും ധാരണയുണ്ടെങ്കിൽ, ഖുർആനിൽ തന്നെ ഇതുപോലുള്ള എന്തെങ്കിലും നിർമ്മിക്കാൻ മനുഷ്യരാശിയെ വെല്ലുവിളിച്ചിട്ടുണ്ട്. എല്ലാത്തിനുമുപരി, നേരത്തെ സൂചിപ്പിച്ച

തുപോലെ, അത്തരമൊരു പുസ്തകം എഴുതാൻ കഴിയുന്ന ഒരു പണ്ഡിതനായിരുന്നില്ല പ്രവാചകൻ. പ്രവാചകന്മാരുടെ ആധികാരികതയുടെ ജീവിക്കുന്ന തെളിവാണ് ഖുർആൻ, വാസ്തവത്തിൽ, പ്രവാചകൻ അവകാശപ്പെടുന്ന ഒരേയൊരു അത്ഭുതം അതാണ്.[9]

മൂന്നാമത്തെ വാദം

മനുഷ്യചരിത്രത്തിലെ മറ്റേതൊരു പ്രസ്ഥാനത്തേക്കാളും സമഗ്രവും വേഗത്തിലുള്ളതുമായ രീതിയിൽ മനുഷ്യ നാഗരികതയെ പോസിറ്റീവായി പരിവർത്തനം ചെയ്ത ഒരു പ്രസ്ഥാനത്തിന് പ്രവാചകൻ മുഹമ്മദ് നബി തുടക്കമിട്ടു. മാത്രമല്ല, ഇസ്ലാമിനേക്കാൾ മനുഷ്യ നാഗരികതയിലും വികാസത്തിലും ഒരു മതത്തിനും ഇത്രയധികം സ്വാധീനം ചെലുത്താൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. ഒരു വഞ്ചകൻ മുന്നോട്ടുവച്ച ഒരു പ്രസ്ഥാനത്തിന് മനുഷ്യ നാഗരികതയുടെ ഈ ദ്രുതവും സുസ്ഥിരവുമായ പരിവർത്തനം കൈവരിക്കാൻ കഴിയില്ല. വീണ്ടും, അത്തരമൊരു ചിന്ത എല്ലായുക്തിയെയും യുക്തിയെയും നിരാകരിക്കുന്നു.

നാലാമത്തെ വാദം

ജൂതമതം, ക്രിസ്ത്യമതം, ഹിന്ദുമതം, ബുദ്ധമതം എന്നീ പ്രധാന മതങ്ങളുടെ വേദഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ മുഹമ്മദ് നബി (സ)യെക്കുറിച്ച് മുൻകൂട്ടി പറഞ്ഞിരുന്നു.

ജൂത, ക്രിസ്ത്യൻ വേദഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ പ്രവാചകൻ മുഹമ്മദ് നബി (സ)യെക്കുറിച്ച് പ്രവചിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്ന് ഖുർആനിൽ നമുക്ക് വിവരം ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്.

> **(അതായത്) തങ്ങളുടെ പക്കലുള്ള തൗറാത്തിലും ഇൻജീലിലും രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ടതായി അവർക്ക് കണ്ടെത്താൻ കഴിയുന്ന ആ അക്ഷരജ്ഞാനമില്ലാത്ത പ്രവാചകനായ ദൈവദൂതനെ (മുഹമ്മദ് നബിയെ) പിൻപറ്റുന്നവർക്ക് (ആ കാരുണ്യം രേഖപ്പെടുത്തുന്നതാണ്.) (7:157)**

ആവർത്തനം 18:18 നമുക്ക് വായിക്കാം.

> **നിന്നെപ്പോലെ (മോശെ) ഒരു പ്രവാചകനെ ഞാൻ അവർക്കു അവരുടെ സഹോദരന്മാരുടെ ഇടയിൽനിന്നു എഴുന്നേല്പിച്ചു എന്റെ വചനങ്ങളെ അവന്റെ നാവിൽ ആക്കും; ഞാൻ അവനോടു കല്പിക്കുന്നതൊക്കെയും അവൻ അവരോടു പറയും.**

പഴയ നിയമത്തിൽ മോശയെ പോലെ മറ്റൊരു പ്രവാചകൻ വരുമെന്ന വചനത്തോട് യോജിച്ച പ്രവാചകൻ മുഹമ്മദ് നബി മാത്രമാണ്. അതിന് ഒരുപാട് കാരണങ്ങൾ ഉണ്ട്. ഒന്നാമത്തെത്: ജൂതന്മാരുടെ സഹേദരന്മാർ അറബികളാണ്.ഇസ്റാഈൽ സന്തതികൾ ഇസ്ഹാഖിന്റെ പിൻതലമുറയും, അറബികൾ ഇസ്മാഈൽ നബിയുടെ പിൻതലമുറക്കാരുമാണ്. ഇസ്മാഈലും, ഇസ്ഹാഖും ഇബ്റാഹിം നബിയുടെ സന്തതികളാണ്. അതിനാൽ ഈ

രണ്ട് തലമുറയും പരസ്പരം സഹോദരങ്ങളാണ്. രണ്ടാമത്തേത്: ഒരുപാട് കാരണങ്ങൾ കൊണ്ട് മുഹമ്മദ് നബി, മൂസാ പ്രവാചകനെ പോലെയാണ്. എന്നാൽ ഈ സാ നബി അങ്ങനെ അല്ല. ഒന്ന്, മൂസാ നബിക്കും, മുഹമ്മദ്(സ) നബിക്കും, പിതാവും മാതാവും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഈസാ നബി പിതാവ് ഇല്ലാതെ ജനിച്ചവരാണ്. രണ്ട്. ഈസാ പ്രവാചകന്റെ മാതാവ് ഗർഭം ധരിച്ചത് ഒരു അത്ഭുതകരമായ രീതിയിലാണ്. എന്നാൽ മുഹമ്മദ് നബിയും മൂസാ നബിയും സാധാരണ രീതിയിലാണ് ഗർഭം ധരിച്ചത്. മൂന്ന്. ഈസാ നബിയിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമായി ഇരുവരും വിവാഹിതരും, സന്താനമുള്ളവരുമായിരുന്നു. തന്റെ ജനതക്ക് പുതിയ നിയമങ്ങളും, ചട്ടങ്ങളുമായാണ് മൂസാ നബിയും, മുഹമ്മദ് നബിയും നിയോഗിക്കപ്പെട്ടത്. എന്നാൽ ഈസാ നബി അങ്ങനെയല്ല. അഞ്ച്. ഈസാ നബി മരിച്ചിട്ടില്ല. മറ്റു രണ്ടു പ്രവാചകരും മരിച്ചവരാണ്. മൂന്നാമതായി: ഈ വചനത്തിൽ പറഞ്ഞ പ്രകാരം മോശയോട് സാമ്യതയുള്ള ആ പ്രവാചകന്റെ നാവിൻ മേൽ ദൈവത്തിന്റെ വചനത്തെ ആക്കും എന്നാണല്ലോ, അതെ മുഹമ്മദ് നബി തന്റേതായി ഒന്നും പറഞ്ഞിട്ടില്ല. മാത്രമല്ല ബൈബിളിൽ തന്നെ വ്യക്തമാക്കിയതാണ് മോശയെ പോലെയുള്ള പ്രവാചകൻ പിന്നീട് ഇസ്രയേൽ സന്തതികളിൽ ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്ന് ആ വചനം വായിക്കാം. കർത്താവ് മുഖാഭിമുഖം സംസാരിച്ച മോശയെപ്പോലെ മറ്റൊരു പ്രവാചകൻ പിന്നീട് ഇസ്രായേലിൽ ഉണ്ടായിട്ടില്ല.

ഇനി നമുക്ക് പുതിയ നിയമത്തിലേക്ക് വരാം, യേഹന്നാനിന്റെ സുവിശേഷം നമുക്ക് വായിക്കാം.

> **ഇനിയും വളരെ കാര്യങ്ങൾ എനിക്കു നിങ്ങളോടു പറയാനുണ്ട്. എന്നാൽ, അവ ഉൾക്കൊള്ളാൻ ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾക്കു കഴിവില്ല.സത്യാത്മാവ് വരുമ്പോൾ നിങ്ങളെ സത്യത്തിന്റെ പൂർണതയിലേക്കു നയിക്കും. അവൻ സ്വമേധയാ ആയിരിക്കുകയില്ല സംസാരിക്കുന്നത്; അവൻ കേൾക്കുന്നതു മാത്രം സംസാരിക്കും. വരാനിരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ അവൻ നിങ്ങളെ അറിയിക്കും. അവൻ എനിക്കുള്ളവയിൽ നിന്ന് സ്വീകരിച്ച് നിങ്ങളോടു പ്രഖ്യാപിക്കും. അങ്ങനെ അവൻ എന്നെ മഹത്വപ്പെടുത്തും. (യോഹന്നാൻ 16 :12– 14)**

വാക്യങ്ങൾ സത്യാത്മാവിനെക്കുറിച്ചാണ് സംസാരിക്കുന്നത്, അവൻ സ്വയമായി സംസാരിക്കുകയില്ല. സത്യാത്മാവ് പരിശുദ്ധാത്മാവാകാൻ കഴിയില്ല, കാരണം പരിശുദ്ധാത്മാവ് ഇതിനകം യേശുവിനോടൊപ്പമുണ്ടായിരുന്നു (ലൂക്കോസ് 4:1 ഉം 3:22 ഉം യോഹന്നാൻ 20:22 ഉം പ്രവൃത്തികൾ 2:4 ഉം മുതലായവ). കൂടാതെ, ഈ സത്യാത്മാവ് യേശുവിനെ മഹത്വപ്പെടുത്തും. യേശുവിനു ശേഷം വന്ന് മുഹമ്മദ് ഒഴികെ മറ്റൊരു പ്രവാചകനും അദ്ദേഹത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല (വിഭാഗം 11 കാണുക). യേശുവിനു ശേഷം വരാനിരിക്കുന്ന സത്യാത്മാവ് മുഹമ്മദ് ആയിരുന്നു എന്നതിൽ സംശയമില്ല, എല്ലാവർക്കും സമാധാനം ഉണ്ടാകട്ടെ.

നഗരത്തിന്റെ ഇസ്താംബൂൾ ഏഷ്യൻ ഭാഗത്തെ മിനാരം സ്കൈലൈൻ മിനാര ഗോപുരം

യെശയ്യാവ് 29: 12, യോഹന്നാൻ 14:16, യോഹന്നാൻ 16: 7, മത്തായി 21:43, പ്രവൃത്തികൾ 3:22 തുടങ്ങിയ വചനങ്ങളിൽ മുഹമ്മദ് നബിയുടെ വരവിനെ പറ്റി സുവിശേഷ പ്രവചനങ്ങളുണ്ട്. ഈ ബൈബിൾ വാക്യങ്ങളിൽ പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്ന കംഫർട്ടർ എന്ന പദം പാരക്ലെറ്റോസ് എന്ന ഗ്രീക്ക് പദത്തിന്റെ വിവർത്തനമാണ്. പ്രശംസിക്കപ്പെട്ടവൻ, അറബിയിൽ, അഹ്മദ്/ മുഹമ്മദ് എന്ന് അർത്ഥം വരുന്ന പെരിക്ലിറ്റോസ് എന്ന യഥാർത്ഥ ഗ്രീക്ക് പദം കൈകടത്തലിന് വിധേയമായാണ് പാരക്ലെറ്റോസ് എന്നായത്.[10]

സൂക്ഷ്മമായ അന്വേഷണങ്ങളും, പഠനങ്ങളും, ബുദ്ധ, ഹൈന്ദവ വേദ ഗ്രന്ഥങ്ങളിലെ മുഹമ്മദ് നബിയെ പറ്റിയുള്ള സുവിശേഷ വാർത്തകളെ വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്. "മുഹമ്മദ്, ഹൈന്ദവ വേദങ്ങളിൽ" എന്ന പേരിൽ ഡോ വേദ് പ്രകാശ് ഉപാദ്ധ്യ രചിച്ച ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഇവിഷയകമായ ഒരുപാട് ഉദാഹരണങ്ങൾ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. മുഹമ്മദ് നബിയുടെ വിവരണവുമായി യോജിക്കുന്ന വരാനിരിക്കുന്ന ഒരു മുനിയെക്കുറിച്ചാണ് വേദങ്ങൾ പറയുന്നത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിവരണത്തിൽ സംസ്കൃത ഭാഷ കൂടി ഉൾപെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

1. നരഷാഗ്സ എന്നാൽ സ്തുതിക്കപ്പെട്ടവൻ എന്നാണ് അർത്ഥമാക്കുന്നത്. പ്രവാചകന്മാരുടെ പേരായ അഹമ്മദ്, മുഹമ്മദ് എന്നിവയുടെ അർത്ഥമാണിത്. കൂടാതെ, നരഷാഗ്സയുടെ ജനന സ്ഥലവും ഗുണങ്ങളും പ്രവാചകന്റെ പേരുകളുമായി കൃത്യമായി യോജിക്കുന്നു.ണ്ട്.

2. അന്തിമ മുനി, മുഹമ്മദ് നബി മാനവരാശിക്കുള്ള അവസാന പ്രവാചകനായിരുന്നു.

3. കൽക്കി അവതാരം, അതാണ് അവസാന തലമുറയ്ക്ക് വരുന്ന മുനി. മുഹമ്മദ് നബിയെ മുഴുവൻ മനുഷ്യരാശിയുടെയും അവസാന ദൂതനായി അയച്ചു.

4. കുരം എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥം പാലായനം ചെയ്യുവൻ എന്നാണ്. മുഹമ്മദ് നബി മക്കയിൽ നിന്ന് മദീനയിലേയ് പലായനം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.(4 ഭാഗം കാണുക.)

5. പിതാവിന്റെ പേര് ദൈവത്തിന്റെ അടിമ എന്ന് അർത്ഥം വരുന്ന "വൈഷ്ണുവേഷ്" എന്നും, മാതാവിന്റെ പേര് സമാധാനം എന്ന് അർത്ഥം വരുന്ന "സുമാതി" എന്നുമാണ്. ഈ രണ്ട് പേരുകൾ അറബിയിൽ അബ്ദുല്ല, ആമിന എന്നിവയുമായി യോജിക്കുന്നു, ഇത് പ്രവാചകന്റെ മാതാപിതാക്കളുടെ പേരുകളാണ്.

6. വരാനിരിക്കുന്ന മുനിയുടെ പേര് മമഹ എന്നാണ്. ഇതൊരു സംസ്കൃത പദമല്ല, മറിച്ച് മുഹമ്മദ് എന്ന അറബി നാമത്തിന്റെ സംസ്കൃത രൂപമാണ്.

ബുദ്ധമത ഗ്രന്ഥമായ ഗൗതമ ബുദ്ധൻ, മൈത്രേയ എന്ന പേരുള്ള ആന്തിം ബുദ്ധന്റെയോ ആത്യന്തിക സന്യാസിയുടെയോ വരവിനെക്കുറിച്ച് ഒരു പ്രവചനം നൽകിയിട്ടുണ്ട്. (കാരസിന്റെ ബുദ്ധ സുവിശേഷം, പേജ് 217). മൈത്രേയനെക്കുറിച്ചുള്ള വിവരണം പ്രവാചകൻ മുഹമ്മദിന്റെ വിവരണവുമായി യോജിക്കുന്നു..:

1. മുഹമ്മദ് നബി അവസാന സന്ദേശവാഹകനായിരുന്നു, അൾട്ടിമേറ്റ് മുനി.

2. മൈത്രേയ എന്നാൽ കരുണയുള്ളവൻ എന്നാണ് അർത്ഥമാക്കുന്നത്. മുഹമ്മദ് നബിയെക്കുറിച്ച് ഖുർആനിക(21:107) സൂക്തത്തിൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നത് ലോകത്തിലെ എല്ലാ ജനങ്ങളോടും കരുണയുള്ളവൻ എന്നാണ്.

3. മൈത്രേയന് ഒരു ബുദ്ധന്റെ എല്ലാ സ്വഭാവ സവിശേഷതകളും ഉണ്ടായിരിക്കും: അവൻ ഒരു പ്രഭു കുടുംബത്തിൽ നിന്ന് വരും, ഒരു ഗുഹയിൽ ഏകാന്തനായിരിക്കും. മാലാഖമാർ സന്ദർശകരായി ഉണ്ടാവും. ഭാര്യമാരും മക്കളുമുണ്ടാകും, ഉപജീവനത്തിനായി പ്രവർത്തിക്കുകയും തന്റെ സാധാരണ ജീവിതം പൂർത്തിയാക്കുകയും ചെയ്യും, അതായത് സ്വാഭാവിക മരണം. ഈ വിവരണമെല്ലാം മുഹമ്മദ് നബിക്ക് അനുയോജ്യമാണ്.

4. മൈത്രേയ ഒരു ഭരണാധികാരിയാകും. മുഹമ്മദ് ഒരു പ്രവാചകൻ ആണ് എന്നതോടൊപ്പം, മുസ്‌ലിം രാഷ്ട്രത്തിന്റെ ഭരണാധികാരിയും ആയിരുന്നു.

5. മുൻ ബുദ്ധന്മാരെക്കുറിച്ച് മൈത്രേയ സംസാരിക്കും. മുൻ ദൂതന്മാരെക്കുറിച്ച് മുഹമ്മദ് നബി സംസാരിച്ചിട്ടുണ്ട്. മുഹമ്മദ് നബിയുടെ മുമ്പ് നിയോഗിക്കപ്പെട്ട ഇരുപത്തിനാല് പ്രവാചകന്മാരുടെ ചരിത്രങ്ങൾ ഖുർആനിൽ പരാമർശിക്കുന്നത്.

6. മൈത്രേയയ്ക്ക് ലോകത്ത് ഒരു അദ്ധ്യാപകൻ ഉണ്ടാകില്ല. മുഹമ്മദ് നബി നിരക്ഷരനായിരുന്നു. ഒരു അധ്യാപകനും നബിക്ക് ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. മുഹമ്മദ് നബിയുടെ അറിവുകളെല്ലാം ദൈവത്തിൽ നിന്നുള്ള വെളിപ്പെടുത്തലിലൂടെയായിരുന്നു.

ചുരുക്കത്തിൽ, പ്രവാചകന്റെ യോഗ്യതകൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉദാത്തമായ സ്വഭാവം, അദ്ദേഹം കൊണ്ടുവന്ന സന്ദേശം, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസ്ഥാനം കൊണ്ടുവന്ന മനുഷ്യ നാഗരികതയുടെ സുസ്ഥിരമായ പരിവർത്തനം, എല്ലാ പ്രധാന മതങ്ങളുടെയും വേ

ദഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ കാണപ്പെടുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ വരവിനെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രവചനങ്ങൾ എന്നിവയിലാണ്.

മദീനയിലെ പ്രവാചകന്റെ പള്ളി (മസ്ജിദ് അൽ നബവി). 622–ൽ പ്രവാചകൻ തന്റെ വീടിനോട് ചേർന്നുള്ള സ്ഥലത്താണ് പള്ളി പണിതത്. വർഷങ്ങളായി നിരവധി വിപുലീകരണങ്ങൾക്ക് ശേഷം, ഇന്ന് ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ പള്ളികളിലൊന്നാണിത്. മക്കയിലെ (മസ്ജിദ് അൽ ഹറാം) പള്ളിക്കാണ് ഏറ്റവും വിശുദ്ധിയുള്ളത്. അതിനു ശേഷം രണ്ടാമത്തെ വിശുദ്ധ പള്ളി മസ്ജിദുന്നബവിയാണ്.

ഖുർആനിന്റെ ചരിത്രവും സന്ദേശവും

അല്ലാഹു പ്രവാചകൻ മുഹമ്മദ് നബി (സ)ക്ക് തന്റെ ദൂതനായ ഗബ്രിയേൽ വഴി അവതരിപ്പിച്ച വേദഗ്രന്ഥമാണ് ഖുർആൻ. അന്ത്യകാലം വരെ എല്ലാ മനുഷ്യർക്കും അല്ലാഹു നൽകിയ അവസാനത്തെ വെളിപാടാണിത്. മനുഷ്യരാശിക്കുള്ള അല്ലാഹുവിന്റെ സന്ദേശം പൂർത്തീകരിക്കാനും, മുൻ വെളിപ്പെടുത്തലുകളെ സ്ഥിരീകരിക്കാനും, മുൻ വേദഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ നിലവിലുള്ള അവശിഷ്ടങ്ങളിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന മാറ്റങ്ങളും മാറ്റങ്ങളും തിരുത്താനുമാണ് ഖുർആൻ അവതരിച്ചത്.[11]

ഖുർആനിന്റെ അവതരണ രീതി

AD 610 മുതൽ 632 വരെയുള്ള ഇരുപത്തിമൂന്ന് വർഷങ്ങളിലായി, ഘട്ടം, ഘട്ടമായി അറബി ഭാഷയിൽ അവതരിച്ചു. പ്രവാചകർക്ക് ക്രമേണയുള്ള ഈ ഖുർആനിക അവതരണം വിശ്വാസികൾക്ക് പ്രത്യേക സാഹചര്യങ്ങൾക്കനുസരിച്ച് പുരോഗമന മാർഗ നിർദേശം നൽകി. അതുപോലെ വിശ്വാസികളുടെ ജീവിതത്തിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ നിയമങ്ങൾ ഫലപ്രദമായി രീതിയിൽ സ്വാംശീകരിക്കാനും, നടപ്പാക്കാനും സാധിച്ചു.

അതിന്റെ റെക്കോർഡിംഗും സംരക്ഷണവും

പ്രവാചകന് (സ) വെളിപാടുകൾ ലഭിച്ചതോടെ, തന്റെ നിർദ്ദേശങ്ങളിലും മേൽനോട്ടത്തിലും വെളിപാടുകൾ എഴുതാൻ അദ്ദേഹം തന്റെ എഴുത്തുകാരോട് നിർദ്ദേശിച്ചു. അതേസമയം, പ്രവാചകനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിരവധി സഹചാരികളായ പുരുഷന്മാരും സ്ത്രീകളും വെളിപാടുകൾ അവതരിച്ചതുപോലെ മനഃപാഠമാക്കി. ഈ രീതിയിൽ, പ്രവാചകന്റെ ജീവിതകാലത്ത് വിശ്വാസികളായ പുരുഷന്മാരും സ്ത്രീകളും ഖുർആൻ എഴുതുകയും മനഃപാഠമാക്കുകയും ചെയ്തു. ഖുർആൻ മനഃപാഠമാക്കുന്ന ഈ രീതി ഇന്നും തുടരുന്നു. ഇസ്ലാമിന്റെ ചരിത്രത്തിലെ ഏത് നിമിഷവും, മുഴുവൻ ഖുർആനും അതിന്റെ യഥാർത്ഥവും പ്രാകൃതവുമായ ഗ്രന്ഥത്തിൽ മനഃപാഠമാക്കിയ ദശലക്ഷക്കണക്കിന് മുസ്ലീങ്ങളുണ്ട്. ഇന്ന് മുഴുവൻ ഖുർആനും മനഃപാഠമാക്കിയ ഇരുപത് ദശലക്ഷത്തിലധികം മുസ്ലീങ്ങളും, നിരവധി ദശലക്ഷക്കണക്കിന് ഖുർആനിന്റെ ചില ഭാഗങ്ങൾ മനഃപാഠമാക്കിയിട്ടുണ്ടെന്നും കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു.

ഖുർആൻ ഉള്ളടക്കവും, പൊതുവായ ആശയങ്ങളും.

ഖുർആനിൽ 114 അധ്യായങ്ങളുണ്ട്. ഓരോ അധ്യായത്തിലെയും വാക്യങ്ങളുടെ എണ്ണം 3 വാക്യങ്ങൾ (അധ്യായങ്ങൾ 103 ഉം 108 ഉം) മുതൽ 286 വാക്യങ്ങൾ (അധ്യായം 2) വരെ വ്യത്യാസപ്പെടുന്നു. ഖുർആൻ മാർഗനിർദേശം, മുന്നറിയിപ്പ്, സന്തോഷവാർത്ത എന്നിവയുടെ ഒരു പുസ്തകമാണ്, അതുപോലെ തന്നെ മുൻകാല ജനതകളുടെയും അവരുടെ പ്രവാചകന്മാരുടെയും വിവരണവും. പൊതുവേ, ഇത് നാല് തീമുകൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നു..

ഒന്ന്: – അല്ലാഹുവിനെ കുറിച്ചും അവന്റെ വിശേഷണങ്ങളെ കുറിച്ചുമുള്ള വിസ്താരമാണ് ഒന്നാമത്തെ പ്രമേയം. ഈ പുസ്തകത്തിൽ അല്ലാഹു വിന്റെ ഏകത്വത്തെ പറ്റിയും, ഒരു അസ്തിത്വത്തിനും പങ്ക് ഇല്ലാത്ത വിധം അവന്റേതു മാത്രമായ വിശേഷണത്തെ പറ്റിയും വിവരിച്ചപ്പോൾ നാം വായിച്ച അധ്യായം 112 ഒരു ഉദാഹരണമാക്കാം. സിംഹാസന സൂക്തം എന്ന് അറിയപ്പെടുന്ന സൂക്തം താഴെ ചേർക്കുന്നു. ഇത് അല്ലാഹുവിന്റെ വിശേഷണങ്ങൾ വിവരിക്കുന്ന സൂക്തങ്ങൾക്ക് മറ്റൊരു ഉദാഹരണമാണ്.

“അല്ലാഹു' അവനല്ലാതെ ആരാധ്യനില്ല. എന്നെന്നും ജീവിക്കുന്നവൻ. സ്വയം പര്യാപ്തൻ. മയക്കമോ ഉറക്കമോ അവനെ ബാധിക്കുന്നതല്ല. ആകാശഭുവനങ്ങളിലുള്ളതെല്ലാം അവന്റേതാകുന്നു. അവന്റെ അനുവാദപ്രകാരമല്ലാതെ അവങ്കൽ ശിപാർശ ചെയ്യാൻ ആരുണ്ട്? അവരുടെ മുമ്പിലുള്ളതും പിന്നിലുള്ളതും അവൻ അറിയുന്നു. അവന്റെ അറിവിൽ നിന്ന് അവൻ ഇഛിക്കുന്നതല്ലാതെ മറ്റൊന്നും അവർ അറിയുകയില്ല. അവന്റെ അധികാരം ആകാശഭുവനങ്ങളിൽ വിശാലമാണ്. അവയുടെ സംരക്ഷണം അവന് ഒട്ടും ഭാരമുള്ളതല്ല. അവൻ മഹോന്നതനാകുന്നു.' (അൽബഖറഃ 255).

രണ്ടാമതായി, അല്ലാഹുവുമായുള്ള നമ്മുടെ ബന്ധത്തെയാണ് അത് ആദ്യം വിവരിക്കുന്നത്; അവൻ നമ്മെ എന്തിനാണ് സൃഷ്ടിച്ചത്, അവനോടുള്ള നമ്മുടെ കടമ എന്താണ്. ഉദാഹരണത്തിന്, ഖുർആൻ 51:56–ൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു:

മനുഷ്യരെയും, ജിന്ന് വർഗ്ഗത്തെയും അല്ലാഹു സൃഷ്ടിച്ചത് അവന് ആരാധന നിർവഹിക്കാൻ മാത്രമാണ്.

ഇവിടെ ആരാധന എന്ന വാക്ക് സ്രഷ്ടാവിനെ സേവിക്കുകയും അവന്റെ കൽപനകൾ അനുസരിച്ച് ജീവിക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നതിനെയാണ് അർത്ഥമാക്കുന്നത്. പിന്നീട് ഖുർആൻ വ്യക്തമാക്കുന്നത് മലക്കുകൾ, ജിന്ന്, മൃഗങ്ങൾ തുടങ്ങിയ സൃഷ്ടികളോടുള്ള ബന്ധങ്ങളും, നമ്മുടെ നിലനിൽപ്പുമായി അവരുടെ പ്രസക്തിയും, മറ്റു ഭൗതിക ലോകത്തുള്ള വ്യവഹാര രീതികളുടെ വിവരണങ്ങളുമാണ്.[12]

മൂന്ന്, നിയമങ്ങളുടെയും, നിയന്ത്രണങ്ങളുടെയും രൂപത്തിൽ ധാർമികതയിലും, നല്ല ജീവിതത്തിന്റെ രീതിയിലുമായി ജീവിത ക്രമം ചിട്ടപ്പെടുത്താനുള്ള മാനദണ്ഡങ്ങൾ നിശ്ചയിച്ചുള്ള മാർഗ്ഗ നിർദേശങ്ങളാണ്. നാം എങ്ങനെയാണ് അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിക്കേണ്ടത്? എങ്ങനെയാണ് നമ്മുടെ ജീവിതം ക്രമീകരിക്കേണ്ടത്? തുടങ്ങിയവയെല്ലാം ഈ മാർഗ്ഗ നിർദേശങ്ങൾ കൃത്യതപ്പെടുത്തുന്നു. ഇത് പിന്തുടരുന്നവർക്ക് നിത്യമായ ആനന്ദവും, നിരസിക്കുന്നവർക്ക് നിത്യശിക്ഷയും ഖുർആൻ വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നു[13]

അവസാനത്തേത്, എല്ലാ ജനതയ്ക്കും അല്ലാഹു പ്രവാചകന്മാരെ നിയോഗിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് ഖുർആൻ പറയുന്നു. അധ്യായം 10, സൂക്തം 47 ഉദാഹരണത്തിനായി വായിക്കാം. അല്ലാഹു പറയുന്നു.

ഒരോ സമുദായത്തിനും ഒരു ദൂതനുണ്ട്. അങ്ങനെ അവരിലേക്കുള്ള ദൂതൻ വന്നാൽ അവർക്കിടയിൽ നിതീപൂർവ്വം തീരുമാനം എടുക്കപ്പെടുന്നതാണ്. അവരോട് അനീതി കാണിക്കപ്പെടുന്നതല്ല.

അങ്ങനെ വിശുദ്ധ ഖുർആൻ ഒരു പാഠമെന്ന നിലയിൽ കഴിഞ്ഞ കാല സമൂഹത്തിന്റെ അവസ്ഥകളെ പറ്റിയും, അവരെ അല്ലാഹു കൈകാര്യം ചെയ്ത രീതികളെ കുറിച്ചും വിവരിക്കുന്നു. പ്രവാചകൻ നൂഹ് (അ) തന്റെ ജനതയോട് നടത്തിയ പ്രബോധന പോരാട്ടത്തെക്കുറിച്ചും, അതേ തുടർന്നുണ്ടായ പ്രളയത്തെ കുറിച്ചും വിവരിക്കുന്നത് ഇതിന് ഉദാഹരിക്കാം. അതുപോലെ പ്രവാചകൻ മൂസാ (അ) ഫറോവയോടും, തന്റെ ജനതയോട് നടത്തിയ പോരാട്ടങ്ങളെയും, ഏറ്റവും നല്ല കഥയെന്ന് വിശേഷിക്കപ്പെട്ട പ്രവാചകൻ യൂസഫ്(അ)മിന്റെ ചരിത്രത്തെയും ഖുർആൻ വിവരിക്കുന്നുണ്ട്. മനുഷ്യർക്കായി നിയോഗിക്കപ്പെട്ട ആയിരക്കണക്കിന് പ്രവാചകന്മാരിൽ ഇരുപത്തിയഞ്ച് പ്രവാചകന്മാരെ ഖുർആൻ പരാമർശിക്കുന്നു.[14]

ഖുർആനും, ആധുനിക ശാസ്ത്രവും

പതിനാലു നൂറ്റാണ്ടുകൾക്ക് മുമ്പാണ് വിശുദ്ധ ഖുർആൻ അവതീർണമായത്. എന്നിരുന്നാലും, ആധുനിക ശാസ്ത്രം സമീപകാലത്ത് മാത്രം കണ്ടെത്തിയ നിരവധി ശാസ്ത്രീയ വസ്തുതകൾ ഖുർആനിൽ നമുക്ക് കാണാം. ജ്യോതിശാസ്ത്രം, ജിയോളജി, ഭൗതികശാസ്ത്രം, ജീവശാസ്ത്രം, സസ്യശാസ്ത്രം,

ഖുർആൻ പരായണം, ഇസ് ലാമിക ആരാധന കർമ്മങ്ങിൽ പ്രധാനപ്പെട്ടതാണ്. ഇന്ന് ലോകത്ത് ഏറ്റവും കൂടുതൽ ജനങ്ങൾ പരായണം ചെയ്യുന്ന ഗ്രന്ഥം വിശുദ്ധ ഖുർആനാണ്.

സുവോളജി തുടങ്ങി പ്രകൃതി ശാസ്ത്രത്തിലെ പല മേഖലകളിലെ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെയും ഖുർആൻ ഉൾക്കൊള്ളിക്കുന്നു. നമുക്ക് ചില ഉദാഹരണങ്ങൾ വായിക്കാം.

പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ സൃഷ്ടിപ്പ്

അധ്യായം 21, സൂക്തം 30-ൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു.

പ്രവാചക സന്ദേശം അംഗീകരിക്കാൻ വിസമ്മതിച്ച ജനം ചിന്തിക്കുന്നില്ലേ? എന്തെന്നാൽ, ഈ ആകാശ-ഭൂമികളൊക്കെയും പരസ്പരം ഒട്ടിച്ചേർന്നതായിരുന്നു.(സൃഷ്ടിപ്പിന്റെ ഒരു ബിന്ദു പോലെ) പിന്നീട് നാമവയെ വേർപ്പെടുത്തി. ജലത്തിൽ നിന്ന് സകല ജീവ വസ്തുക്കളെയും നാം സൃഷ്ടിച്ചു.

അധ്യായം 51, സൂക്തം 47-ൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു.

ആകാശം, നാം അതിനെ ശക്തികൊണ്ട് സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു. തീർച്ചയായും നാം വികസിപ്പിച്ചെടുക്കുന്നവനാകുന്നു.

പ്രപഞ്ചം ഒരു വാതക യൂണിറ്റായി ആരംഭിച്ചതാണ്, പിന്നീട് അത് പൊട്ടിത്തെറിച്ചു അതോടെ താരാപഥങ്ങൾ രൂപപ്പെട്ടുവെന്ന ആധുനിക ശാസ്ത്രജ്ഞാനങ്ങളോട് പൊരുത്തപ്പെടുന്നതാണ് ഈ ഖുർആനിക വാക്യങ്ങൾ. ഇതിനെ മഹാവിസ്ഫോടന സിദ്ധാന്തം എന്നാണ് വിളിക്കുന്നത്. ആദ്യത്തെ സ്ഫോടനത്തിനുശേഷം നമ്മുടെ പ്രപഞ്ചം ഇപ്പോഴും വികസിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണെന്ന് ആധുനിക ശാസ്ത്രം സ്ഥിരീകരിക്കുന്നു.

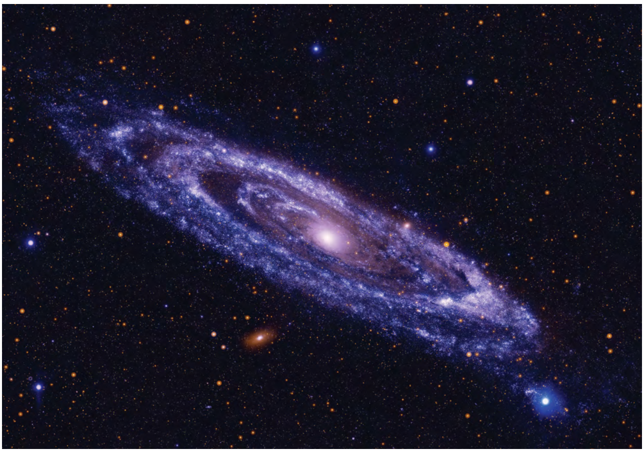

ആൻഡ്രോമിഡ ഗാലക്സി, അല്ലാഹുവിന്റെ സൃഷ്ടിയിലെ ശതകോടിക്കണക്കിന് താരാപഥങ്ങളിലൊന്നാണ്. പേർഷ്യൻ ജ്യോതിശാസ്ത്രജ്ഞനായ അബ്ദുൽ റഹ്മാൻ അൽ സൂഫി, എ.ഡി 964ലാണ് ഇത് കണ്ടെത്തിയത്.

ഭ്രൂണത്തിന്റെ വളർച്ച

കുട്ടിയായി പരിണമിക്കുന്നതിന് മുമ്പുള്ള ഭ്രൂണത്തിന്റെ വളർച്ചയെ പറ്റി വിശുദ്ധ ഖുർആൻ പല സ്ഥലങ്ങളിലും വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഉദാഹരണത്തിനായി, അധ്യായം 23, ലെ 12 മുതൽ 14 വരെയുള്ള സൂക്തം വായിക്കാം.

> **തീർച്ചയായും നാം മനുഷ്യരെ കളിമണ്ണിന്റെ സത്തിൽ നിന്നും സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു. പിന്നീട് ബീജമായി കൊണ്ട് അവനെ നാം ഭദ്രമായ ഒരു സ്ഥാനത്ത് ഉറപ്പിച്ചു. ഒട്ടിപ്പിടിക്കുന്ന ഒന്നിൽ നിന്ന് നാം ചതഞ്ഞ മാംസ രൂപ മാക്കി. ചതഞ്ഞ മാംസത്തിൽ നിന്നും എല്ലുകൾ രൂപപ്പെടുത്തി. എല്ലുകളെ നാം മാംസം കൊണ്ട് പൊതിഞ്ഞു. അനന്തരം അവനെ തികച്ചും മറ്റൊരു സൃഷ്ടിയായി വളർത്തിയെടുത്തു. സ്രഷ്ടാക്കളിൽ ഏറ്റവും ഉത്തമനായ അല്ലാഹു മഹത്വമുടയവൻ തന്നെ. (ഖുർആൻ 23:12–14)**

ഭ്രൂണ വളർച്ചയുടെ തുടക്കം മുതൽക്കുള്ള എല്ലാ ഘട്ടങ്ങളെയും വളരെ കൃത്യമായും, വിശദമായും അടയാളപ്പെടുത്തുന്ന സംക്ഷിപ്തമായ അറബി വാക്കുകളിലൂടെയാണ് വിവരിക്കുന്നത്. ബീജസങ്കലനം ചെയ്ത അണ്ഡം രക്തം കട്ടപിടിച്ച് വികസിക്കുന്ന ആദ്യഘട്ടത്തെ അലഖ എന്നു വിശേഷിപ്പിക്കുന്നു. ചതഞ്ഞ മാംസം എന്ന് പരിഭാഷപ്പെടുത്തുന്ന മുദ്ഗ എന്നത് ഭ്രൂണവളർച്ചയുടെ പ്രത്യേകമായ ഒരു ഘട്ടത്തെ കൃത്യമായി വിവരിക്കുന്നു. എല്ലുകൾ ഉൾഭാഗത്ത് രൂപപ്പെടുമ്പോൾ മാംസ പേശികൾ അതിനെ പൊതിയുന്നു. ഗർഭ ശിശുവിന്റെ വളർച്ചയെ ഖുർആൻ വിവരിക്കുന്നത് ഇങ്ങനെയാണ്.

സൂക്തത്തിൽ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന അലഖാ, മുദ്ഗാ എന്ന അറബി പദങ്ങൾ ഭ്രൂണ വളർച്ചയെ കൃത്യതപ്പെടുത്തുന്നതിൽ വളരെയധികം പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്നു.

കട്ടപിടിച്ച രക്തത്തിന് പുറമേ, അലഖ എന്നതിന് പറ്റിപ്പിടിച്ചിരിക്കുന്നതും അട്ട പോലുള്ളതുമായ ഒരു വസ്തുവും എന്നാണ് അർത്ഥമാക്കുന്നത്. ഭ്രൂണത്തെ പ്രാരംഭ ഘട്ടത്തിൽ പരിശോധിച്ചാൽ, അത് ഗർഭാശയ ഭിത്തിയിൽ പറ്റിപ്പിടിച്ചിരിക്കുന്നതായും, അത് പൊങ്ങിക്കിടക്കുന്നില്ലെന്നും നമുക്ക് കാണാം. അത് ഒരു അട്ടയെപ്പോലെയും കാണപ്പെടുന്നു. ഒരു അട്ട എന്നത് ചർമ്മത്തിൽ പറ്റിപ്പിടിച്ച് ഒരു മൃഗത്തിന്റെ രക്തം കുടിക്കുന്ന ഒരു ജീവിയാണ്. ഗർഭസ്ഥ ശിശുവിന് അമ്മയിൽ നിന്ന് പ്ലാസന്റ വഴി രക്ത വിതരണം ലഭിക്കുന്നു.

അലഖാ പിന്നീട് മുദ്ഗയായി വികസിക്കുന്നു, അതായത് ചതഞ്ഞ മാംസം പോലെ. അലാക്കയ്ക്ക് ശേഷം ഭ്രൂണത്തെ ഒരു ഘട്ടം പരിശോധിച്ചാൽ, അതിൽ പല്ലുകളുടെ അടയാളം പതിഞ്ഞ ചവച്ച ച്യൂയിംഗം പോലെ കാണപ്പെടുന്നു.

19–ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ശാസ്ത്രജ്ഞർക്ക് സ്കാനിംഗ് ഉപകരണങ്ങൾ കണ്ടെത്തിയതിനു ശേഷം മാത്രം കണ്ടെത്തിയ ഭ്രൂണവളർച്ചയുടെ ഘട്ടങ്ങളെ, എഴാം

നൂറ്റാണ്ടിൽ തന്നെ ഖുർആൻ കൃത്യമായ വിവരണങ്ങൾ നൽകിയിട്ടുണ്ട്.

ഖുർആനിൽ പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്ന മറ്റൊരു രസകരമായ കാര്യം, ഗർഭസ്ഥ ശിശു മൂന്ന് ഇരുട്ടുകളുടെ മറകളാൽ സംരക്ഷിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നതാണ്. ഖുർആനിലെ 39:6–ാം വാക്യത്തിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു:

ഒന്നിനു ശേഷം മറ്റൊന്നായി മൂന്നു അന്ധകാരങ്ങൾക്കുള്ളിൽ, നിങ്ങളുടെ മാതാക്കളുടെ വയറുകളിൽ നിങ്ങളെ അവൻ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു"

ആധുനിക സാങ്കേതികവിദ്യയുടെ സഹായത്തോടെ, ഗർഭസ്ഥ ശിശുവിനെ ആദ്യം സംരക്ഷിക്കുന്നത് അമ്മയുടെ വയറിലെ ഭിത്തിയും, രണ്ടാമതായി ഗർഭാശയ ഭിത്തിയും, മൂന്നാമതായി അമ്നിയോ–കൊറിയോണിക് മെംബ്രണും ആണെന്ന് നമുക്കിപ്പോൾ അറിയാം. ഖുർആനിലെ പ്രസ്താവനകളുടെ കൃത്യത ഒരിക്കൽ കൂടി തെളിയിക്കുന്ന മൂന്ന് മൂടുപടങ്ങളാണിവ.

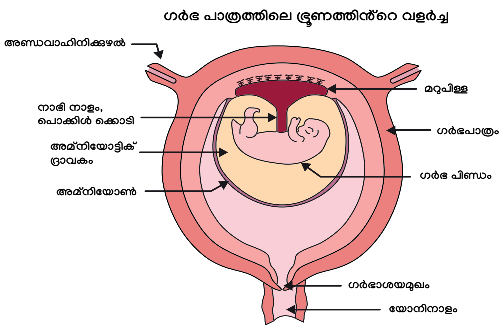

ഇടതുവശത്തുള്ള ചിത്രം "മുദ്ഗ" ഘട്ടത്തിൽ ഭ്രൂണത്തെ കാണിക്കുന്നു. അത് ചതഞ്ഞ മാംസം (ചവച്ച ച്യൂയിംഗം) പോലെ കാണപ്പെടുന്നു. വലതുവശത്തുള്ള ചിത്രം ഗർഭപാത്രത്തിലെ ഭ്രൂണം ഗർഭപാത്ര ഭിത്തിയിൽ അള്ളിപ്പിടിക്കുന്നതിനെ കാണിക്കുന്നു.

പർവ്വതത്തിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ

ഭൂമിയുടെ ഉപരി തലത്തിൽ അബരചുംബികളായി ഉയർന്നു നിൽക്കുന്ന പർവ്വതങ്ങൾ കാഴ്ച്ചയിൽ വളരെ ആകർഷണീയമാണ്. എന്നാൽ വാസ്തവത്തിൽ, ഭൂമിയുടെ പുറംതോടിന്റെ സ്ഥിരത നിലനിർത്തുന്നതിൽ പർവ്വതങ്ങൾ വളരെ നിർണായകമായ പങ്ക് വഹിക്കുന്നു. ഭൂമിയുടെ പുറംതോടിന് താഴെ സാന്ദ്രത കുറഞ്ഞതും ദ്രാവകവുമായ ഒരു പാളി ഉണ്ട്, അതിനാൽ പുറംതോട് അതിനെ സ്ഥാനത്ത് നിർത്താനും സ്ഥിരത നിലനിർത്താനും എന്തെങ്കിലും ആവശ്യമാണ്. ഭൂമിയുടെ പുറംതോട് സുസ്ഥിരമായി നിലനിർത്തുന്നത് പർവതങ്ങളാണെന്ന് ശാസ്ത്രജ്ഞർ കണ്ടെത്തിയിട്ടുണ്ട്, അവയ്ക്ക് ഭൂമിയുടെ പുറംതോടിന് മുകളിലുള്ള കൊടുമുടികളും ഭൂമിയുടെ പുറംതോടിന് താഴെയുള്ള വേരുകളുമുണ്ട്. അങ്ങനെ, പർവതങ്ങൾ കുറ്റി പോലെ പ്രവർത്തിക്കുന്നു.

അധ്യായം 21,സൂക്തം 31–ൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു.

> **ഭൂമി അവരെയും കൊണ്ട്, ഇളകാതാതിരിക്കുവാനായി അതിൽ നാം ഉറച്ചു നിൽക്കുന്ന പർവ്വതങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.**

അധ്യായം 78, ആറ്, ഏഴ് സൂക്തങ്ങളിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു.

> **ഭൂമിയെ നാം മെത്തയാക്കിയില്ലേ? മലകളെ ആണികളും?**

പർവ്വതങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഈ ഖുർആനിക വാക്യങ്ങൾ ആധുനിക ശാസ്ത്രീയ നിഗമനങ്ങളോട് പൂർണമായും യോജിക്കുന്നു.പർവ്വതങ്ങൾക്ക് വേരുകളുണ്ടെന്ന ആശയം 1865–ൽ സൈദ്ധാന്തികമായി തെളിയിക്കപ്പെട്ടു.ഈ വേരുകൾ ഭൂമിയിലെ പുറംതോട് സ്ഥിരപ്പെടുത്തുന്നു എന്ന കാര്യം, 20–ാം നൂറ്റാണ്ടോടെ അവസാനത്തിൽ സ്ഥിതീകരിച്ചു.[15]

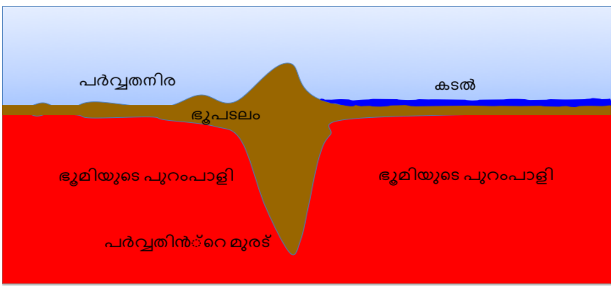

ഭൂമിയുടെ പുറംപാളിയിൽ ആഴത്തിൽ വേരുള്ള പർവതത്തിന്റെ ചിത്രം.

ജലം ജീവനാണ്

ജലമാണ് ജീവന്റെ ഉറവിടം എന്നത് പൊതുവായ അറിവാണ്, എന്നിരുന്നാലും, എല്ലാ ജീവജാലങ്ങളും വെള്ളത്തിൽ നിന്നാണ് നിർമ്മിച്ചിരിക്കുന്നതെന്ന് ഖുർആൻ വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ട് കൂടുതൽ മുന്നോട്ട് പോകുന്നു. മുകളിൽ ഉദ്ധരിച്ച 21:30 വാക്യത്തിന് പുറമേ, 25:54 വാക്യത്തിൽ നാം വായിക്കുന്നു.

> **അവൻ തന്നെയാണ് വെള്ളത്തിൽ നിന്ന് മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിക്കുകയും, അവനെ രക്ത ബന്ധമുള്ളവനും വിവാഹ ബന്ധമുള്ളവനുമാക്കിയത്. നിന്റെ രക്ഷിതാവ് കഴിവുള്ളവനാകുന്നു.**

ജലമാണ് ജീവൻ. മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആഗോള കാലവസ്ഥ രീതിയും, അതിന്റെ ഫലമായുള്ള മഴ ദൗർലഭ്യവും ഭൂമിയിലെ ജീവജാലങ്ങളെയും, തുടച്ചു മാറ്റുന്നതാണ്.

ജീവനുള്ള ഒരു സെല്ലിൽ 80 ശതമാനവും സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് ജലത്തിൽ നിന്നാണെന്നും, എല്ലാ ജീവജാലങ്ങളിലും 50 ശതമാനം ജലം ഉൾക്കൊണ്ടതാണെന്നും ഇന്ന് തെളിയിക്കപ്പെട്ട വസ്തുതയാണ്. അതുമാത്രമല്ല എല്ലാ ജീവജാലങ്ങളുടെയും നിലനിൽപ്പിന് ജലം അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ്.

പതിനാല് നൂറ്റാണ്ടുകൾക്ക് മുമ്പുള്ള ജനങ്ങളിൽ വളരെ കുറച്ച് ആളുകൾക്ക് മാത്രമെ ജ്യോതിശാസ്ത്രം, ഭൗതികശാസ്ത്രം, ജീവശാസ്ത്രം എന്നിവയെക്കുറിച്ച് ചെറിയ തോതിലെങ്കിലും അറിവുണ്ടായിരുന്നു. ആ കാലത്ത് ഖുർആൻ പ്രസ്താവിച്ച ശാസ്ത്രീയ സത്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചുള്ള സൂക്തങ്ങളാണ് മുകളിൽ നാം വായിച്ചത്. ആധുനിക ശാസ്ത്രം ഈ പ്രസ്താവനകളോട് പൂർണമായും യോജിക്കുന്നു. ഇതിൽ പലതും ആധുനിക ശാസ്ത്രം പുരോഗതി പ്രാപിച്ച അവസാന നൂറ്റാണ്ടിലാണ് കണ്ടെത്തിയത്.[16]

ഖുർആനിന്റെ ആധികാരികതത

ഖുർആൻ യഥാർത്ഥത്തിൽ ദൈവത്തിൽ നിന്നുള്ള ഒരു വെളിപ്പെടുത്തലാണോ? ഇത് ന്യായമായ ഒരു ചോദ്യമാണ്, കാരണം ഇന്ന് ലോകത്ത് പരസ്പരം വിരുദ്ധമായ നിരവധി വേദഗ്രന്ഥങ്ങളുണ്ട്, എന്നിട്ടും അവയെല്ലാം ദൈവത്തിൽ നിന്നുള്ളതാണെന്ന് അവകാശപ്പെടുന്നു. ഈ ചോദ്യത്തിന്റെ ഒരു വിപുലീകരണമെന്ന നിലയിൽ ചിലർ ചോദിച്ചേക്കാം: കാലങ്ങളായി ഖുർആൻ മാറ്റപ്പെട്ടിട്ടില്ലെന്ന് നമുക്ക് എങ്ങനെ ഉറപ്പിക്കാൻ കഴിയും?.

സത്യത്തിന്റേതായ മൂന്ന് മാനദണ്ഡങ്ങളിലൂടെ ഈ ചോദ്യങ്ങൾക്കുള്ള ഉത്തരങ്ങൾ ഖുർആൻ തന്നെ പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്. അവ നമുക്ക് വായിക്കാം.

ഒന്നാമത്തെ മാനദണ്ഡം

അല്ലാഹുവിൽ നിന്നുള്ള യഥാർത്ഥ വെളിപാട് സ്ഥിരതയുള്ളതും, വൈരുദ്ധ്യങ്ങളിൽ നിന്ന് മുക്തവുമായിരിക്കുന്നതാണ്. ഖുർആൻ പറയുന്നു.

> **അവർ ഖുർആനിനെ പറ്റി ചിന്തിക്കുന്നില്ലേ? അത് അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരുടെ പക്കൽ നിന്നുള്ളതായിരുന്നെങ്കിൽ അവരതിൽ ധാരാളം വൈരുദ്ധ്യങ്ങൾ കണ്ടെത്തുമായിരുന്നു. (ഖുർആൻ 4:82)**

വൈരുദ്ധ്യങ്ങളോ പിശകുകളോ ഉള്ള ഏതൊരു വേദഗ്രന്ഥവും ദൈവത്തിൽ നിന്നുള്ളതല്ല. ഖുർആൻ യാതൊരു പൊരുത്തക്കേടുകളിൽ നിന്നോ വൈരുദ്ധ്യങ്ങളിൽ നിന്നോ മുക്തമാണ്. കാലങ്ങളായി മനുഷ്യർ അത് മാറ്റിയിട്ടില്ല എന്നതും ഇത് സ്ഥിരീകരിക്കുന്നു. ഖുർആനിന്റെ ചില വിമർശകർ പലപ്പോഴും ഉദ്ധരിക്കാറുള്ള പ്രത്യക്ഷമായ വൈരുദ്ധ്യങ്ങൾക്ക് കാരണം ഖുർആനിന്റെ അറബി ഭാഷയെക്കുറിച്ചും ആ പ്രത്യേക വാക്യങ്ങൾ അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ട സന്ദർഭത്തെക്കുറിച്ചും അവർക്ക് ശരിയായ അറിവില്ലായ്മയാണ്.

രണ്ടാമത്തെ മാനദണ്ഡം

നിയമനിർമ്മാണം, ധാർമ്മിക മൂല്യങ്ങൾ, ആത്മീയ മാർഗനിർദേശം, വാദം, യുക്തി, വാഗ്മിത്വം, ശൈലി എന്നിവയുടെ ശക്തി എന്നിവയിൽ മനുഷ്യന്റെ ആവശ്യങ്ങൾ സമഗ്രമായി നിറവേറ്റുന്നതിനുള്ള മനുഷ്യന്റെ കഴിവിനേക്കാൾ മികച്ചതാണ് ദൈവത്തിൽ നിന്നുള്ള ഒരു യഥാർത്ഥ വെളിപ്പെടുത്തൽ. ഈ കാര്യത്തിൽ, ഖുർആനിന് സമാനമായ ഒരു പുസ്തകം നിർമ്മിക്കാൻ അല്ലാഹു മനുഷ്യരാശിയെ വെല്ലുവിളിച്ചിട്ടുണ്ട്. 2:23–24 വാക്യങ്ങളിൽ, അല്ലാഹു അവിശ്വാസികളെ വെല്ലുവിളിക്കുന്നു:

> **നമ്മുടെ ദാസന് നാം അവതരിപ്പിച്ചതിനെ (ഖുർആനെ)പറ്റി നിങ്ങൾ സംശയാലുക്കളാണെങ്കിൽ, അതിന്റേത് പോലുള്ള ഒരു അധ്യായമെങ്കിലും നിങ്ങൾ കൊണ്ടു വരിക. അല്ലാഹുവിന് പുറമെ നിങ്ങൾക്കുള്ള സഹായികളെയും വിളിച്ചു കൊള്ളുക. നിങ്ങൾ സത്യവാൻമാരണെങ്കിൽ. നിങ്ങൾക്കത് ചെയ്യാൻ കഴിഞ്ഞില്ലെങ്കിൽ, നിങ്ങൾക്കത് ഒരിക്കലും ചെയ്യാൻ കഴിയുകയുമില്ല. മനുഷ്യരും കല്ലുകളും ഇന്ധനമായി കത്തിക്കപ്പെടുന്ന നരകാഗ്നിയെ സൂക്ഷിച്ചു കൊള്ളുക. സത്യനിഷേധികൾക്കു വേണ്ടി ഒരുക്കപ്പെട്ടതാകുന്നു അത്.**

17:18 – ൽ ഈ വെല്ലുവിളി വിണ്ടും ആവർത്തിക്കുന്നു.

> **നബിയെ പറയുക. ഈ ഖുർആൻ പോലൊന്ന് കൊണ്ട് വരുന്നതിനായി മനുഷ്യരും ജിന്നുകളും ഒന്നിച്ചു ചേർന്നാലും തീർച്ചയായും അതുപോലൊന്ന് അവർ കൊണ്ട് വരികയില്ല. അവരിൽ ചിലർ മറ്റു ചിലർക്ക് പിന്തുണ നൽകുന്നതായാൽ പോലും**

ഇത്തരമൊരു വെല്ലുവിളി നടത്താൻ സർവ്വജ്ഞനായ സ്രഷ്ടാവിന് മാത്രമെ സാധിക്കുകയുള്ളു. ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന് സമാനമായ ഒരു ഗ്രന്ഥം വർത്തമാന സാഹചര്യത്തിലോ, ഭാവിയിലോ കൊണ്ട് വരാൻ കഴിയില്ലെന്ന് ഒരു മനുഷ്യന് പ്രഖ്യാപിക്കാനോ, എഴുതി വെക്കാനോ സാധ്യമല്ല. മാത്രമല്ല, വർഷം കഴിയും തോറും ഖുർആൻ മനുഷ്യർ മാറ്റിയിരുന്നെങ്കിൽ, അതിന് സമാനമായ ഒരു ഗ്രന്ഥം ആവിഷ്ക്കരിക്കാൻ മനുഷ്യർക്ക് കഴിയുമായിരുന്നു. കഴിഞ്ഞ 1400 വർഷമായി ഈ വെല്ലുവിളി തുടരുന്നു.

മൂന്നാമത്തെ മാനദണ്ഡം

വേദ ഗ്രന്ഥം ദൈവത്തിൽ നിന്നുള്ളതാണെങ്കിൽ കാലത്തിന്റെ വെല്ലുവിളികളെ നേരിടണം. പുരോഗമിക്കുന്ന മനുഷ്യ വിജ്ഞാനത്തോടും മാറ്റങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെടുന്ന മനുഷ്യാവശ്യങ്ങളോടും സദാ സംവദിക്കാനാകണം. ഖുർആനിൽ പരാമർശിച്ച നിയമ വ്യവസ്ഥകൾ, സാമ്പത്തികശാസ്ത്രം, സാമൂഹിക വ്യവസ്ഥകൾ, ധാർമ്മിക മൂല്യങ്ങൾ തുടങ്ങിയവയെല്ലാം പതിനാല് നൂറ്റാണ്ടുകൾക്ക് മുമ്പ് അവതരിച്ചപ്പോൾ ഉണ്ടായിരുന്ന അതേ പ്രസക്തി ഇന്നും നിലനിൽക്കുന്നു. മാത്രമല്ല ഖണ്ഡം ആറിൽ വിവരിച്ചതുപോലെ, പ്രകൃതിശാസ്ത്രത്തിലെ ആധുനിക വിജ്ഞാനത്തിന്റെ എല്ലാ വശങ്ങളുമായി ഖുർആൻ പൂർണ്ണമായും പൊരുത്തപ്പെടുന്നു.

ഖുർആൻ ദൈവത്തിൽ നിന്ന് അല്ല, അല്ലങ്കിൽ അത് മാറ്റത്തിരുത്തലുകൾക്ക് വിധേയമായിരുന്നെങ്കിൽ അതിന്റെ പ്രസക്തി കാലം കഴിയുന്തോറും അപക

ടത്തിലാകുമായിരുന്നു. മനുഷ്യന്റെ ജ്ഞാനത്തിന്റെയും, ആവശ്യങ്ങളുടെയും എല്ലാ വശങ്ങളിലും ഖുർആൻ എന്നേക്കും പ്രസക്തമാണ്.

മനുഷ്യന്റെ ആവശ്യങ്ങളിലും മാർഗനിർദേശങ്ങളിലും തീവ്രവും ദൂരവ്യാപക വുമായ സ്വാധീനം ചെലുത്തുന്ന ഖുർആനിലെ ശേഷിക്കുന്ന വെളിപ്പെടുത്ത ലുകളോടൊപ്പം ഈ മാനദണ്ഡങ്ങളും ഖുർആനിന്റെ അത്ഭുത സ്വഭാവം പ്രകടമാക്കുകയും തെളിയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പ്രവാചകൻ മുഹമ്മദ് നബി (സ) അവകാശപ്പെടുന്ന ഒരേയൊരു അത്ഭുതമാണിത്, എന്നിരുന്നാലും അല്ലാഹുവിന്റെ അനുമതിയോടെ അദ്ദേഹം തന്റെ പ്രവാചക ദൗത്യത്തിനിടെ മറ്റ് നിരവധി അത്ഭുതങ്ങൾ ചെയ്തു.

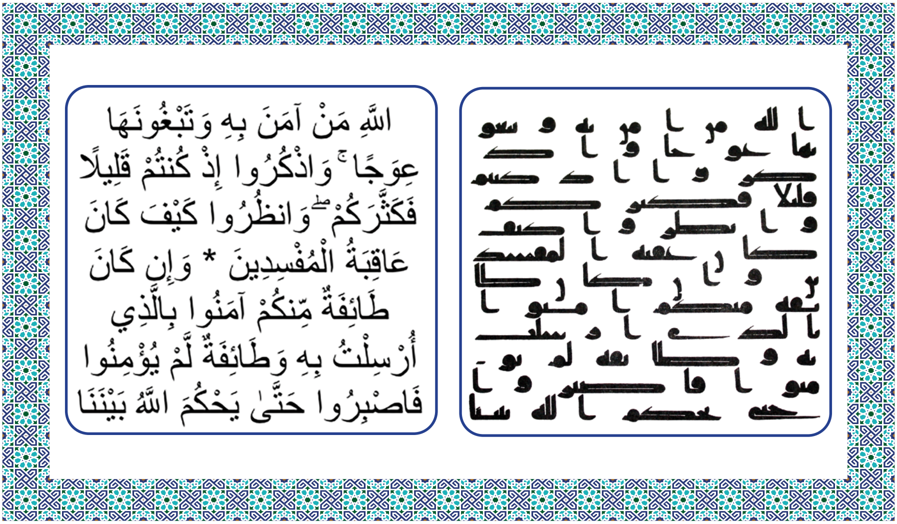

ഖുർആനിലെ 7-ാം അദ്ധ്യായം, 86-87 വാക്യങ്ങൾ യഥാർത്ഥ ലിപിയിലും (വലത്) പിന്നീട് എഴുതിയതിലും (ഇടത്). പ്രവാചകന്റെ കാലത്ത്, അറബി എഴുത്തിൽ സ്വരാക്ഷരങ്ങളോ ഡയാക്രിറ്റിക്കൽ അടയാളങ്ങളോ ഇല്ലാത്ത വളരെ അടിസ്ഥാന ചിഹ്നങ്ങളായിരുന്നു (അറബിയിൽ തഷ്കിൽ, ഇജാം). ഇസ്ലാം അറബി സംസാരിക്കാത്ത ആളുകളിലേക്ക് വ്യാപിച്ചതോടെ, ഖുർആനിന്റെ തെറ്റായ വായനയും ഉച്ചാരണവും വ്യക്തമായി. ഈ അപകടത്തെ നേരിടാൻ പ്രവാചകന്റെ മരണത്തിന് ഏകദേശം ആറ് പതിറ്റാണ്ടുകൾക്ക് ശേഷം സ്വരാക്ഷ രങ്ങളും ഡയാക്രിറ്റിക്കൽ അടയാളങ്ങളും അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടു.

പ്രവാചകാധ്യാപനങ്ങൾ

പ്രവാചകന്റെ പാരമ്പര്യങ്ങൾ (സുന്നത്ത് അല്ലെങ്കിൽ അറബിയിൽ സുനൻ), ദൈവികമായി പ്രചോദിതമായ (ഖുർആൻ 53:3) പ്രവാചകന്റെ പഠിപ്പിക്കലുകളും ജീവിത മാതൃകകളുമാണ്, അവ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂട്ടാളികൾ വഴി പകർന്നു നൽകപ്പെട്ടു. അവ ഖുർആനിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തവും വേറിട്ടതുമാണ്, കൂടാതെ ഖുർആനിന് ശേഷമുള്ള ഇസ്ലാമിക പഠിപ്പിക്കലുകളുടെ രണ്ടാമത്തെ പ്രാഥമിക ഉറവിടവുമാണ് അവ.

പ്രവാചകന്റെ ജീവിതകാലത്ത് അവതരിപ്പിക്കപ്പെടുകയും രേഖപ്പെടുത്തപ്പെടുകയും സമാഹരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്ത ഖുർആനിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമായി, ഹദീസുകൾ പ്രധാനമായും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണശേഷം (ക്രി.വ. 632) രേഖപ്പെടുത്തുകയും സമാഹരിക്കുകയും ചെയ്തു. പ്രവാചകന്മാരുടെ മരണശേഷം ഉടൻ തന്നെ ഹദീസുകളുടെ രേഖപ്പെടുത്തൽ ആരംഭിച്ചു, എന്നാൽ ഹദീസുകൾ ക്രി.വ. 8–ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ മധ്യത്തോടെ ഗൗരവമായി ആരംഭിക്കുകയും ക്രി.വ. 9–ാം നൂറ്റാണ്ടോടെ അഭിവൃദ്ധി പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്തു. ഉദാഹരണത്തിന്, മുസ്നദ് അർ–റബി ബിൻ ഹബീബ് എട്ടാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അവസാനത്തിലാണ് സമാഹരിച്ചത്. ക്രി.വ. നൂറ്റാണ്ടും സഹീഹ് അൽ ബുഖാരിയും സഹീഹ് മുസ്ലിമും ക്രി.വ. 9–ാം നൂറ്റാണ്ടിലാണ് സമാഹരിച്ചത്.

കാലക്രമേണ, പാരമ്പര്യങ്ങളെ ആധികാരികമാക്കുന്നതിനുള്ള വിപുലമായ ഒരു രീതിശാസ്ത്രം വികസിച്ചു. ആഖ്യാതാക്കളുടെ ശൃംഖല, പാരമ്പര്യങ്ങളുടെ ഉള്ളടക്കം, പ്രത്യേക പാരമ്പര്യങ്ങൾ സംഭവിച്ചതായി റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യപ്പെട്ട സന്ദർഭം എന്നിവ ഈ രീതിശാസ്ത്രം സൂക്ഷ്മമായി പരിശോധിച്ചു. ഈ രീതിശാസ്ത്രത്തിലൂടെ, പാരമ്പര്യങ്ങളെ ആധികാരികതയുടെ നിരവധി വിഭാഗങ്ങളായി തരംതിരിച്ചു. യഥാർത്ഥ ശേഖരങ്ങളിലേക്ക് കടന്നുവന്നിരിക്കാവുന്ന തെറ്റായ പാരമ്പര്യങ്ങളെ നിർണ്ണയിക്കാൻ ഈ പ്രാമാണീകരണ രീതിശാസ്ത്രം (അറബിയിൽ ഇസ്നാദ്) ഇന്നും ഉപയോഗിക്കുന്നു.

ഇസ്ലാമിക മാർഗനിർദേശത്തിലും അതിന്റെ നിയമങ്ങൾ രൂപപ്പെടുത്തുന്നതിലും പ്രവാചക പാരമ്പര്യങ്ങൾ താഴെ പറയുന്ന പങ്ക് വഹിക്കുന്നു:

1. ഖുർആനിക സൂക്തങ്ങളുടെ ലക്ഷ്യങ്ങൾ വ്യക്തമാക്കുകയും അവയുടെ അർത്ഥങ്ങൾ വിശദീകരിക്കുകയും ചെയ്യുക.

2. ഖുർആനിനു ശേഷം, ഇസ്‌ലാമിക നിയമ നിർമാണത്തിൽ പ്രമാണിക സ്രോതസ്സാണ് തിരു ഹദീസുകൾ. പ്രവൃത്തികൾ അനുവദനീയം, നിഷിദ്ധം എന്നിങ്ങനെയുള്ള വിധികളെ നിർദ്ധാരണം ചെയ്യുന്നതിൽ ഖുർആനിന്റെ അതേ സ്ഥാനമാണ് തിരുചര്യകൾക്കുള്ളത്.

3. ഖുർആനിക നിർദേശങ്ങൾ ശക്തിപ്പെടുത്തുക, അങ്ങനെ അതിന്റെ പ്രമാണികതയെ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു.
4. ഖുർആനിൽ കൽപ്പിച്ച ആരാധനാ കൃത്യങ്ങൾ നിർവഹിക്കേണ്ട രീതികളെക്കുറിച്ച് വിശദീകരിക്കുക
5. ഖുർആനിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന നൈതിക മൂല്യങ്ങളുടെ പ്രയോഗത്തെക്കുറിച്ച് വിശദീകരിക്കുകയും ഉദാഹരണങ്ങൾ നൽകുകയും ചെയ്യുക.

പ്രവാചക ചര്യയിലെ മൂന്ന് ഉദാഹരണങ്ങൾ ചുവടെ ചേർക്കുന്നു.

> **അബൂ ഉബൈദ നിവേദനം ചെയ്തു. ജാബിർ ബ്നു സൈദ് ഇബ്നു അബ്ബാസ് പറഞ്ഞതായി ഉദ്ധരിച്ചു(ഇവരിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ തൃപ്തി ഉണ്ടാകട്ടെ). പ്രവാചകർ തിരുമേനി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. വഞ്ചന നടത്തുന്നവൻ നമ്മിൽ പെട്ടവനല്ല. ചെറിയവരോട് കരുണ കാണിക്കാത്തവരും, മുതിർന്നവരെ ബഹുമാനിക്കാത്തവരും നമ്മിൽ പെട്ടവനല്ല. (മുസ്നദ് റബീഅ് ബ്നു ഹബീബ്. ഹദീസ് നമ്പർ.582)**

> **അബൂഹുറൈറ (റ) നിവേദനം: അല്ലാഹുവിന്റെ ദൂതൻ (സ) പറഞ്ഞു: "ഒരു സ്ത്രീയെ അവളുമായി കൂടിയാലോചിക്കുന്നതുവരെ വിവാഹം കഴിക്കരുത്, ഒരു കന്യകയെ അവളുടെ അനുവാദം തേടുന്നതുവരെ വിവാഹം കഴിക്കരുത്." അവർ പ്രവാചകനോട് ചോദിച്ചു: "അവളുടെ (കന്യകകളുടെ) സമ്മതം എങ്ങനെ ലഭിക്കും?" അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: "അവൾ മൗനം പാലിക്കുന്നു." (സഹീഹ് മുസ്ലിം, വിവാഹ പുസ്തകം, പുസ്തകം 008, നമ്പർ 3303)**

> **മിഖ്ദം അസ്-സുബൈദി (റ) നിവേദനം: അല്ലാഹുവിന്റെ ദൂതൻ (സ) പറഞ്ഞു: ഏറ്റവും നല്ല സമ്പാദ്യം സ്വന്തം കൈകൊണ്ട് സമ്പാദിക്കുന്നതാണ്, ഒരു പുരുഷൻ തനിക്കും ഭാര്യയ്ക്കും കുട്ടിക്കും ദാസനും വേണ്ടി ചെലവഴിക്കുന്നത് ദാനമാണ്. (സുനൻ ഇബ്നു മാജ പുസ്തകം 12, ഹദീസ് 2)**

നിയമത്തെക്കുറിച്ച് വിശദീകരിക്കുകയും സാമൂഹിക മാനദണ്ഡങ്ങളെക്കുറിച്ച് മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശം നൽകുകയും ചെയ്യുന്ന പ്രവാചകന്റെ നിരവധി പാരമ്പര്യങ്ങളിൽ ഈ ഉദാഹരണങ്ങൾ ഉൾപ്പെടുന്നു.

മരണാനന്തര ജീവിതം

മരണം അനിവാര്യമാണ്, അതിനാൽ മരണാനന്തര ജീവിതത്തിന്റെ യാഥാർത്ഥ്യത്തെ ഒരാൾ അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഒരാൾക്ക് അതിനെ പൂർണ്ണമായും നിഷേധിക്കാം, അതായത് മരണശേഷം ഒന്നുമില്ലെന്ന ധാരണ പുലർത്താം, മറ്റൊരാൾക്ക് അത് അവഗണിക്കാനും നല്ലത് പ്രതീക്ഷിക്കാനും കഴിയും, എന്നാൽ രണ്ടായാലും ഒരാൾ ഒരു വലിയ ചൂതാട്ടത്തിലാണ്, കാരണം മരണാനന്തര ജീവിതം എന്നാൽ ശാശ്വതമായ നിലനിൽപ്പ് എന്നാണ് അർത്ഥമാക്കുന്നത്, അത് വളരെ ഗൗരവമുള്ള കാര്യമാണ്. ഒരാൾക്ക് ചെയ്യാൻ കഴിയുന്ന ഏറ്റവും വിവേകപൂർണ്ണമായ കാര്യം അത് മുൻകൂട്ടി കാണുകയും അതിനെക്കുറിച്ച് എന്തെങ്കിലും ചെയ്യുകയും ചെയ്യുക എന്നതാണ്. മതം മുഴുവനും ഇതിനെക്കുറിച്ചാണ്; അത് നമ്മുടെ പരലോകത്തെ നിത്യമായ നിലനിൽപ്പിനായുള്ള തയ്യാറെടുപ്പിനെക്കുറിച്ചാണ്.

പരലോകത്തിന്റെ തെളിവ്

മതത്തിലുള്ള വിശ്വാസത്തിനു പുറമെ, മരണാനന്തര ജീവിതത്തിന്റെ യാഥാർത്ഥ്യത്തെ യുക്തിയിലൂടെയും സമാന്യബുദ്ധിയിലൂടെയും മനസ്സിലാക്കാനാകും. ഈ പറയുന്ന യുക്തികൾ പരിഗണിക്കുക:

ഒന്നാം വാദം: ദൈവസൃഷ്ടികളിൽ, മനുഷ്യർക്ക് ബുദ്ധിശക്തി, യുക്തിസഹമായ ചിന്താശക്തി, ഇച്ഛാശക്തി സ്വാതന്ത്ര്യം എന്നിവയുണ്ട്. ഈ സ്വഭാവസവിശേഷതകൾ മറ്റെല്ലാ സൃഷ്ടികളെയും മറികടക്കാൻ നമുക്ക് ആത്മീയവും ശാരീരികവും ഭൗതികവുമായ കഴിവ് നൽകുന്നു. ഇക്കാരണത്താൽ, ആദാമിനെ സൃഷ്ടിച്ചപ്പോൾ, ഈ മഹത്തായ കഴിവിനെ അംഗീകരിച്ചുകൊണ്ട് ദൈവം ദൂതന്മാരോട് അവന് സാഷ്ടാംഗം പ്രണമിക്കാൻ കൽപ്പിച്ചു. അങ്ങനെ, മനുഷ്യൻ പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ ആഴങ്ങൾ പരിശോധിച്ചു, ലോകമെമ്പാടും തത്സമയം ആശയവിനിമയം നടത്താൻ കഴിഞ്ഞു, ജനിതകമാറ്റം വരുത്തിയ ഭക്ഷണം ഉൽപ്പാദിപ്പിച്ചു, കൃത്രിമബുദ്ധി കണ്ടുപിടിച്ചു, മനുഷ്യ അറിവ് വികസിക്കുമ്പോൾ വരാനിരിക്കുന്ന നിരവധി വികസന നേട്ടങ്ങൾ. വ്യക്തമായും, മനുഷ്യൻ എന്ന് വിളിക്കപ്പെടുന്ന ഈ മഹത്തായ സൃഷ്ടി ഒരു ദൈവിക ഉദ്ദേശ്യത്തിനും ദൈവിക പദ്ധതിക്കും വേണ്ടി സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കണം. നാം ജീവിക്കുന്നു, മരിക്കുന്നു, അതിനുശേഷം ഒന്നുമില്ല എന്ന ആശയം ഖുർആൻ നമ്മെ അറിയിക്കുന്നതുപോലെ പുരാതന ആളുകൾ അനുമാനിച്ചത് ഇതാണ്:.

> **അവർ പറഞ്ഞു ജീവിതമെന്നാൽ നമ്മുടെ ഐഹിക ജീവിതം മാത്രമാകുന്നു. നാം മരിക്കുന്നു. നാം ജീവിക്കുന്നു. നമ്മെ നശിപ്പിക്കുന്നത് കാലം മാത്രമാണ്. വാസ്തവത്തിൽ അതിനെപ്പറ്റി യാതൊരു അറിവുമില്ല. അവർ ഊഹിക്കുക മാത്രമാണ്. (ഖുർആൻ 45:24)**

വാസ്തവത്തിൽ, മരണാനന്തരം ഒന്നുമില്ല എന്ന ധാരണ അനുമാനം മാത്രമാണ്.

പ്രപഞ്ചത്തിലുള്ളതെല്ലാം അടയാളപ്പെടുത്തുന്നത് കുറ്റമറ്റ, പരിപൂർണമായ ദൈവത്തിന്റെ അറിവിനെയും, രൂപകൽപനയെയുമാണ്. നമ്മുടെ ജീവിതം എത്ര സുഖകരവും പൂർത്തീകരണവുമാണെങ്കിലും, നമുക്ക് കൃത്യമായി നിർവചിക്കാൻ കഴിയാത്ത ഒരു അനുയോജ്യമായ ജീവിതത്തിനായി മനുഷ്യർ എല്ലായ്പ്പോഴും കൊതിക്കുന്നു, ആഗ്രഹിക്കുന്നു. നമുക്ക് അതിലായി കഴിയാൻ സാധിക്കുന്നില്ല. ഇത് അസന്തുഷ്ടിയിലേക്കും നിരാശയിലേക്കും നയിക്കുന്നു. നാം ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഈ സമാന്തര ജീവിതം വാസ്തവത്തിൽ ദൈവത്തിന്റെ സൃഷ്ടിയിലെ ആത്യന്തിക പരിപൂർണ്ണത നിറവേറ്റുന്നത് മരണാനന്തര ജീവിതമാണ്. പരിപൂർണ്ണമല്ലാത്ത ഈ ലോകത്ത് നിന്ന്, നമ്മുടെ അസ്തിത്വം നിത്യവും പരിപൂർണ്ണവുമായ അടുത്ത ജീവിതത്തിലേക്ക് മാറ്റി പാർപ്പിക്കാനായി നമ്മെ സജ്ജമാക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു താൽക്കാലികമാണ് ഈ ഭൗതിക ജീവിതം.

മൂന്നാമത്തെ വാദം: മനുഷ്യർ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടത് തിരഞ്ഞെടുക്കാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യത്തോടെയാണ്; നമ്മിൽ ചിലർക്ക് നീതിമാന്മാരാകാം, ചിലർക്ക് ദുഷ്ടരും ദുഷ്ടന്മാരുമാകാൻ തിരഞ്ഞെടുക്കാം. ദുഷ്ടന്മാർ സഹമനുഷ്യരിൽ ധാരാളം കഷ്ടപ്പാടുകൾ വരുത്തിവയ്ക്കുകയും വിവിധ കാരണങ്ങളാൽ, അധികാരത്തിന്റെയും സ്വാധീനത്തിന്റെയും സ്ഥാനം, മനുഷ്യ നിയമങ്ങളിലെ ബലഹീനതകൾ, നിയമവ്യവസ്ഥകളിലെ അഴിമതി മുതലായവ കാരണം അതിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ മറ്റുള്ളവർക്ക് ഒരു മനുഷ്യ നീതിക്കും ഒരിക്കലും ശിക്ഷിക്കാൻ കഴിയാത്തത്ര വലിയ കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ ചെയ്യാൻ കഴിയും. ഉദാഹരണത്തിന്, ഒരു ദശലക്ഷം ആളുകളുടെ അന്യായമായ കൊലപാതകത്തിന് ഉത്തരവാദിയായ ഒരു വ്യക്തിയെ പരിഗണിക്കുക; അത്തരമൊരു വ്യക്തിക്ക് എന്ത് തരത്തിലുള്ള ശിക്ഷയാണ് യഥാർത്ഥത്തിൽ നീതി നൽകാൻ കഴിയുക? ഈ ലോകത്ത് ഒരിക്കലും ആത്യന്തിക നീതി നിറവേറ്റാൻ കഴിയില്ല. യഥാർത്ഥ നീതിക്കായുള്ള നമ്മുടെ പ്രതീക്ഷ പരലോകത്ത് മാത്രമേ പൂർത്തീകരിക്കാൻ കഴിയൂ. വാസ്തവത്തിൽ, പരലോകം ഇല്ലെങ്കിൽ അത് പൂർണ്ണമായും അന്യായമായിരിക്കും..

നാലാമത്തെ വാദം: നേരത്തെ സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ, യാഥാർത്ഥ്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള സ്വാഭാവികമായ ഒരു തിരിച്ചറിവോടെയാണ് മനുഷ്യർ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് (അറബിയിൽ ഫിത്ര). അങ്ങനെ, മനുഷ്യചരിത്രത്തിലുടനീളം മനുഷ്യരാശിയുടെ ബഹുഭൂരിപക്ഷവും മരണാനന്തര ജീവിതത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നതായി നമുക്ക് കാണാം. ഉദാഹരണത്തിന്, പുരാതന നാഗരികതകളുടെ ചരിത്രരേഖകൾ കാണിക്കുന്നത് ആളുകൾ മരണശേഷം തുടർച്ചയായ ഒരു അസ്തിത്വത്തിലേക്കുള്ള പരിവർത്തനത്തിന് തയ്യാറെടു

ത്തിരുന്നു എന്നാണ്. മരണം മറ്റൊരു തലത്തിൽ, ഒരു പുതിയ ലോകത്ത്, ആത്മാവിന്റെ അസ്തിത്വത്തിന്റെ തുടർച്ചയിലേക്ക് നയിക്കുന്നുവെന്ന് അവർ പൂർണ്ണമായും തിരിച്ചറിഞ്ഞു.

അഞ്ചാമത്തെ വാദം: ഖുർആൻ വിശദീകരിക്കുന്നു: (എ) പ്രകൃതി ശാസ്ത്രത്തിലെ നിരവധി പ്രതിഭാസങ്ങൾ (സെക്ഷൻ 6 കാണുക), (ബി) ചരിത്ര സംഭവങ്ങൾ, (സി) മനുഷ്യ നാഗരികതയെ പോസിറ്റീവായി പരിവർത്തനം ചെയ്തതും ഇന്നുവരെ മനുഷ്യരാശിയിൽ ആഴത്തിലുള്ള സ്വാധീനം ചെലുത്തുന്നതുമായ നിയമനിർമ്മാണവും ധാർമ്മിക മാനദണ്ഡങ്ങളും. ഈ വിശദീകരണങ്ങളൊന്നും തെറ്റോ അസാധുവോ ആണെന്ന് തെളിയിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. ഖുർആനിന്റെ ഈ സ്ഥിരീകൃത സത്യതയും സാധുതയും ഉള്ളപ്പോൾ, ഖുർആൻ ഇത്ര ശക്തമായി വിശദീകരിക്കുന്ന മരണാനന്തര ജീവിതത്തിന്റെ യാഥാർത്ഥ്യത്തെ ഒരാൾ എന്തിനാണ് ചോദ്യം ചെയ്യുന്നത്?

മരണാനന്തര ജീവിതം ഒരു യാഥാർത്ഥ്യം മാത്രമല്ല, ഒരു ആവശ്യകതയുമാണെന്ന് മുകളിൽ പറഞ്ഞ വാദങ്ങൾ ആരെയും ബോധ്യപ്പെടുത്തണം. മാത്രമല്ല, മരണാനന്തര ജീവിതം ഇല്ലെന്ന് സൂചിപ്പിക്കുന്ന വാദങ്ങൾ എന്തൊക്കെയാണ്?

ഇസ്‌ലാമികാധ്യാപനത്തിലെ മരണവും, മരണാനന്തര ജീവിതവും

മനുഷ്യാത്മാവ് അതിന്റെ അനന്തമായ അസ്തിത്വത്തിലായി, വിവിധ ഘട്ടങ്ങളിലൂടെ കടന്നുപോകുന്നു. ഭൂമിയിലെ നമ്മുടെ ഈ ജീവിതം അസ്തിത്വത്തിന്റെ അടുത്ത ഘട്ടങ്ങൾക്കുള്ള ഒരുക്കമാണ്. അതിനാൽ മരണം ഒരു ഒടുക്കമല്ല. മറ്റൊരു ജീവിതത്തിലേക്കുള്ള തുടക്കമാണ്. മരണത്തോടെ ഒരാൾ പ്രവേശിക്കുന്നത് ഖബർ ജീവിതത്തിലേക്കാണ്. മരണത്തിന്റെയും, പുനരുത്ഥാനത്തിന്റെയും ഇടയിലുള്ള ഈ ജീവിതത്തെ അറബിയിൽ ബർസഖി ജീവിതമെന്നാണ് പറയുന്നത്. ശവക്കല്ലറയിൽ കഴിയുന്ന കാലഘട്ടം. ഈ ഭൗമിക ജീവിതത്തിൽ മരണാനന്തര ജീവിതത്തിനായി തയ്യാറെടുക്കുന്നവർക്ക് സന്തോഷവും ആശ്വാസവും അനുഭവപ്പെടും, കാരണം മുന്നിലുള്ളത് ആനന്ദങ്ങളുടെയും സംതൃപ്തിയുടെയും ലോകമാണ്. അതേസമയം മരണാനന്തര ജീവിതത്തിന്റെ യാഥാർത്ഥ്യത്തെ അവഗണിച്ചവർക്ക് ആസന്നമായ ദുരന്തങ്ങൾ കാരണം പ്രയാസം നേരിടേണ്ടി വരും. നാം അനുഭവിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്ന രണ്ടാൽ ഒരു ഘട്ടത്തെ, മരണ സമയത്ത് മലക്കുകൾ വന്ന് പറയുമെന്ന് ഖുർആൻ ഉൽബോധനം നടത്തുണ്ട്. (ഖുർആൻ/ 41:30, ഒപ്പം 8:50)

മരണാനന്തര ജീവിതത്തിന്റെ ആദ്യ ഘട്ടമാണ് ഈ ഖബർ വാസകാലം. നമ്മുടെ ഭൗമിക ജീവിതത്തിൽ നാം എടുത്ത തീരുമാനങ്ങളുടെ അനന്തരഫലങ്ങളാണ് ഇത് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. പ്രവാചകൻ (സ) ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞതായി റിപ്പോർട്ടുണ്ട്; "അടുത്ത ജീവിതത്തിലെ ആദ്യ ഘട്ടമാണ് ഖബർ. ഒരാൾ

സുരക്ഷിതമായി അതിലൂടെ കടന്നുപോയാൽ, തുടർന്നുള്ളത് അതിനെക്കാൾ എളുപ്പമാണ്. എന്നിരുന്നാലും, ഈ ആദ്യ ഘട്ടത്തിൽ ഒരാൾ പരാജയപ്പെട്ടാൽ, തുടർന്നുള്ളത് അതിനെക്കാൾ കഠിനമായിരിക്കും".

കാലാവസാനം വരെ അല്ലെങ്കിൽ നമുക്കറിയാവുന്ന ഭൗതിക സൃഷ്ടി പുതിയൊരു അസ്തിത്വ തലത്തിലേക്ക്, പുതിയ ലോകത്തിലേക്ക്, രൂപാന്തരപ്പെടുന്നതുവരെ ആത്മാവ് ഈ മധ്യമാവസ്ഥയിൽ തുടരുന്നു. ഖുർആനിൽ ഉജ്ജ്വലമായി വിവരിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു സുപ്രധാന സംഭവമാണിത്. ഉദാഹരണത്തിന്, 22:1–2–ൽ, നാം വായിക്കുന്നു;

ഓ മനുഷ്യരെ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുക. തീർച്ചയായും ആ അന്ത്യസമയത്തെ പ്രകമ്പനം ഭയങ്കരമായ ഒരു കാര്യം തന്നെയാകുന്നു. നിങ്ങൾ കാണുന്ന ആ ദിവസം മുലകൊടുക്കുന്ന മാതാവും താൻ മുലയൂട്ടുന്ന കുഞ്ഞിനെപ്പറ്റി അശ്രദ്ധയിലായിപ്പോകും. ഗർഭവതിയായ എതൊരു സ്ത്രീയും തന്റെ ഗർഭത്തിലുള്ളത് പ്രസവിച്ച് പോവുകയും ചെയ്യും. ജനങ്ങളെ നിനക്ക് മത്തുപിടിച്ചവരായി നിനക്ക് കാണുകയും ചെയ്യാം.യഥാർത്ഥത്തിൽ അവർ ലഹരി ഉപയോഗിച്ചവരല്ല. പക്ഷേ അല്ലാഹുവിന്റെ ശിക്ഷ കഠിനമാകുന്നു.

ലോകവസാനം പുതിയ ഒരു ലോകത്തിലേക്ക് നയിക്കുന്നു. അത് മരിച്ചവരുടെ പുനരുത്ഥാനത്തോടെ ആരംഭിക്കുകയും മുഴുവൻ മനുഷ്യരും വീണ്ടും സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. അവിശ്വാസികൾക്ക് മുമ്പിൽ മറ്റൊരു പോം വഴിയും ഇല്ലാതെ അവർ ഭൂമിയിൽ രണ്ടാമതൊരു ജീവിതത്തിനായി കേഴുന്ന അതിഭയാനകരമായ ദിവസമെന്ന് ഖുർആൻ വിസ്തരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ആ ദിവസം സത്യവിശ്വാസികൾ യാതൊരു വിധത്തിലും ഭയപ്പെടേണ്ടതില്ലെന്ന് ഖുർആൻ ഉൽബോധിക്കുന്നു.[18]

പരമാധികാരിയായ സ്രഷ്ടാവിന്റെ പരമമായ വിധി നടപ്പിനായി എല്ലാ ജനങ്ങളെയും ഒരുമിച്ച് കൂട്ടുന്നതാണ്. വ്യത്യസ്തങ്ങളായ പദങ്ങളിലൂടെ ഖുർആൻ, ഈ ദിവസത്തെപ്പറ്റി ഒരുപാട് സ്ഥലങ്ങിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ദുസ്സഹമായ ദിവസം(19:39), വിജയദിനം (32:29), ഒരു ദുരന്ത ദിനം (76:10), ഭാരമേറിയ ദിവസം (76:27), അതിശയകരമായ ദിവസം (19:37), വിചാരണയുടെ ദിനം (38:16, 40:27), അങ്ങനെ. നമ്മുടെ ആത്മീയ മൂല്യത്തെ നമ്മുടെ സ്രഷ്ടാവ് വിധിക്കുന്ന ദിവസമാണ് വിധി നാൾ. ഇത് നീതിമാന്മാർക്കുള്ള വലിയ സന്തോഷത്തിന്റെയും പ്രതീക്ഷയുടെയും ദിനമാണ്. എന്നാൽ ദൈവത്തെ നിഷേധിക്കുന്നവർക്കും ദുർമാർഗികൾക്കും ഈ വിധി നാൾ പശ്ചാത്താപത്തിന്റെയും വിലാപത്തിന്റെയും ദിവസമാണ്. ഈ രണ്ട് സാഹചര്യങ്ങളും ഖുർആനിലെ ഇനിപ്പറയുന്ന സൂക്തങ്ങളിൽ സംഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്നു, അത് നമുക്ക് വായിക്കാം.

– ഹേ, മനുഷ്യാ, നീ നിന്റെ രക്ഷിതാവിങ്കലേക്ക് കടുത്ത അധ്വാനം നടത്തി ചെല്ലുന്നവനും അങ്ങനെ – അവനുമായി കണ്ടുമുട്ടുന്നവനുമാകുന്നു. എന്നാൽ (പരലോകത്ത്) ഏതൊരുവന്ന് തന്റെ രേഖ വലതുകൈയ്യിൽ നൽകപ്പെട്ടുവോ, അവൻ ലഘുവായ വിചാരണയ്ക്ക് (മാത്രം) വിധേയനാകുന്നതാണ്. അവൻ അവന്റെ സ്വന്തക്കാരുടെ അടുത്തേക്ക് സന്തുഷ്ടനായിക്കൊണ്ട് തിരിച്ചുപോകുകയും ചെയ്യും. എന്നാൽ ഏതൊരുവന് തന്റെ രേഖ അവന്റെ മുതുകിന്റെ പിന്നിലൂടെ കൊടുക്കപ്പെട്ടുവോ – അവൻ നാശമേ എന്ന് നിലവിളിക്കുകയും, – ആളിക്കത്തുന്ന നരകാഗ്നിയിൽ കടന്ന് എരിയുകയും ചെയ്യും. തീർച്ചയായും അവൻ അവന്റെ സ്വന്തക്കാർക്കിടയിൽ സന്തോഷത്തോടെ കഴിയുന്നവനായിരുന്നു. തീർച്ചയായും അവൻ ധരിച്ചു; അവൻ മടങ്ങി വരുന്നതേ അല്ല എന്ന്.(84:6–14)

സച്ചരിതർ, പരലോകത്ത് അവരുടെ കുടുംബത്തിലെ സുകർമ്മികളായ പ്രിയപ്പെട്ടവരുമായും ഒന്നിക്കുന്നതാണെന്ന് ഇസ്‌ലാം നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നു;[19] മാതാപിതാക്കൾ, സഹോദരന്മാർ, സഹോദരിമാർ, സന്താനങ്ങൾ,സുഹൃത്തുക്കൾ, എല്ലാവരെയും പറുദീസയിൽ കണ്ട് മുട്ടിയതിൽ എത്രമാത്രം സന്തോഷമായിരിക്കും. എന്നാൽ ദുഷ്കർമ്മികൾക്ക് വളരെ അരോചകമായ ഒരു സാഹചര്യമായിരിക്കും. അവർ ഒരിക്കലും ഉണ്ടാകരുതായിരുന്നുവെന്ന് അവർ ആഗ്രഹിക്കും.

ആസന്നമായ ഒരു ശിക്ഷയെ പറ്റി തീർച്ചയായും നിങ്ങൾക്കു നാം മുന്നറിയിപ്പ് നൽകിയിരിക്കുന്നു. മനുഷ്യൻ തന്റെ കൈകൾ മുൻകൂട്ടി ചെയ്തു വെച്ചത് നോക്കിക്കാണുകയും, അയ്യോ ഞാൻ മണ്ണായിരുന്നെങ്കിൽ എത്ര നന്നായിരുന്നേനെ എന്ന് സത്യനിഷേധി പറയുകയും ചെയ്യുന്ന ദിവസം. (ഖുർആൻ 78:40)

ഒമാനിലെ സുൽത്താൻ കബൂസ് ഗ്രാൻഡ് പള്ളിയിലെ പരവതാനി

മറ്റു മതങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ഇസ്ലാമിക വീക്ഷണം

സ്രഷ്ടാവിനെ തിരിച്ചറിയാനുള്ള സ്വാഭാവിക ശേഷിയും നൈസർഗികമായ ധാർമ്മിക മൂല്യങ്ങളോടും കൂടിയാണ് മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടത് (അറബിയിൽ ഫിത്വ്റ എന്നു പറയും). മനുഷ്യന്റെ ഉള്ളിലെ ഈ സ്വാഭാവിക ശേഷിയെ തട്ടിയുണർത്താനായി മാനവ ചരിത്രത്തിലുടനീളം എല്ലാ ജന തകളിലേക്കും പ്രവാചക ശൃംഖലയെ നിയോഗിച്ചു. ആരാധനാ രൂപങ്ങളും നിയമങ്ങളും വ്യത്യസ്തമാണെങ്കിലും എല്ലാ പ്രവാചകന്മാർക്കുള്ള ദൈവ സന്ദേശങ്ങളിലത്രയും അടിസ്ഥാന വിശ്വാസ പ്രമാണങ്ങൾ ഒന്നായിരുന്നു. –ഏകദൈവത്വം, പരലോകത്തിലും ധർമ്മത്തിലുമുള്ള വിശ്വാസം –എന്നിവ.[20] അല്ലാഹു ഖുർആനിൽ പറയുന്നു:

> **നൂഹിനോട് കൽപിച്ചതും നിനക്ക് നാം ബോധനം നൽകിയതും ഇബ്രാഹീം, മൂസാ, ഈസാ എന്നിവരോട് നാം കൽപിച്ചതുമായ കാര്യം – നിങ്ങൾ മതത്തെ നേരാംവണ്ണം നിലനിർത്തുക, അതിൽ നിങ്ങൾ ഭിന്നിക്കാതിരിക്കുക. എന്നകാര്യം – അവൻ നിങ്ങൾക്ക് മതനിയമമായി നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു. ആ ബഹുദൈവവിശ്വാസിക ളെ നിങ്ങൾ ഏതൊരു കാര്യത്തിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുന്നുവോ അത് അവർക്ക് വലിയ ഭാരമായി തോന്നിയിരിക്കുന്നു. താൻ ഉദ്ദേശി ക്കുന്നവരെ അല്ലാഹു തൻറെ അടുക്കലേക്ക് തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നു. താഴ്മയോടെ മടങ്ങുന്നവരെ അവങ്കലേക്കുള്ള മാർഗത്തിൽ നയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. (ഖുർആൻ 42:13)**

യഥാർത്ഥ സന്ദേശങ്ങളിൽ നിന്നും പടിപടിയായി ഉണ്ടായ വ്യതിചലനത്തി ന്റെ അനന്തരഫലമെന്നോണമാണ് വ്യത്യസ്ത വിശ്വാസങ്ങളും മതങ്ങളും ഉദയം ചെയ്തത്. കറകളഞ്ഞ ഏക ദൈവ വിശ്വാസിയും മാനവചരിത്രത്തിലെ പിൽക്കാല പ്രവാചകന്മാരുടെ പൂർവ്വ പിതാവുമായ അബ്രഹാമിന്റെ വിശ്വാ സവഴിയിലേക്ക് മടങ്ങി വരാൻ അല്ലാഹു മാനവരാശിയെ ക്ഷണിക്കുന്നുണ്ട്. ഇസ്‌ലാമിക പരിപ്രേക്ഷ്യത്തിൽ നമുക്ക് ഇന്ന് കാണുന്ന വ്യത്യസ്ത മതങ്ങളെ രണ്ടായി വർഗീകരിക്കാം.

1. ഏക ദൈവവിശ്വാസ മതങ്ങൾ

ജൂതമതം, ക്രിസ്തുമതം, ഇസ്ലാം എന്നിവ പ്രവാചകൻ അബ്രഹാമിന്റെ അതേ ഏകദൈവ പാരമ്പര്യങ്ങൾ പങ്കിടുന്ന മതങ്ങളാണ്. അവയുടെ ഏറ്റവും ശുദ്ധമായ രൂപത്തിൽ, ഈ മൂന്ന് മതങ്ങൾക്കും വിശ്വാസത്തിന്റെയും മതത്തിന്റെയും അടിസ്ഥാന തത്വങ്ങൾ ഒന്നുതന്നെയാണ്.

ഖുർആനിലെ പല വാക്യങ്ങളിലും ജൂതന്മാരെയും ക്രിസ്ത്യാനികളെയും

"വേദക്കാരുടെ ആളുകൾ" എന്ന് വിളിക്കുന്നു. [21] ഇതിനർത്ഥം അവർ ദൈവിക തിരുവെഴുത്തുകളുമായി, അതായത് തോറ, സുവിശേഷം (സുവിശേഷം) എന്നിവയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ആളുകളാണെന്നാണ്. എന്നിരുന്നാലും, ഇന്നത്തെ രൂപത്തിലുള്ള ഈ രണ്ട് തിരുവെഴുത്തുകളും അവയുടെ പ്രവാചകന്മാരായ മോശയുടെയും യേശുവിന്റെയും യഥാർത്ഥ സന്ദേശങ്ങളല്ല. [22] തൽഫലമായി, ഇസ്ലാം യഹൂദമതത്തെയും ക്രിസ്ത്യമതത്തെയും മോശയുടെയും യേശുവിന്റെയും യഥാർത്ഥ പഠിപ്പിക്കലുകളുമായി പൊരുത്തപ്പെടാത്ത മതങ്ങളായി കാണുന്നു.

മൂസാ(അ), ഈസാ(അ) എന്നീ പ്രവാചകന്മാരുടെ സുവിശേഷങ്ങളെ നിവർത്തിപ്പറയാനും പൂർത്തീകരിക്കാനുംവേണ്ടി മാത്രമല്ല ഖുർആൻ അവതീർണമായത്. അതിനു പുറമെ അവരുടെ സന്ദേശങ്ങളിൽ നിന്നും വ്യതിചലിച്ചവരെ നേരെയാക്കാനും കൂടിയാണ്.[23] ഇക്കാരണത്താൽ, ഇസ്‌ലാമിക കാഴ്ചപ്പാടിൽ മൂസാ, ഈസാ പ്രവാചകരുടെ യഥാർത്ഥ അനുചരർ വിശുദ്ധ ഖുർആനെ അനുധാവനം ചെയ്യുന്നവരാണ്.

2. മറ്റു മതങ്ങൾ

യഹൂദമതം, ക്രിസ്ത്യമതം എന്നിവ ഒഴികെയുള്ള മതങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, ഉദാഹരണത്തിന് ഹിന്ദുമതം, ബുദ്ധമതം, മറ്റുള്ളവ എന്നിവയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, പരമ്പരാഗത പ്രവാചക സന്ദേശങ്ങളിൽ നിന്ന് വളരെ അകലെയുള്ളതും അതിനാൽ അബ്രഹാമിക് പാരമ്പര്യങ്ങളുമായി ബന്ധമില്ലാത്തതുമായ മതങ്ങളായാണ് ഇസ്ലാം അവയെ കാണുന്നത്. ഈ മതങ്ങളിൽ ചിലത് നിരീശ്വരവാദത്തിലേക്ക് ചായുന്നു, എന്നാൽ മറ്റു ചിലത് ഏക സത്യദൈവമായ അല്ലാഹുവിന്റെ ആരാധനയിൽ നിന്ന് വ്യതിചലിക്കുന്നു, മറ്റ് ദൈവങ്ങളെ അവനിൽ ഉൾപ്പെടുത്തുന്നു. ഏക സത്യദൈവവുമായി മറ്റ് ദൈവങ്ങളെ ബന്ധിപ്പിക്കുന്നത് ദൈവിക ഐക്യത്തിന്റെ തത്വത്തിന് വിരുദ്ധമാണ്, (വിഭാഗം 3 കാണുക).

എന്നാൽ, ഈ വ്യത്യാസങ്ങളത്രയും നിലനിൽക്കെ തന്നെ, ഇസ്‌ലാം, ഏകനായ അല്ലാഹു മാനവരാശിയെ സൃഷ്ടിക്കുകയും വിശ്വാസ കാര്യത്തിൽ നമുക്ക് സ്വാതന്ത്ര്യമനുവദിക്കുകയും ചെയ്തതു മുതൽ എല്ലാ വിശ്വാസങ്ങളെയും മാനിക്കുന്നു. അതിലുപരിയായി ഈ വിശ്വാസങ്ങളെ ആചരിക്കുന്നവരെയും. വിശുദ്ധ ഖുർആൻ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു:

> **നിന്റെ റബ്ബിന്റെ ഇച്ഛ (ഭൂമിയിലെല്ലാവരും വിശ്വാസികളും അനുസരണമുളളവരും തന്നെ ആകണമെന്ന്) ആയിരുന്നുവെങ്കിൽ ഭൂവാസികളഖിലം വിശ്വാസം കൈക്കൊളളുമായിരുന്നു. എന്നിരിക്കെ, ജനങ്ങൾ വിശ്വാസികളാകാൻ, നീ അവരെ നിർബന്ധിക്കുകയോ? (ഖുർആൻ 10:99)**

ഇത് മറ്റൊരു വാക്യത്തിൽ (2:256) ആവർത്തിച്ച് പറയുന്നു:

> **മതത്തിൽ നിർബന്ധം പ്രേരണയില്ല: സത്യം തെറ്റുകളിൽ നിന്നും മുക്തമായി നിലകൊള്ളുന്നു.**

അങ്ങനെ, വിശ്വാസത്തിലെ വൈവിധ്യം മനുഷ്യരാശിയുടെ സൃഷ്ടിയിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ പദ്ധതിയിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. [24] ഈ അംഗീകാരത്തോടെ, ചരിത്രത്തിലുടനീളം മുസ്ലീങ്ങൾ മറ്റ് മതങ്ങളിലെ ജനങ്ങളുമായി സമാധാനത്തിലും, സ്നേഹത്തിലും, സൗഹാർദ്ദത്തിലും, ഐക്യത്തിലും ജീവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇസ്ലാം മനുഷ്യന്റെ അന്തസ്സ് സംരക്ഷിക്കുകയും വിശ്വാസത്തിന്റെ കാര്യങ്ങളിൽ മനുഷ്യത്വത്തിന്റെ തുല്യതയുടെയും ഇച്ഛാശക്തിയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെയും അടിസ്ഥാന തത്വത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള ധാർമ്മിക മൂല്യങ്ങൾ നടപ്പിലാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു എന്നത് തീർച്ചയായും ശ്രദ്ധേയമാണ്.

ഏകനായ ദൈവം, അല്ലാഹുവിനെ ഉപാസിക്കാനായി ലോകത്തിലെ നാനാഭാഗത്തു നിന്നും 3 മില്യൺ വിശ്വാസികൾ മക്കയിലേക്ക് നടത്തുന്ന വാർഷിക തീർത്ഥാടനം, മതത്തിന്റെ ഏകതയുടെയും മാനവിക ഐക്യത്തിന്റെയും ദൃഢീകരിണവും പ്രായോഗിവൽക്കരണവും കൂടിയാണ്

യേശു ഇസ്ലാമിൽ

ഇസ്‌ലാമിക വിശ്വാസ പ്രമാണങ്ങളിൽ ഒന്നാണ് അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രവാചകന്മാരിലുള്ള വിശ്വാസം. യേശു/ ഈസാ(അ) അല്ലാഹു നിയോഗിച്ച പ്രവാചകരിൽ പ്രമുഖരിൽ പെട്ടയാളാണെന്ന് മുസ്‌ലിംകൾ വിശ്വസിക്കുന്നു.

ബൈബിളിൽ പ്രതിഫലിക്കുന്ന യേശുവിന്റെ ജീവിതവും പഠിപ്പിക്കലുകളും അദ്ദേഹം പോയതിന് പതിറ്റാണ്ടുകൾക്ക് ശേഷം രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്, അതിനാൽ അവ വളരെ നിഗൂഢതകളിൽ മൂടപ്പെട്ടിരുന്നു. ഇരുപത്തിയഞ്ച് തവണ യേശുവിന്റെ പേര് പരാമർശിക്കുന്ന ഖുർആൻ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ വ്യക്തിത്വത്തെയും പഠിപ്പിക്കലുകളെയും ചുറ്റിപ്പറ്റിയുള്ള നിഗൂഢതകളെയും അന്ധവിശ്വാസങ്ങളെയും വ്യക്തമാക്കുന്നതിനും, അദ്ദേഹത്തിനും അമ്മയ്ക്കും ആരോപിക്കപ്പെട്ട തെറ്റായ അവകാശവാദങ്ങളിൽ നിന്ന് അവരെ ന്യായീകരിക്കുന്നതിനും, അല്ലാഹുവിന്റെ സത്യവും ഭക്തരുമായ ദാസന്മാരായി അദ്ദേഹത്തെയും അമ്മയെയും ബഹുമാനിക്കുന്നതിനുമാണ് വന്നത്. അങ്ങനെ, ഖുർആൻ നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നത്: [25]

* 'യേശു, അദ്ദേഹത്തിന് സമാധാനം ഉണ്ടാകട്ടെ, തന്റെ അമ്മയായ കന്യകാമറിയത്തിന്റെ അത്ഭുതകരമായ ഗർഭധാരണത്തിനുശേഷം ജനിച്ചു. അതനുസരിച്ച്, യേശുവിന് പിതാവില്ലായിരുന്നു, അതിനാൽ, പിതൃ വംശാവലി ഇല്ലായിരുന്നു, മറിച്ച് ഒരു മാന്യമായ മാതൃ വംശാവലി ഉണ്ടായിരുന്നു, കാരണം മറിയ പ്രവാചകന്മാരുടെ കുടുംബത്തിൽ നിന്നാണ് വന്നത്. എന്നിരുന്നാലും, അത്ഭുതകരമായ ഗർഭധാരണമുണ്ടായിട്ടും, അദ്ദേഹം പൂർണ്ണമായും മനുഷ്യനായിരുന്നു, ഖുർആൻ നമ്മെ അറിയിക്കുന്നതുപോലെ, അല്ലാഹു ഒരു പ്രവാചകനായി നിയോഗിച്ച ഒരു മനുഷ്യനേക്കാൾ കൂടുതലാണെന്ന് അദ്ദേഹം ഒരിക്കലും അവകാശപ്പെട്ടിട്ടില്ല. [25] ഉദാഹരണത്തിന്, ഖുർആൻ 5:116–117–ൽ, ന്യായവിധി ദിവസത്തിലെ ഒരു രംഗം അല്ലാഹു വിവരിക്കുന്നു:

  അല്ലാഹു പറയുന്ന സന്ദർഭവും (ശ്രദ്ധിക്കുക): മർയമിന്റെ മകനായ ഈസ, 'അല്ലാഹുവിന് പുറമെ എന്നെയും, എന്റെ മാതാവിനെയും ദൈവങ്ങളാക്കിക്കൊള്ളുവിൻ' എന്ന് നീയാണോ ജനങ്ങളോട് പറഞ്ഞത്? അപ്പോൾ അദ്ദേഹം മറുപടി പറയും: 'നീയെത്ര പരിശുദ്ധൻ! എനിക്ക് അധികാരമില്ലാത്തത് പറയുക എന്റെ ജോലിയായിരുന്നില്ല. ഞാനത് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ തീർച്ചയായും നീ അറിഞ്ഞിട്ടുമുണ്ടായിരിക്കുമല്ലോ. എന്റെ മനസ്സിലുള്ളതൊക്കെയും നീ അറിയുന്നു; നിന്റെ മനസ്സിലുള്ളതൊന്നും ഞാൻ അറിയുന്നുമില്ല. നീയോ, അദൃശ്യയാഥാർഥ്യങ്ങളെല്ലാം അറിയുന്നവനല്ലോ. നീ എന്നോട് കൽപിച്ച കാര്യം, അഥവാ എന്റെ നാഥനും നിങ്ങളുടെ നാഥനുമായ അല്ലാഹുവിന് ഇബാദത്തു ചെയ്യുവിൻ എന്ന് മാത്രമേ ഞാനവരോട് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളു.

ഞാൻ അവരിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന കാലത്തോളം അക്കാര്യത്തിൽ ഞാൻ അവരുടെ നിരീക്ഷകനുമായിരുന്നു. നീ എന്നെ തിരിച്ചുവിളി ച്ചപ്പോഴോ, അവരുടെ നിരീക്ഷകൻ നീതന്നെ ആയിരുന്നുവല്ലോ. നീ സകല സംഗതികൾക്കും സാക്ഷിയാകുന്നു.

ബൈബിളിൽ തന്നെ യേശു/ഈസാ(അ) വിനയാന്വിതനും ദൈവദാ സനുമാണെന്നും അദ്ദേഹം ഒരിക്കലും ദൈവികത വാദിച്ചിട്ടില്ലെന്നും കാണാം.[26]

* അവൻ മിശിഹാ (ക്രിസ്തു) ആയിരുന്നു, അതായത് അല്ലാഹു അവനെ ഒരു പ്രവാചകനായി അഭിഷേകം ചെയ്യുകയോ നിയമിക്കുകയോ ചെയ്തു.[27]

* അദ്ദേഹം നിരവധി അത്ഭുതങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചു, പക്ഷേ അല്ലാഹുവിന്റെ അനുമതിയോടെ. ആദ്യത്തെ അത്ഭുതം, കന്യക പ്രസവം കാരണം അശ്ലീലത ആരോപിച്ച് തന്റെ അമ്മയായ മറിയയെ ന്യായീകരി ക്കാൻ ഒരു ശിശുവായിരിക്കെ സംസാരിച്ചതാണ്. പിൽക്കാലത്ത് അദ്ദേഹം അല്ലാഹുവിന്റെ അനുമതിയോടെ മരിച്ചവരെ ഉയിർപ്പിക്കൽ, അന്ധരെയും കുഷ്ഠരോഗികളെയും സുഖപ്പെടുത്തൽ തുടങ്ങിയ നിരവധി അത്ഭുതങ്ങൾ ചെയ്തു.[28]

* ഇഞ്ചീൽ[29] എന്ന വേദവുമായിട്ടാണ് അദ്ദേഹം നിയോഗിക്കപ്പെട്ടത്. ഉദാഹരണത്തിന് ഖുർആനിൽ 5:46–ൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു:

ഈ പ്രവാചകന്മാർക്കുശേഷം നാം മർയമിന്റെ പുത്രൻ ഈസായെ നിയോഗിച്ചു. അദ്ദേഹം തൗറാത്തിൻനിന്ന് തന്റെ മുമ്പിലുള്ളതിനെ സത്യപ്പെടുത്തുന്നവനായിരുന്നു. നാം അദ്ദേഹത്തിന് വെളിച്ചവും സന്മാർഗവും ഉൾക്കൊണ്ട ഇഞ്ചീൽ നൽകി. അത് തൗറാത്തിൻ നിന്ന് അക്കാലത്ത് അവശേഷിച്ചിരുന്നതിനെ സത്യപ്പെടുത്തുന്നതും, ഭക്തജനങ്ങൾക്കു സമഗ്രമായ സന്മാർഗ ദർശനവും സദുപദേശവും അടങ്ങുന്നതുമായിരുന്നു.

* ഇസ്രായേൽ സന്തതികളിലേക്ക് മാത്രമേ അദ്ദേഹം നിയോഗിക്കപ്പെ ട്ടിട്ടുള്ളൂ, മറ്റൊരു ജനതയിലേക്കും അല്ല. ഖുർആൻ 3:49–ൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു:

ഇസ്രായീൽ സന്തതികളിലേക്ക് ഈസായെ ദൂതനായി നിയോഗിക്കുകയും ചെയ്യുക.

യേശു, ഇസ്രായേൽ മക്കൾക്ക് മാത്രമായി അയക്കപ്പെട്ടവനാണെന്ന വസ്തുത ഇന്നത്തെ ബൈബിളിൽ പോലും അതിന്റെ എല്ലാ വ്യത്യസ്ത പതിപ്പുകളിലും പ്രതിഫലിക്കുന്നു.[30]

* അദ്ദേഹം കൊല്ലപ്പെടുകയോ ക്രൂശിക്കപ്പെടുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ല. അല്ലാഹു ഖുർആനിൽ 4:157–158–ൽ പറയുന്നു.

അവർ ഊറ്റംകൊണ്ടു: 'മസീഹ് ഈസ ബ്നു മർയമിനെ, ദൈവദൂതനെ ഞങ്ങൾ വധിച്ചുകളഞ്ഞിരിക്കുന്നു. സത്യത്തിലോ, അവരദ്ദേഹത്തെ വധിച്ചിട്ടില്ല. ക്രൂശിച്ചിട്ടുമില്ല. പിന്നെയോ, സംഭവം അവർക്ക് അവ്യക്തമാവുകയത്രെ ഉണ്ടായത്. അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ച് ഭിന്നാഭിപ്രായമുള്ളവരും സന്ദേഹത്തിൽത്തന്നെയാകുന്നു. അവരുടെ പക്കൽ ആ സംഭവത്തെക്കുറിച്ച്, കേവലം ഊഹത്തെ പിന്തുടരുന്നതല്ലാതെ, ഒരറിവുമില്ല. അവർ മസീഹിനെ ഉറപ്പായും വധിച്ചിട്ടില്ല. പ്രത്യുത, അദ്ദേഹത്തെ അല്ലാഹു അവനിലേക്കുയർത്തിയതാകുന്നു. അല്ലാഹുവോ, അജയ്യശക്തനും അഭിജ്ഞനുമല്ലോ.

ജീസസിനെ കുരിശിലേറ്റാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശത്രുക്കൾ പദ്ധതിയിട്ടിരുന്നു. പക്ഷെ അല്ലാഹു അവന്റെ പ്രവാചകൻ അപമാനിതനാവാൻ അനുവദിച്ചില്ല. അവൻ സംരക്ഷണമൊരുക്കുകയും പ്രവാചകനെ രക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഇസ്‌ലാമിലെ മൂന്നാമത്തെ വിശുദ്ധ പള്ളിയായ ജെറൂസലമിലെ മസ്ജിദുൽ അഖ്സ വിശുദ്ധ ഖുർആനിൽ 17:1ലും 53:13– 18 പറയുന്ന പ്രകാരം പ്രവാചകൻ മുഹമ്മദ് (സ) ആകാശാരോഹണം നടത്തിയതും ഇവിടെ നിന്നായിരുന്നു.

എന്തുകൊണ്ട് ഇസ്ലാം? മറ്റ് മതങ്ങൾ ശരിയല്ലേ?

ജനങ്ങൾക്കിടയിൽ സൗഹാർദ്ദം, ഐക്യം, സ്നേഹം എന്നിവ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്ന ഏതൊരു മതവും അടിസ്ഥാനപരമായി ദൈവത്തിലേക്കും ദൈവഭക്തിയിലേക്കും നയിക്കുന്നുവെന്നും അതിനാൽ അത്തരം ഏതൊരു മതവും സ്വീകാര്യമാണെന്നും ഒരു തെറ്റായ വിശ്വാസം നിലവിലുണ്ട്. മറ്റൊരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, എല്ലാ മതങ്ങളും അടിസ്ഥാനപരമായി നല്ലതോ തുല്യമോ ആണ്, അതിനാൽ, ഒരാൾ ഒരു പ്രത്യേക മതത്തെയും പിന്തുടരേണ്ടതില്ല. രണ്ട് പ്രധാന കാരണങ്ങളാൽ ഈ ചിന്താഗതി തെറ്റും വികലവുമാണ്.

ഒന്നാമതായി, മതം നമുക്ക് സ്രഷ്ടാവായ അല്ലാഹുവിനോടുള്ള ഭക്തി സംബന്ധിയായുള്ളതാണ്. അത് നാം എങ്ങനെ അവനുമായി ബന്ധപ്പെടുന്നു, എങ്ങനെ നാം ആരാധിക്കുന്നു ,അവന്റെ ഇച്ഛയോട് താദാത്മ്യപ്പെട്ട് ചലിക്കുന്ന ഈ ഭൂമിയിൽ നമ്മൾ എങ്ങനെ ജീവിക്കുന്നു എന്നിവയെ കുറിച്ചാണ്.ഈ കാര്യങ്ങളത്രയും വരേണ്ടത് സ്രഷ്ടാവിൽ നിന്നാണ്. അപ്പോൾ, സത്യവും നേരുമായ മതം അത് സഷ്ടാവ് നിർണയിച്ച തന്ന ഒറ്റ മതം തന്നെയാവണം.

രണ്ടാമതായി, ഇന്ന് കാണുന്ന സർവ്വ മതങ്ങളും സ്രഷ്ടാവിൽ നിന്നുള്ള സത്യ മതമാണെന്ന് പറഞ്ഞാൽ ശരിയാവില്ല. കാരണം ഇന്ന് നിലനിൽക്കുന്ന വ്യത്യസ്ത മതങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാന പ്രമാണങ്ങളിൽ വരെ വൈരുദ്ധ്യങ്ങൾ ഉണ്ട്. ചില ഉദാഹരണങ്ങൾ പറയാം: എല്ലാ മതങ്ങളും, അവരുടെ അനുയായികൾ ആചരിക്കുന്നതുപോലെ, സ്രഷ്ടാവിന്റെ സമ്പൂർണ്ണ ഏകത്വം (ഏകദൈവവിശ്വാസം) എന്ന ആശയത്തെ അംഗീകരിക്കുന്നില്ല, രണ്ടാമതായി, രക്ഷയുടെ തത്വങ്ങളിൽ മതങ്ങൾ തമ്മിൽ വലിയ വ്യത്യാസങ്ങളുണ്ട്, മൂന്നാമതായി, മതങ്ങൾ തമ്മിൽ നിയമാനുസൃതവും നിയമവിരുദ്ധവുമായത് എന്നിവയിലും വ്യാത്യാസങ്ങൾ ഉണ്ട്.

സ്രഷ്ടാവ് തീർച്ചയായും സ്വയം വൈരുദ്ധ്യമുള്ളവനല്ല. അതിനാൽ അവന്റെ മതം മുഴുവൻ മനുഷ്യർക്കും യോജിച്ചതായിരിക്കണം – അതിന്റെ അടിസ്ഥാന വിശ്വാസങ്ങളിലും ആചാരങ്ങളിലും സ്ഥിരത പുലർത്തണം. അറിവിലൂടെയും യുക്തിയിലൂടെയും സത്യം അന്വേഷിക്കേണ്ടത് വ്യക്തിയാണ്. എല്ലാ മതങ്ങളും അടിസ്ഥാനപരമായി നല്ലതാണെന്നും അതിനാൽ സ്രഷ്ടാവിന് സ്വീകാര്യമാണെന്നും ആരും വഞ്ചിക്കപ്പെടരുത്; അവന് സ്വീകാര്യമായ ഒരേയൊരു മതം അവന്റെ മതമാണ്.

ഇസ്‌ലാം, മതത്തിൽ മൗലികത അവകാശപ്പെടുന്നില്ല; മനുഷ്യരുടെ മുൻ തലമുറകൾക്കെല്ലാം വെളിപ്പെടുത്തിയ അതേ മതമാണ്. മനുഷ്യചരിത്രത്തിൽ വ്യത്യസ്ത മതങ്ങൾ ഉയർന്നുവന്നത് പ്രവാചകന്മാരുടെ യഥാർത്ഥ

സന്ദേശങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള ഗതിമാറ്റം കാരണമായിട്ടാണ്.. അന്തിമ സന്ദേശവാഹകനായ മുഹമ്മദ് (സ), അന്തിമ സന്ദേശമായ ഖുർആനും മനുഷ്യരാശിയെ യഥാർത്ഥ സന്ദേശത്തിലേക്ക് നയിക്കാൻ എത്തി. അതിനാൽ, സ്രഷ്ടാവിന് സ്വീകാര്യമായ ഒരേയൊരു മതം ഈ അന്തിമ സന്ദേശവുമായി പൊരുത്തപ്പെടുന്ന ഇസ്‌ലാമാണ്, ഇസ്‌ലാമിന്റെ വിവക്ഷ അവന്റെ ഹിതത്തിന് വഴങ്ങുക എന്നാണ്.. ഇപ്രകാരം അല്ലാഹു ഖുർആൻ 3:85 ൽ പറയുന്നു.

> **ഇസ്ലാം അല്ലാത്ത ജീവിതമാർഗം ആരെങ്കിലും ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, അവനിൽനിന്നത് സ്വീകരിക്കുകയില്ല. പരലോകത്തോ അവൻ പരാജിതരിലുമായിരിക്കും**

അന്തിമ ദൂതന് മുഹമ്മദ്(സ)ന് മുമ്പുള്ള അബ്രഹാം, മോശ, യേശു എന്നിവരുൾപ്പെടെയുള്ള എല്ലാ ദൈവദൂതന്മാരുടെയും മതമായിരുന്നു ഇസ്‌ലാം. കാരണം അവർ സ്രഷ്ടാവിന് കീഴ്പെട്ട് അവന്റെ ഹിതത്തിന് പൂർണമായി സമർപ്പിച്ചു. അതാത് പ്രവാചകന്മാരുടെ യഥാർത്ഥ അധ്യാപനങ്ങൾ പാലിച്ച മുൻ പ്രവാചകന്മാരുടെ ആത്മാർത്ഥമായ അനുയായികളുടെ മതവും ഇസ്‌ലാം ആയിരുന്നു.

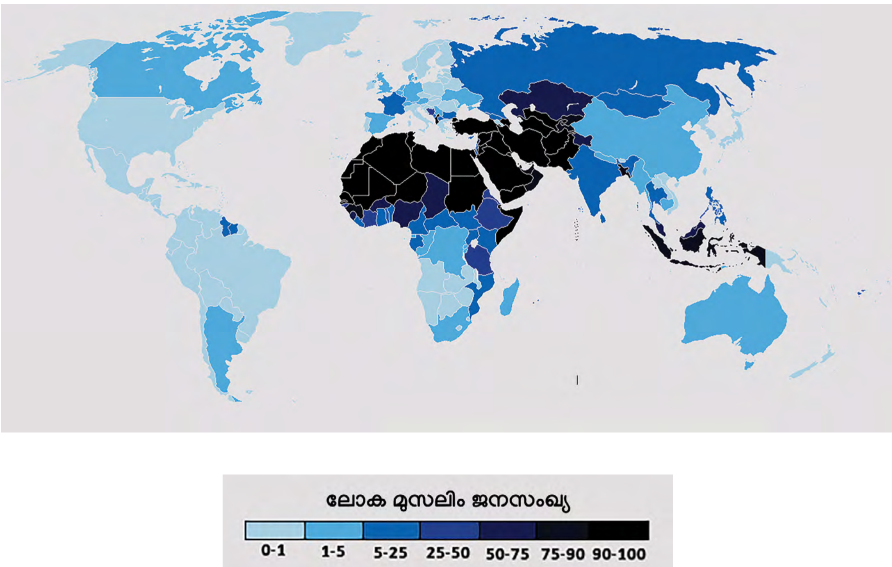

നിരീശ്വരവാദത്തെയും അജ്ഞേയതാവാദം കുറിച്ചുള്ള ഉദ്‌ബോധനം

നിരീശ്വരവാദം പരമമായ ഉൺമയുടെ (ദൈവം) നിഷേധമാണ്, അതിനു പുറമേ ഇത് പരലോക ജീവിതത്തെ കൂടി നിഷേധിക്കുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ നിലനിൽപ്പിനെക്കുറിച്ചാണ് അജ്ഞേയതാവാദത്തിന് സംശയം. നിരീശ്വ രവാദികളും അജ്ഞേയതാവാദികളും വിവിധ കാരണങ്ങളാൽ അവരുടെ നിഷേധമോ സംശയമോ അടിസ്ഥാനമാക്കുന്നു. പുരാതന കാലത്ത്, ദൈവത്തിന്റെ സാന്നിധ്യം ശാരീരികമായി കാണാനോ അനുഭവിക്കാനോ ഉള്ള കഴിവില്ലായ്മ, മനുഷ്യൻ അനുഭവിക്കുന്ന ദുരിതങ്ങൾ എന്നിവയായി രുന്നു കാരണങ്ങൾ; ദൈവമുണ്ടെങ്കിൽ നാം എന്തിനാണ് കഷ്ടപ്പെടുന്ന ത് എന്നായിരുന്നു അവർ ചോദിച്ചത്.ആധുനിക കാലത്ത് കാരണങ്ങൾ കൂടുതൽ സങ്കീർണ്ണമാകുന്നു; എന്തുകൊണ്ടാണ് ദൈവത്തിന്റെ അസ്തിത്വം ശാസ്ത്രീയമായി തെളിയിക്കാനാവാത്തത്? കൂടാതെ, സൃഷ്ടിയിലെ പല പ്ര തിഭാസങ്ങളെയും ശാസ്ത്രീയമായി വിശദീകരിക്കാൻ കഴിയുന്നതിനാൽ, ദൈവത്തിന്റെ അസ്തിത്വത്തിന് യാതൊരു അടിസ്ഥാനവുമില്ല.

ദൈവത്തിന്റെ അസ്തിത്വത്തെക്കുറിച്ചുള്ള മനുഷ്യന്റെ മനസ്സാക്ഷി, ബുദ്ധി, യുക്തി എന്നിവയെ അഭിസംബോധന ചെയ്തുകൊണ്ടാണ് ഇസ്ലാം ഈ തിരസ്കരണത്തെയോ സംശയത്തെയോ അഭിസംബോധന ചെയ്യുന്നത്. സ്രഷ്ടാവിന്റെയും സൃഷ്ടിയുടെയും സ്വഭാവം അനന്തമായി വ്യത്യസ്തമാണ്, അതിനാൽ മനുഷ്യർക്ക് ദൈവത്തെ കാണാനുള്ള കഴിവില്ല. കൂടാതെ, ദൈവത്തിന് നമുക്ക് കാണാൻ കഴിയുന്ന ഒരു ഭൗതിക രൂപം ഉണ്ടെങ്കിൽ, അവൻ സ്ഥലത്തിലും സമയത്തിലും ദ്രവ്യത്തിലും പരിമിതപ്പെടുകയോ പരിമിത പ്പെടുത്തുകയോ ചെയ്യും. ഇത് ഒരു അസംബന്ധ വാദമാണ്, കാരണം സ്ഥലം, സമയം, ദ്രവ്യം എന്നിവ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട വസ്തുക്കളാണ്, അതിനാൽ അവയ്ക്ക് സ്രഷ്ടാവിനെ പരിമിതപ്പെടുത്താൻ കഴിയില്ല. പകരം, സൃഷ്ടിയെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു ബൗദ്ധിക അന്വേഷണത്തിലേക്ക് ഖുർആൻ ആളുകളെ ക്ഷണിക്കുന്നു, അതുവഴി അവർക്ക് ദൈവത്തെ അവന്റെ സൃഷ്ടിയിലൂടെ മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയും. ദൈവത്തിന്റെ അസ്തിത്വത്തിന്റെ തെളിവുകളെ ഖുർആനിൽ അടയാളങ്ങൾ എന്ന് വിളിക്കുന്നു, (അറബിയിൽ ആയത്ത്) ഖുർആനിൽ അത്തരം നൂറുകണക്കിന് അടയാളങ്ങളുണ്ട്. 41–ാം അധ്യായത്തിലെ 53–ാം വാക്യത്തിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു:

> **ഇത് (ഖുർആൻ) സത്യമാണെന്ന് അവർക്ക് വ്യക്തമാകത്തക്കവ ണ്ണം വിവിധ ദിക്കുകളിലും അവരിൽ തന്നെയും നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങ ൾ വഴിയെ നാം അവർക്ക് കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്നതാണ്. നിൻറെ രക്ഷിതാവ് ഏത് കാര്യത്തിനും സാക്ഷിയാണ് എന്നതു തന്നെ മതിയായതല്ലേ?**

അതിനാൽ, ഈ വാഗ്ദാനത്തിലൂടെ തന്റെ സൃഷ്ടിയിലൂടെ ദൈവാസ്തിക്യത്തിന്റെ നിരവധി തെളിവുകളുടെ പിൻബലത്തോടെ മനുഷ്യരാശിയെ ആലോചനയിലേക്ക് ഖുർആൻ ക്ഷണിക്കുന്നു. ഉദാഹരണത്തിന്, ഖുർആൻ 3: 190 വാക്യത്തിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു;

ആകാശഭൂമികളുടെ സൃഷ്ടിയിലും ദിനരാത്രങ്ങൾ മാറിമാറിവരുന്നതിലും, ബുദ്ധിശാലികൾക്ക് ധാരാളം ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുണ്ട്;

ആകാശത്തിന്റെയും ഭൂമിയുടെയും സൃഷ്ടിയിൽ ശാസ്ത്രജ്ഞർ അതിശയകരമായ വസ്തുതകൾ കണ്ടെത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഉദാ. a) പ്രപഞ്ചത്തിന് ഒരു തുടക്കമുണ്ട്, ശൂന്യതയിൽ നിന്നുമാണ് ഇതു ഉണ്ടാകുന്നത്. b) കൃത്യവും പരസ്പരബന്ധിതവുമായ ഭൗതിക നിയമങ്ങളും പ്രക്രിയകളും അനുസരിച്ച് പ്രപഞ്ചം വികസിച്ചു, (c) ഭൂമിയിലെ ജീവൻ സാധ്യമാക്കുന്ന 200 ലധികം പാരാമീറ്ററുകൾ ഉണ്ട്. ഉദാഹരണത്തിന്, ഭൂമിയും സൂര്യനും തമ്മിലുള്ള ദൂരം, ഭൂമിയുടെ ഗുരുത്വാകർഷണം, അന്തരീക്ഷ ഘടന, ജലത്തിന്റെ നിലനിൽപ്പ് തുടങ്ങിയവ.

മറ്റൊരു സൂക്തത്തിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു:

അവനാണ് നിങ്ങൾക്ക് ആകാശത്തുനിന്ന് ജലം വർഷിച്ചുതന്നത്. അതിൽ നിന്ന് നിങ്ങൾ കുടിക്കുന്നു. മൃഗങ്ങൾക്ക് തീറ്റയുമുണ്ടാക്കുന്നു. അവന് ആ ജലംകൊണ്ട് വിളകൾ മുളപ്പിക്കുന്നു. ഒലിവും ഈത്തപ്പഴവും മുന്തിരിയും മറ്റെല്ലാതരം ഫലങ്ങളും ഉൽപാദിപ്പിക്കുന്നു. ഇതിൽ ചിന്തിക്കുന്ന ജനത്തിന് മഹത്തായ ദൃഷ്ടാന്തമുണ്ട്. (ഖുർആൻ 16:10 – 11)

ഈ വാക്യത്തിൽ ദൈവത്തിന്റെ അസ്തിത്വത്തിന്റെ പല അടയാളങ്ങളും പരാമർശിക്കപ്പെടുന്നു. വാക്യത്തിലെ ഒരു ഘടകം എടുക്കാം മഴയുടെ രൂപീകരണം: ഇതിൽ ഭൂമിയിൽ നിന്ന് ഈർപ്പം ബാഷ്പീകരിക്കപ്പെടുന്നതിന് കാരണമാകുന്ന നൂറുകണക്കിന് ഭൗതിക നിയമങ്ങളും കൃത്യമായ പാരാമീറ്ററുകളും ഉൾപ്പെടുന്നു, ഈർപ്പം ആകാശത്തേക്ക് കയറുന്നു, ഈർപ്പം തുള്ളികളായി ഘനീഭവിപ്പിക്കുന്നു, തുള്ളികളെ മേഘങ്ങളായി ശേഖരിക്കുന്നു, ആയിരക്കണക്കിന് ടൺ വെള്ളമുള്ള മേഘങ്ങളുടെ ചലനം, തുള്ളികളായി മഴ വർഷിക്കുന്നു, ഈ പ്രക്രിയകളെല്ലാം നിയന്ത്രിക്കുന്നത് കൃത്യമായ ഭൗതിക നിയമങ്ങളും പാരാമീറ്ററുകളും ആണ്. സൃഷ്ടിയിലെ ഈ ആയിരക്കണക്കിന് അടയാളങ്ങളെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കാൻ ഖുർആൻ നമ്മെ ക്ഷണിക്കുന്നു. ചിന്തയും ന്യായബോധവുമുള്ള ഒരു മനുഷ്യനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇതെല്ലാം ഒരു പരമോന്നത സംവിധായകനും സ്രഷ്ടാവുമായ ദൈവത്തിലേക്കാണ് വിരൽ ചൂണ്ടുന്നത്. സൃഷ്ടിയിലെ ഈ ബുദ്ധിപരമായ രൂപകൽപ്പനയും സങ്കീർണ്ണതയും കൃത്യതയും അതിന്റെ അഗാധമായ ചലനാത്മകതയും എല്ലാം ആകസ്മികതയുടെ ഫലമാണെന്ന് കരുതുന്നത് യുക്തിരഹിതമാണ്. പല ആധുനിക ശാസ്ത്രജ്ഞരും ഇതേ യുക്തിസഹമായ നിഗമനത്തിലെത്തിയിട്ടുണ്ട്.[31]

സ്രഷ്ടാവിനെ തിരിച്ചറിയുന്നതിനും അവനു കീഴ്പ്പെടുന്നതിനുമുള്ള സ്വാഭാവിക

സഹജഗുണത്തോടെയാണ് എല്ലാ മനുഷ്യരും സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടതെന്നും ഖുർആൻ നമ്മെ അറിയിക്കുന്നു. (ഇതിനെ അറബിയിൽ ഫിത്റ എന്ന് വിളിക്കുന്നു)[32]. ഇതിനുള്ള തെളിവ്, നാം ഗുരുതരമായ പ്രതിസന്ധി നേരിടുമ്പോൾ അത് മനസ്സിലാകുന്നു എന്നതാണ്. ഒരു മനുഷ്യനും നമ്മുടെ സഹായത്തിനെത്താൻ കഴിയില്ല, സഹായത്തിനായി നമ്മൾ ദൈവത്തിലേക്ക് തിരിയുന്നു. അവനെ തിരിച്ചറിയാനുള്ള ഈ മനഃസാക്ഷിയെ ഉണർത്താൻ നമ്മുടെ സ്രഷ്ടാവ് പ്രവാചകന്മാരെ നിയമിക്കുകയും തിരുവെഴുത്തുകൾ മനുഷ്യരാശിക്ക് അയയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നിരുന്നാലും, ദൈവം നമുക്ക് ഇച്ഛാസ്വാതന്ത്ര്യം നൽകിയിട്ടുള്ളതിനാൽ, അവനെ തിരിച്ചറിയാനുള്ള ഈ സ്വാഭാവിക പ്രകൃതത്തെ അടിച്ചമർത്താനുള്ള കഴിവ് നമുക്കുണ്ട്. എന്നാൽ, ദൈവത്തിൽ വിശ്വസിക്കാനുള്ള ആന്തരിക ആഹ്വാനത്തോട് പ്രതികരിക്കുന്നവർ അവരെ അവൻ നയിക്കും, തന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്നതിനെതിരെ മനഃസാക്ഷിയെ അടിച്ചമർത്താൻ തീരുമാനിച്ചവർ അവരെ അവൻ വഴിതെറ്റിക്കും, ഇത് നമ്മുടെ സൃഷ്ടിപ്പിൽ നടക്കുന്ന ദൈവത്തിന്റെ പദ്ധതിയാണെന്ന് ദൈവം ഖുർആനിൽ പറയുന്നു.[33]

മനുഷ്യരാശിക്കുള്ള അവസാന വെളിപാടായ ഖുർആൻ തന്നെ ദൈവത്തിന്റെ അസ്തിത്വത്തിന്റെ അടയാളമാണ്. നാലാം അധ്യായത്തിൽ 82 വാക്യം നമുക്ക് വായിക്കാം:

> **അവർ ഖുർആനിനെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുന്നില്ലേ? അത് അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരുടെ പക്കൽ നിന്നുള്ളതായിരുന്നെങ്കിൽ അവരതിൽ ധാരാളം വൈരുദ്ധ്യം കണ്ടെത്തുമായിരുന്നു.**

ഖുർആനിന്റെ വസ്തുനിഷ്ഠവും തുറന്നതുമായ പഠനം വ്യക്തമാക്കുന്നത് അത് മനുഷ്യന് എഴുതാൻ സാധ്യമല്ലെന്നാണ് (ഭാഗം 7 കാണുക). ദൈവാസ്തിത്വത്തിന്റെ നേർസാക്ഷ്യമാണ് ഖുർആൻ.

ഒരു നിത്യമായ ദൈവിക ഉദ്ദേശ്യത്തിനായി ദൈവം നമ്മെ സൃഷ്ടിക്കുകയും അവന്റെ സകല സൃഷ്ടികളെക്കാളും നമ്മെ അനുകൂലിക്കുകയും ചെയ്തു. [34] ഈ ഭൂമിയിലെ നമ്മുടെ ജീവിതം ക്ഷണികമാണ്, പരലോകത്ത് നമ്മുടെ നിത്യ വാസസ്ഥലത്തിനായി നമ്മെ ഒരുക്കാനാണ് ഇത് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. ഈ തയ്യാറെടുപ്പിൽ സ്രഷ്ടാവിലുള്ള നമ്മുടെ വിശ്വാസം സമൃദ്ധിയിലൂടെയും പ്രതികൂല സാഹചര്യത്തിലൂടെയും പരീക്ഷിക്കപ്പെടും. കൂടാതെ, നമ്മുടെ ഇച്ഛാസ്വാതന്ത്ര്യം നമ്മൾ എങ്ങനെ വിനിയോഗിക്കുന്നുവെന്നതും പരീക്ഷിക്കപ്പെടും, നമ്മുടെ ഇച്ഛാസ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ ഈ പരീക്ഷണത്തിലാണ് നന്മയും തിന്മയും ജീവിതത്തെ സ്പർശിക്കുന്നത്; തിന്മ ചെയ്യുന്നത് ദൈവമല്ല, മനുഷ്യനാണ്. എന്നിരുന്നാലും, ഇതിന്റെയെല്ലാം വിപരീതം, തിന്മയും കഷ്ടപ്പാടും നമ്മുടെ വിശ്വാസത്തിന്റെ ഒരു പരീക്ഷണമായി വർത്തിക്കുക മാത്രമല്ല, അവ മനുഷ്യന് ഒരു മുന്നറിയിപ്പും പ്രതിരോധവുമാണ്. നമ്മുടെ ആന്തരിക മനഃസാക്ഷിയിൽ ക്രിയാത്മകമായി ചിന്തിപ്പിക്കുന്നതും ഉയർന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തിനുള്ള അന്വേഷണത്തെ ഉണർത്തുന്നതും പലപ്പോഴും ഇത്തരം പ്രതികൂല സാഹചര്യങ്ങളിലാണ്.

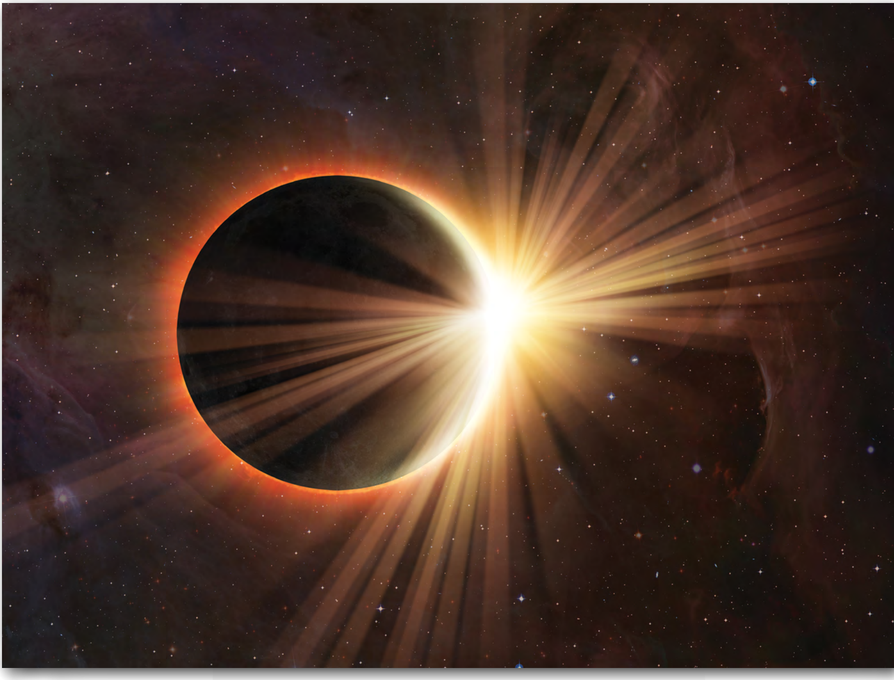

സൂര്യഗ്രഹണം: സൂര്യൻ ഭൂമിയിൽ നിന്ന് ചന്ദ്രനേക്കാൾ നാനൂറ് മടങ്ങ് അകലെയായതിനാലും ചന്ദ്രനേക്കാൾ നാനൂറ് മടങ്ങ് വലുതായതിനാലും ഈ അത്ഭുതകരമായ പ്രതിഭാസം സാധ്യമാണ്. ഈ കൃത്യമായ അനുപാതങ്ങൾ ഈ മനോഹരമായ കാഴ്ച രൂപകൽപ്പന ചെയ്ത ഒരു ഡിസൈനറിലേക്ക് വിരൽ ചൂണ്ടുന്നു, അഥവാ സ്രഷ്ടാവിലേക്ക്.

ഇസ്‌ലാമിലെ സ്ത്രീ

ഇസ്‌ലാം സ്രഷ്ടാവിന്റെ മുമ്പാകെ പുരുഷന്മാരെയും സ്ത്രീകളെയും തുല്യ മനുഷ്യരായി കാണുന്നു. പുരുഷന്മാരും സ്ത്രീകളും ജൈവശാസ്ത്രപരമായി വ്യത്യസ്തരാണ്, അതുപോലെ തന്നെ കുടുംബത്തിലും സമൂഹത്തിലും വ്യത്യസ്തവും എന്നാൽ പരസ്പരം ആശ്രയിക്കുന്നതുമായ റോളുകൾ ഉണ്ട്. എന്നിരുന്നാലും, രണ്ടും മറ്റൊന്നിനേക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠമല്ല. ഖുർആനിലെ ഇനിപ്പറയുന്ന വാക്യം (4: 1) ഈ തത്ത്വത്തെ മനോഹരമായി സംഗ്രഹിക്കുന്നു:

അല്ലയോ മനുഷ്യരേ, നിങ്ങളുടെ റബ്ബിനെ ഭയപ്പെടുവിൻ. ഒരൊറ്റ ആത്മാവിൽനിന്ന് നിങ്ങളെ സൃഷ്ടിക്കുകയും അതേ ആത്മാവിൽനിന്നുതന്നെ അതിന്റെ ഇണയെയും സൃഷ്ടിക്കുകയും അവ രണ്ടിൽനിന്നുമായി പെരുത്ത സ്ത്രീപുരുഷന്മാരെ ലോകത്ത് പരത്തുകയും ചെയ്തവനത്രെ അവൻ. ഏതൊരുവനെ സാക്ഷിയാക്കിയാണോ നിങ്ങൾ പരസ്പരം അവകാശങ്ങൾ ചോദിക്കുന്നത്, ആ അല്ലാഹുവിനെ ഭയപ്പെടുവിൻ. കുടുംബബന്ധങ്ങൾ തകരുന്നതു സൂക്ഷിക്കുവിൻ. അല്ലാഹു നിങ്ങളെ സദാ നിരീക്ഷിക്കുന്നുവെന്നു കരുതിയിരിക്കുക.

ഈ വാക്യം പറയുന്നത്, സ്ത്രീകൾ പുരുഷന്മാരോട് ഇണങ്ങുന്ന പ്രകൃതിയുള്ളവരാണ്, ഇരുവർക്കും പരസ്പര അവകാശമുണ്ട്, മാത്രമല്ല സ്ത്രീകളോട് പ്രത്യേകിച്ച് നമ്മുടെ മാതാക്കളോട് പ്രത്യേക ബഹുമാനവും ആദരവും അല്ലാഹു ആവശ്യപ്പെടുന്നു.

ഈ ആദരവ് പാലിച്ചു കൊണ്ട് ഇസ്‌ലാം സ്ത്രീകളെ കേവലം പുരുഷന്മാരുടെ ദാസികൾ എന്നതിൽ നിന്നും, ഏഴാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ഇസ്‌ലാമിന്റെ ആവിർഭാവ കാലത്ത് ലോകമെമ്പാടും പ്രചാരത്തിലുണ്ടായിരുന്ന ഒരു ദുഷിച്ച ആചാരത്തിൽ നിന്നും മോചിപ്പിച്ചു. പുരുഷന്മാരുമായി ആത്മീയവും സാമൂഹികവും സാമ്പത്തികവുമായ തുല്യതയിലേക്ക് അവരെ ഉയർത്തി.[35] അങ്ങനെ, ഇസ്‌ലാമിൽ സ്ത്രീകൾക്ക് സ്വത്തവകാശം, അനന്തരാവകാശത്തിനുള്ള അവകാശം, വിദ്യാഭ്യാസത്തിനുള്ള അവകാശം, സ്വന്തമായി ഉപജീവനത്തിനുള്ള അവകാശം, പുരുഷന്മാരുമായി ആസ്വദിക്കുന്ന മറ്റെല്ലാ അവകാശങ്ങളും നടപ്പിൽ വരുത്തി.

മുസ്‌ലിം സമൂഹത്തിലെ ചില സ്ത്രീകൾ അനുഭവിക്കുന്ന അനീതികൾ ഇസ്‌ലാം നിർദ്ദേശിച്ചതല്ല, വാസ്തവത്തിൽ ഇസ്‌ലാം അതിനെതിരെ പോരാടാൻ വന്ന സാംസ്കാരിക രീതിയാണ്. ഉദാഹരണത്തിന്, നിർബന്ധിത വിവാഹങ്ങൾ അല്ലെങ്കിൽ പെൺകുട്ടികളെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ നിന്ന് ഒഴിവാക്കുക, ഇവ രണ്ടും ചില മുസ്‌ലിം സമൂഹങ്ങളിൽ നടക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും ഇസ്‌ലാമിക നിയമപ്രകാരം അവ നിയമവിരുദ്ധമാണ്.

മത തീവ്രവാദം

മത തീവ്രവാദവും അക്രമവും ലോകത്തിലെ എല്ലാ മതങ്ങളിലും നിലനിൽക്കുന്ന പ്രതിഭാസമാണ്, അവ മതങ്ങളെപ്പോലെ തന്നെ പഴയതാണ്. എല്ലാ മതങ്ങളിലും എല്ലായ്പ്പോഴും അവരുടെ വിശ്വാസങ്ങളെക്കുറിച്ച് അങ്ങേയറ്റം വികലമായ വീക്ഷണങ്ങളുള്ള ചില ആളുകൾ ഉണ്ടായിരിക്കും. അങ്ങേയറ്റത്തെ മത പ്രത്യയശാസ്ത്രങ്ങളും മനസ്സിന്റെ സമൂലവൽക്കരണവും കാരണം നിരവധി യുദ്ധങ്ങൾ നടക്കുകയും നിരവധി ആളുകൾ അതിക്രമങ്ങൾ നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ മാനുഷിക പ്രവണതയെ പിന്തിരിപ്പിക്കാൻ, ഇസ്‌ലാം വിശ്വാസത്തെ നിയന്ത്രിക്കുകയും ഇച്ഛാസ്വാതന്ത്ര്യം, മനുഷ്യന്റെ അന്തസ്സ് സംരക്ഷിക്കുക, എല്ലാ വിശ്വാസങ്ങളോടും ആദരവ്, ജീവിതത്തിന്റെ പവിത്രത, നീതി, എല്ലാ മനുഷ്യരോടും നീതി എന്നിവ സംബന്ധിച്ച തത്വങ്ങളിൽ മനുഷ്യ സ്വഭാവത്തെ വളർത്തിയെടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഇച്ഛാ സ്വാതന്ത്ര്യവും എല്ലാ വിശ്വാസങ്ങളോടുമുള്ള ബഹുമാനവും

വിശ്വാസപരമായ കാര്യങ്ങളിൽ ബോധ സ്വാതന്ത്ര്യവും ഇച്ഛാശക്തിയും ഉള്ളവനായിട്ടാണ് മനുഷ്യനെ അല്ലാഹു സൃഷ്ടിച്ചത്, അതിനാൽ ഏതെങ്കിലും മതത്തിലുള്ള വിശ്വാസം ആരുടെയും മേൽ അടിച്ചേൽപ്പിക്കാൻ കഴിയില്ല. മുകളിൽ ഉദ്ധരിച്ച ഖുർആനിലെ 2: 256, 10:99 വാക്യങ്ങൾക്ക് പുറമേ (വിഭാഗം 10 കാണുക), 11: 118–119 വാക്യത്തിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു.

> **നിന്റെ രക്ഷിതാവ് ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ അവൻ മനുഷ്യരെ ഒരൊറ്റ സമൂഹമാക്കുമായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ കാര്യങ്ങൾ ഇങ്ങനെയാണ്, അവർ തമ്മിൽ ഭിന്നിക്കുന്നത് തുടരും, നിന്റെ രക്ഷിതാവ് കരുണ ചെയ്തവർ ഒഴികെ. ഈ സ്വാതന്ത്ര്യം ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നതിനായിട്ടാണ് അവൻ അവരെ സൃഷ്ടിച്ചത്.**

വിശ്വാസത്തിലെ വൈവിധ്യം നമ്മുടെ സൃഷ്ടിയുടെ ദൈവത്തിന്റെ പദ്ധതിയിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു, ഇത് എല്ലാ മതവിഭാഗങ്ങളിലുമുള്ള ആളുകളുമായുള്ള സഹവർത്തിത്വത്തെയും സഹിഷ്ണുതയെയും സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

ജീവിതത്തിന്റെ പവിത്രത

നിരപരാധികളെ വധിക്കുന്നത് ഇസ്‌ലാം അപലപിക്കുകയും നിരപരാധികൾക്ക് വരുത്തുന്ന മറ്റേതെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള അക്രമങ്ങളെയും അനീതികളെയും അപലപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അന്യായമായി ഒരാളെ വധിക്കുന്നത് ഇസ്‌ലാമിലെ ഗുരുതരമായ പാപമാണ്. അല്ലാഹു പറയുന്നു:

> **'ഒരാത്മാവിനു പകരമായോ, നാശം വിതച്ചതിന്റെ പേരിലോ അല്ലാതെ ആരെങ്കിലും ഒരു മനുഷ്യനെ വധിച്ചാൽ, അവന് മുഴുവൻ മനുഷ്യരെയും വധിച്ചതുപോലെയാകുന്നു. ഒരുവൻ ആർക്കെങ്കിലും**

> **ജീവിതം നൽകിയാൽ അവൻ മുഴുവൻ മനുഷ്യർക്കും ജീവിതം നൽകിയതുപോലെയുമാകുന്നു. (ഖുർആൻ 5:32)**

ഇസ്‌ലാമിൽ യുദ്ധം അനുവദിച്ചിരിക്കുന്നത് സ്വയം പ്രതിരോധത്തിനും ഏതെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള ആക്രമണത്തിനോ അടിച്ചമർത്തലിനോ എതിരെയുമാണ്.[36] എന്നിരുന്നാലും, അത്തരമൊരു നീതിപൂർവകമായ യുദ്ധത്തിനുള്ള ആഹ്വാനം അധിനിവേശത്തിൽ ഏർപ്പെടുന്നവരോടാണ്. അല്ലാതെ നിരപരാധികളായ സാധാരണക്കാരോടും/ അല്ലെങ്കിൽ അവരുടെ സ്വത്തുക്കളോടുമല്ല. കൂടാതെ, ഒരു യുദ്ധത്തിനുള്ള ആഹ്വാനം നടത്തുന്നത് വ്യക്തികളോ ഗ്രൂപ്പുകളോ അല്ല, നിയമാനുസൃതമായ ഒരു രാജ്യമാണ്. ഇസ്‌ലാമിലെ യുദ്ധത്തെ നിയന്ത്രിക്കുന്നത് വളരെ കർശനമായ നിയമങ്ങൾ മുഖേനയാണ്. ബന്ദികളെയും നിരപരാധികളെയും സ്വത്തുക്കളെയും എങ്ങനെ കൈകാര്യം ചെയ്യണം എന്നതിനും കൃത്യമായ നിയമങ്ങളുണ്ട്.[37]

നീതിയും ന്യായവും

നീതിയുടെയും ന്യായത്തിന്റെയും അഭാവം തീവ്രവും അക്രമപരവുമായ പ്രത്യയശാസ്ത്രങ്ങളെ വളർത്തുന്നു. എല്ലാ ആളുകൾക്കും അവരുടെ വിശ്വാസം പരിഗണിക്കാതെ നീതിയും ന്യായവും ഇസ്‌ലാം കല്പിക്കുന്നു. ഖുർആൻ 60: 8 വാക്യത്തിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു

> **മതത്തിന്റെ പേരിൽ നിങ്ങളോട് യുദ്ധം ചെയ്തിട്ടില്ലാത്തവരും നിങ്ങളെ വീടുകളിൽ നിന്ന് ആട്ടിയോടിച്ചിട്ടില്ലാത്തവരുമായ ആളുകളോട് നന്മയിലും നീതിയിലും വർത്തിക്കുന്നത് അല്ലാഹു വിലക്കുകയില്ല. നിശ്ചയം, നീതിമാന്മാരെ അല്ലാഹു സ്നേഹിക്കുന്നു.**

ഈ തത്വങ്ങളനുസരിച്ച്, ഇസ്‌ലാമിന്റെ പേരിൽ നടത്തുന്ന തീവ്രവാദവും അക്രമങ്ങളത്രയും ഇസ്‌ലാമിക തത്വങ്ങളെ കുറിച്ചുള്ള അറിവില്ലായ്മ മൂലം സംഭവിക്കുന്നതാണ്. ഇന്ന് നാം ലോകത്ത് കാണുന്ന അക്രമങ്ങൾ അടിസ്ഥാനപരമായി രാഷ്ട്രീയപ്രേരിതമാണ്, മതവുമായോ മതത്തിലെ വിഭാഗങ്ങളുമായോ യാതൊരു ബന്ധവുമില്ല, എന്നിരുന്നാലും അടിസ്ഥാനപരമായ ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾ മറയ്ക്കാനും ജനപിന്തുണ സമാഹരിക്കാനും മതത്തിന്റെ പേര് ഉപയോഗിക്കുന്നു. ഈ പോരാട്ടങ്ങൾക്കും അക്രമങ്ങൾക്കും ഹേതുവാകുന്നത് അധികാര പോരാട്ടം, ആധിപത്യം, സമ്പത്ത്, അത്യാഗ്രഹം, , വിദേശ സൈനിക ഇടപെടലുകളുടെ അനന്തരഫലങ്ങൾ എന്നിവയാണ്. മതത്തിന്റെ പേരിൽ ഇന്ന് ലോകത്ത് നടക്കുന്ന യുദ്ധങ്ങളിലും മറ്റ് തരത്തിലുള്ള അക്രമങ്ങളിലും ഇസ്‌ലാം നിരപരാധിയാണ്.

ഇസ്‌ലാമിക ജിഹാദ്

ജിഹാദ് എന്ന വാക്ക് ഒരു അറബി പദമാണ്. അതിനർത്ഥം എന്തെങ്കിലും നേടാൻ പോരാടുകയോ പരിശ്രമിക്കുകയോ ചെയ്യുക എന്നാണ്. ഇസ്‌ലാമിക പശ്ചാത്തലത്തിൽ അതിന്റെ അർത്ഥം അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിൽ പോരാടുക, അതായത് നമ്മുടെ സ്രഷ്ടാവിനെ സേവിക്കുന്നതിൽ പരിശ്രമിക്കുക. ഖുർആനിലെ പല വാക്യങ്ങളും അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിൽ പരിശ്രമിക്കാൻ വിശ്വാസികളോട് ആവശ്യപ്പെടുന്നു. ഉദാഹരണത്തിന്, 5:35 –നമുക്ക് വായിക്കാം.

> **അല്ലയോ സത്യവിശ്വാസം കൈക്കൊണ്ടവരേ, അല്ലാഹുവിനെ ഭയപ്പെടുവിൻ. അവനിലേക്കടുക്കാനുള്ള മാർഗം അന്വേഷിക്കുവിൻ. അവന്റെ മാർഗത്തിൽ ത്യാഗപരിശ്രമങ്ങൾ ചെയ്യുവിൻ. നിങ്ങൾക്കു വിജയസൗഭാഗ്യം ലഭിച്ചേക്കും.**

അതിനാൽ, അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രീതിയും അംഗീകാരവും നേടുക എന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തോടെ ചെയ്യുന്ന ഒരു വിശ്വാസിയുടെ ഓരോ പ്രവൃത്തിയും ജിഹാദാണ്; ആരാധന, ദാനധർമ്മം, നമ്മുടെ ആഗ്രഹങ്ങളെ നിയന്ത്രിക്കുക, അറിവ് നേടുക, ജീവിതമാർഗങ്ങളിലൂടെ സമ്പാദിക്കുക, കുടുംബങ്ങളെ വളർത്തുക, നന്മയെ ആജ്ഞാപിക്കുക, തിന്മയെ വിലക്കുക തുടങ്ങിയവ ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു.

ചരിത്ര പുസ്തകങ്ങളിലും ആധുനിക മാധ്യമങ്ങളിലും, ജിഹാദ് എന്ന വാക്ക് പലപ്പോഴും പോരാട്ടവുമായോ അക്രമവുമായോ ബന്ധപ്പെട്ട് പരാമർശിക്കപ്പെടുന്നു. ഇത് തെറ്റാണ്, കാരണം അറബിയിൽ യുദ്ധം എന്നത് ജിഹാദ് അല്ല, ഖിതാൽ ആണ്. ഇസ്ലാം ജിഹാദിന്റെ പേരിൽ വാളുകൊണ്ട് പ്രചരിപ്പിച്ചതായി ആരോപിക്കപ്പെടുന്നു. ചരിത്ര പുസ്തകങ്ങളിൽ ഇതുവരെ ആവർത്തിച്ചിട്ടുള്ളതിൽ വച്ച് ഏറ്റവും അതിശയകരമായ കെട്ടിച്ചമച്ചതാണിത്: ഇസ്ലാം ലോകമെമ്പാടും വ്യാപിച്ചത് അതിന്റെ മഹത്തായ തത്വങ്ങളും മൂല്യങ്ങളുമാണ്, വാളുകൊണ്ട് അല്ല; ഇസ്ലാമിക കുരിശുയുദ്ധമോ ഇൻക്വിസിഷനോ ഒരിക്കലും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ഇസ്ലാമിക പദാവലികളിൽ വിശുദ്ധ യുദ്ധം എന്ന വാക്ക് നിലവിലില്ല. അതിന്റെ വേരുകൾ 1095–ൽ പോപ്പ് അർബൻ രണ്ടാമൻ എന്നതിലേക്ക് പോകുന്നു, വിശുദ്ധ ഭൂമി തിരിച്ചുപിടിക്കാൻ മുസ്ലീങ്ങൾക്കെതിരെ ഒരു "വിശുദ്ധ യുദ്ധത്തിൽ" പങ്കുചേരാൻ അദ്ദേഹം ആഹ്വാനം ചെയ്തു. എന്നിരുന്നാലും, ആദ്യകാല ഇസ്ലാമിക ചരിത്രത്തിൽ മുസ്ലീങ്ങൾ യുദ്ധങ്ങളിൽ ഏർപ്പെട്ടിരുന്നു, എന്നാൽ യുദ്ധങ്ങൾ ആക്രമണത്തെ ചെറുക്കുന്നതിനോ സ്വേച്ഛാധിപത്യം നീക്കം ചെയ്യുന്നതിനോ വിശ്വാസത്തിന്റെ കാര്യങ്ങളിൽ മനസ്സാക്ഷിയുടെയും ഇച്ഛാശക്തിയുടെയും സ്വാതന്ത്ര്യം സ്ഥാപിക്കുന്നതിനോ ആയിരുന്നു; വാസ്തവത്തിൽ അവ വിമോചന യുദ്ധങ്ങളായിരുന്നു, മതപരിവർത്തന യുദ്ധങ്ങളല്ല. ഒരു ഉദാഹരണം പറഞ്ഞാൽ, മുസ്ലീങ്ങൾ നൂറുകണക്കിന് വർഷങ്ങൾ ഇന്ത്യ ഭരിച്ചു, ആളുകളെ ഇസ്ലാമിലേക്ക് നിർബന്ധിച്ച് നിർബന്ധിക്കുന്ന ഒരു പ്രചാരണം ഒരിക്കലും ഉണ്ടായിട്ടില്ല; ഇന്നും ഇന്ത്യ ഒരു ഹിന്ദു ഭൂരിപക്ഷ രാജ്യമായി തുടരുന്നു.

ഇസ്‌ലാമിക തീവ്രവാദം അല്ലെങ്കിൽ തീവ്രവാദ ഗ്രൂപ്പുകളെയും അവരുടെ പ്രത്യയശാസ്ത്രങ്ങളെയും വിവരിക്കാൻ മാധ്യമങ്ങളിൽ ഉപയോഗിക്കുന്ന ആധുനിക പദങ്ങളാണ് ജിഹാദിസ്റ്റ്, ജിഹാദിസം. ഈ പദങ്ങൾ ഒരു ആധുനിക കണ്ടുപിടുത്തമാണ്, ഇസ്‌ലാമിൽ ഇതിന് ചരിത്രപരമായ വേരുകളോ അർത്ഥമോ ഇല്ല.

ഇസ്‌ലാം ഒരു അക്രമവും അനുവദിക്കുന്നില്ല. സ്വയം പ്രതിരോധത്തിലും ആക്രമണത്തെ ചെറുക്കുന്നതിലും മാത്രം പോരാടാൻ മുസ്‌ലിംകൾക്ക് അനുമതിയുണ്ട്. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ പോരാട്ടത്തെ ജിഹാദ് എന്ന് തരംതിരിക്കും, കാരണം ഒരാൾ സ്വയം പ്രതിരോധത്തിലോ പ്രകാപനമില്ലാതെയുള്ള ആക്രമണമോ ആണ്. ഖുറാൻ 2: 193 ൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു;

> **മർദ്ദനം ഇല്ലാതാവുകയും, മതം അല്ലാഹുവിന് വേണ്ടിയാവുകയും ചെയ്യുന്നത് വരെ നിങ്ങളവരോട് യുദ്ധം നടത്തിക്കൊള്ളുക. എന്നാൽ അവർ (യുദ്ധത്തിൽ നിന്ന്) വിരമിക്കുകയാണെങ്കിൽ (അവരിലെ) അക്രമികൾക്കെതിരിലല്ലാതെ പിന്നീട് യാതൊരു കയ്യേറ്റവും പാടുള്ളതല്ല.**

തുർക്കിയിലെ ഇസ്താംബൂളിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ചരിത്ര പ്രസിദ്ധമായ പള്ളിയാണ് സുൽത്താൻ അഹ്മദ് പള്ളി. പ്രാർത്ഥനയിലേക്കുള്ള ആഹ്വാനത്തിനു ശേഷം പുരുഷന്മാർ ഇപ്പോഴും പള്ളികളിൽ മുട്ടുകുത്തി നിൽക്കുന്നു. 1609 നും 1616 നും ഇടയിൽ അഹമ്മദ് ഒന്നാമന്റെ ഭരണകാലത്താണ് ഇത് പണിതത്.

ഇസ്‌ലാമിക ശരീഅത്ത്

ദൈവിക ഇച്ഛക്ക് അനുസൃതമായി മനുഷ്യ ജീവിതത്തെ നിയന്ത്രിക്കുന്ന വിശദമായ പെരുമാറ്റച്ചട്ടമാണ് ശരീഅത്ത്. അടിസ്ഥാന വിശ്വാസങ്ങൾ (മതം), ആരാധനാരീതികൾ, ധാർമ്മികത, സാമൂഹിക-സാമ്പത്തിക തത്വങ്ങൾ, ശിക്ഷ നിയമങ്ങൾ എന്നിവ ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. ശരീഅത്ത് എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥം വ്യക്തമായ പാത അല്ലെങ്കിൽ വഴി എന്നാണ്, അതിനാൽ ഇസ്‌ലാമിക പശ്ചാത്തലത്തിൽ ശരീഅ എന്നതിന്റെ വിവക്ഷ രക്ഷയിലേക്കും ശാശ്വത വിജയത്തിലേക്കും നയിക്കുന്ന പാത എന്നാണ്. ഒരു മുസ്‌ലിമായിരിക്കുക എന്നത് ശരീഅത്ത് അനുസരിച്ച് ജീവിക്കുക എന്നതാണ്, കാരണം അത് ദൈവികമായ ജീവിതമാർഗമാണ്.

ഇസ്ലാമിക ശരീഅത്തിന്റെ അടിസ്ഥാന തത്വങ്ങൾ ഖുർആനിൽ നിന്നും പ്രവാചക പാരമ്പര്യങ്ങളിൽ നിന്നും ഉരുത്തിരിഞ്ഞതാണ്. തത്വങ്ങളുടെ പ്രത്യേക പ്രയോഗവും, ഉയർന്നുവരുന്ന സാഹചര്യങ്ങളെ അഭിസംബോധന ചെയ്യുന്നതിനുള്ള നിയമപരവും മതപരവുമായ വിധികളുടെ കിഴിവും, മത പണ്ഡിതരുടെ അഭിപ്രായങ്ങളുടെ ഏകോപനത്തിലൂടെ ശരീഅത്തിനെ കൂടുതൽ നിർവചിക്കുന്നു (അറബിയിൽ ഇജ്മ).

മനുഷ്യ ജീവിതത്തെ നിർവചിക്കുന്ന യഥാർഥവും നീതിയുക്തവുമായ "പെരുമാറ്റ ചട്ടം" സ്ഥാപിക്കാൻ മാനുഷിക വിധിന്യായങ്ങളിലൂടെ മാത്രം

മസ്കറ്റിലെ ഹൈക്കോടതി, ഒമാൻ

സാധ്യമല്ല. എന്തെന്നാൽ, അഹങ്കാരം, അസൂയ, സ്വാർത്ഥ താൽപര്യം, വികാരങ്ങൾ, മോഹങ്ങൾ, പരിമിതമായ കാഴ്ച്ചപ്പാട് ഇങ്ങനെ തുടങ്ങിയ മനുഷ്യ ബലഹീനതകൾ മാനുഷിക വിധി ന്യായങ്ങൾക്ക് പ്രതികൂലമായി സ്വാധീനിക്കപ്പെടുന്നു. നമ്മെ നയിക്കാനും യഥാർഥവും നീതിയുക്തവുമായ മാനുഷിക പെരുമാറ്റരീതി നമുക്കായി സ്ഥാപിക്കാനും ഒരു സ്രഷ്ടാവിനെ ആവശ്യമുണ്ട്. ഇതാണ് ഇസ്‌ലാമിക ശരീഅത്ത്. മനുഷ്യജീവിതം, അന്തസ്സ്, മനസ്സ്, വിശ്വാസം, കുടുംബം, സ്വത്ത് എന്നിവ സംരക്ഷിക്കാൻ കവചമണിയുന്ന സമഗ്രമായ പെരുമാറ്റച്ചട്ടമാണ് ശരീഅത്ത്.

ഇസ്ലാമിക വിരുദ്ധ വാചാടോപങ്ങളിൽ ശരീഅത്തിനെ പലപ്പോഴും ഉദ്ധരിക്കാറുണ്ട്, അത് സ്ത്രീകളെ കീഴ്പ്പെടുത്തൽ, ശൈശവ വിവാഹം, സ്വാതന്ത്ര്യങ്ങളുടെ നിയന്ത്രണം മുതലായവയെ അംഗീകരിക്കുന്നു. ശരീഅത്ത് യഥാർത്ഥത്തിൽ എന്താണെന്നതിനെക്കുറിച്ചുള്ള അജ്ഞതയിൽ നിന്നാണ് ഇത്തരം വാചാടോപങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നത്; ശരീഅത്ത് തെറ്റായി ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന തിന്മകൾക്ക് മാത്രമല്ല, മനുഷ്യരാശി അനുഭവിക്കുന്ന എല്ലാ തിന്മകൾക്കും പരിഹാരവും പ്രതിരോധവും നൽകുന്നത് വാസ്തവത്തിൽ പെരുമാറ്റച്ചട്ടമാണ്. ഉദാഹരണത്തിന്, ലിംഗസമത്വം, കുടുംബത്തിലെ മാതാപിതാക്കളുടെയും കുട്ടികളുടെയും അവകാശങ്ങൾ, ദരിദ്രരുടെയും ആവശ്യക്കാരുടെയും അവകാശങ്ങൾ, യുദ്ധനടത്തിപ്പ്, യുദ്ധത്തടവുകാരോട് മാനുഷികമായ പെരുമാറ്റം, ന്യായമായ വ്യാപാര തത്വങ്ങൾ, മതപരമായ സഹിഷ്ണുത, സാമൂഹിക മര്യാദകൾ, സംസ്ഥാന ഭരണം തുടങ്ങിയവയെക്കുറിച്ചുള്ള നിയമങ്ങളും മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശങ്ങളും വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നത് ശരീഅത്താണ്.

ഇസ്ലാമിക ശരീഅത്തിൽ വാണിജ്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ന്യായവും നീതിയുക്തവുമായ പെരുമാറ്റച്ചട്ടം ഉരുത്തിരിഞ്ഞ ഖുർആനിലെ ഒരു ഉദാഹരണം താഴെ കൊടുക്കുന്നു.(ഖുർആൻ 26: 181–183).

أَوْفُوا۟ ٱلْكَيْلَ وَلَا تَكُونُوا۟ مِنَ ٱلْمُخْسِرِينَ ۝

وَزِنُوا۟ بِٱلْقِسْطَاسِ ٱلْمُسْتَقِيمِ ۝

وَلَا تَبْخَسُوا۟ ٱلنَّاسَ أَشْيَآءَهُمْ وَلَا تَعْثَوْا۟ فِى ٱلْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ۝

നിങ്ങൾ അളവ് പൂർത്തിയാക്കി കൊടുക്കുക. നിങ്ങൾ ജനങ്ങൾക്ക് നഷ്ടമുണ്ടാക്കുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിലാകരുത്. കൃത്രിമമില്ലാത്ത തുലാസ് കൊണ്ട് നിങ്ങൾ തൂക്കുക. ജനങ്ങൾക്ക് അവരുടെ സാധനങ്ങളിൽ കമ്മിവരുത്തരുത്. നാശകാരികളായിക്കൊണ്ട് നിങ്ങൾ ഭൂമിയിൽ അതിക്രമം പ്രവർത്തിക്കരുത്.

ഇസ്ലാമിലെ വിഭാഗങ്ങൾ

പ്രവാചകന്റെ ജീവിതകാലത്തും, അതിനു ശേഷം മൂന്ന് നേതാക്കന്മാരുടെ (ഖലീഫ)മാരുടെ കാലത്തും മുസ്‌ലികൾ ഒരൊറ്റ ധാരയായിരുന്നു. ഭരണത്തിൽ ചില അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും, പ്രത്യേകിച്ച് മൂന്നാം ഖലീഫ (ഉസ്മാൻ ഇബ്‌നു അഫാൻ, 644–656 CE) പോലും അവരെല്ലാം ഒരറ്റധാരയായിരുന്നു. നാലാം ഖലീഫ (അലി ഇബ്‌നു അബി താലിബ്, എ.ഡി 656–661)യുടെ കാലത്ത് രാഷ്ട്രീയ വിയോജിപ്പും ആത്യന്തികമായി കലാപവും ഉയർന്നുവന്നു. തുടർന്നുണ്ടായ സംഘട്ടനവും യുദ്ധവും ഒരൊറ്റ സമൂഹത്തെ മൂന്ന് വിഭാഗങ്ങളാക്കി മാറ്റി. അലിയോട് യുദ്ധം ചെയ്യുന്നവർ, അലിയും എതിരാളികളും തമ്മിലുള്ള കരാറിൽ യോജിച്ചവർ, തുടക്കത്തിൽ അലിയോടൊപ്പം ഉണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷേ, അലിയുടെ എതിരാളികളുമായുള്ള കരാറിനോട് വിയോജിച്ചവർ. ഇതാണ് ആ മൂന്ന് വിഭാഗങ്ങൾ. ചരിത്രപരമായി, മുസ്‌ലിം സമുദായത്തിലെ വിഭാഗീയത രാഷ്ട്രീയ സ്വഭാവമുള്ളവയായിരുന്നു. ഇസ്‌ലാമിക ചരിത്രത്തിലെ ഈ ഘട്ടത്തിൽ നിയമപരമായ അധികാര പരിധിയിൽ നിന്ന് രാഷ്ട്രീയ അധികാരം വേർപ്പെട്ടു തുടങ്ങി. ജാബിർ ബിൻ സായിദ് (എ.ഡി. 639—709), അബൂ ഹനീഫ (699—767), ജഅ്ഫർ സാദിഖ് (702–765 CE), മാലിക് (711—795 CE), ശാഫി (767—820 CE), ഇബ്‌നു ഹൻബൽ (എ.ഡി. 780—855) തുടങ്ങിയ വിശ്രുതരായ കർമ്മശാസ്ത്ര വിശാരദന്മാരായ പണ്ഡിത മഹത്തുക്കൾ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. മതപരമായും,നിയമപരമായും പാണ്ഡിത്യത്തെ ആദരസൂചകമായി വിശേഷിപ്പിക്കുന്ന ഇമാം എന്ന് വിളിക്കപ്പെടുന്ന ഈ പണ്ഡിതരിൽ ഓരോരുത്തരും നിയമങ്ങളും മത വിധികളും നിർദ്ധാരണം ചെയ്യുന്നതിന് ഒരു രീതി ശാസ്ത്രം വികസിപ്പിക്കുകയും, അനുയായികളെ ഒരു സർക്കിൾ സമാഹരിക്കുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ പത്താം നൂറ്റാണ്ടോടെ ഈ വിശ്രുത പണ്ഡിതർ മുന്നോട്ടുവച്ച തത്ത്വങ്ങൾ വിപുലമായ നിർവചിക്കപ്പെട്ട "കർമ്മ ശാസ്ത്ര ധാരകളായി" ആയി വികസിച്ചു, പണ്ഡിതരെ അനുധാവനം ചെയ്യുന്ന കർമ്മ ധാരകളാണ് വികസിച്ചത്. അങ്ങനെ ജാബിർ ബിൻ സായിദിന്റെ കർമ്മധാര ഇബാദി എന്നും അബു ഹനീഫയുടെ കർമ്മധാര ഹനഫി എന്നും ജഅ്ഫർ സാദിഖ് ഷിയാ എന്നും മാലിക്കിന്റെ മാലിക്കി എന്നും ശാഫിയുടെ ശാഫിഈ എന്നും ഇബനു ഹൻബലിന്റേത് ഹൻബലി എന്നും അറിയപ്പെട്ടു. ഈ ഇമാമുകളിലാരും വ്യത്യസ്തമായ ഒരു മദ്ഹബ് (കർമ്മധാര) സൃഷ്ടിക്കാൻ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നില്ലെങ്കിലും അടുത്ത മൂന്ന് നൂറ്റാണ്ടുകളിൽ, സാധാരണ മുസ്‌ലിംകളും ഒരു പ്രത്യേക കർമ്മധാരയിൽ ചേർന്നുനിൽക്കുകയും, അവർക്കിടയിലെ സമസ്യകൾക്ക് കൃത്യമായി പ്രതികരിക്കാനും, മതവിധികൾക്കായും അവർ ഏതെങ്കിലും ഒരു ധാരയെ അനുധാവനം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു.

ഈ "നിയമശാസ്ത്ര വിദ്യാലയങ്ങൾ" എല്ലാം കൊണ്ടും, പതിനാല് നൂറ്റാണ്ടു

കൾക്ക് മുമ്പ് അവതരിച്ചതിനുശേഷം മാറ്റമില്ലാതെ തുടരുന്ന ഖുർആൻ എന്ന പൊതുഗ്രന്ഥത്താൽ മുസ്ലീങ്ങളെല്ലാം ഐക്യപ്പെടുന്നു, പ്രവാചകൻ മുഹമ്മദ് നബിയുടെ പാരമ്പര്യങ്ങളും, അല്ലാഹുവിന്റെ സമാധാനവും അനുഗ്രഹവും അദ്ദേഹത്തിന് ഉണ്ടാകട്ടെ. ലോകമെമ്പാടുമുള്ള മുസ്ലീങ്ങൾ വിശ്വാസത്തിന്റെയും മതത്തിന്റെയും തത്വങ്ങളിൽ വ്യത്യാസപ്പെട്ടിട്ടില്ല, അവർ ഐക്യത്തോടെ പ്രാർത്ഥന, തീർത്ഥാടനം തുടങ്ങിയ മതപരമായ ആചാരങ്ങൾ അനുഷ്ഠിക്കുന്നു.

മതത്തെ വിഭാഗങ്ങളായി വിഭജിക്കുന്നത് ഇസ്ലാം വിലക്കുന്നുവെന്നത് ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്. ഖുർആൻ 3:103–ൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു,

> **നിങ്ങൾ ഒന്നിച്ച് അല്ലാഹുവിന്റെ പാശം മുറുകെപിടിക്കുക. നിങ്ങൾ ഭിന്നിച്ച് പോകരുത്.**

ഈ കൽപ്പനയുടെ ആദർശത്തിലായി കർമ്മശാസ്ത്രത്തിലെ എല്ലാ മുസ്‌ലിം ധാരകളും നൂറ്റാണ്ടുകളായി യോജിപ്പോടെ ഒരൊറ്റ സമൂഹമായി ജീവിച്ചു. ചരിത്രത്തിൽ നാം കണ്ടതും അടുത്ത കാലത്തായി പൊട്ടിപ്പുറപ്പെട്ടതുമായ നിർഭാഗ്യകരമായ മുസ്‌ലിം സംഘർഷങ്ങൾക്ക് മതവുമായി യാതൊരു ബന്ധവുമില്ല, അവ ഭൗതിക–രാഷ്ട്രീയ പോരാട്ടങ്ങളാണ്.

ഡമാസ്കസിലെ പഴയ നഗരത്തിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന ഉമയ്യദ് പള്ളി ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും വലുതും പഴക്കമേറിയതുമായ പള്ളികളിൽ ഒന്നാണ്. ഇസ്ലാമിലെ നാലാമത്തെ പുണ്യസ്ഥലമായി ചില മുസ്ലീങ്ങൾ ഇതിനെ കണക്കാക്കുന്നു.

മനുഷ്യാവകാശങ്ങൾ ഇസ്‌ലാമിൽ

അല്ലാഹുവിന്റെ സൃഷ്ടികളിൽ മനുഷ്യന് അന്തസ്സും ആദരവും നിറഞ്ഞ ഒരു സ്ഥാനമുണ്ട്. ഖുർആൻ 17:70 ൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു:

തീർച്ചയായും ആദം സന്തതികളെ നാം ആദരിച്ചിരിക്കുന്നു.....; നാം സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ളവരിൽ മിക്കവരെക്കാളും അവർക്ക് നാം സവിശേഷമായ ശ്രേഷ്ഠത നൽകുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

ഈ ബഹുമതിയെ മാനിക്കുന്നതിലും സംരക്ഷിക്കുന്നതിലും ഇസ്‌ലാം എല്ലാ മനുഷ്യർക്കും അവരുടെ വിശ്വാസം, വംശം, പദവി, എന്നിവയൊന്നും പരിഗണിക്കാതെ അടിസ്ഥാന അവകാശങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഖുർആനിൽ നിർദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്ന പ്രകാരം ഇസ്‌ലാമിലെ പ്രധാന അടിസ്ഥാന അവകാശങ്ങളിൽ ചിലത് ഇനിപ്പറയുന്നവയാണ്:

1. ആത്മാവിന്റെ പവിത്രത, ജീവിക്കാനുള്ള അവകാശം എന്നിവയെപ്പറ്റി സെക്ഷൻ 15–ൽ ഉദ്ധരിച്ച 5:32 വാക്യത്തിനു പുറമേ, അല്ലാഹു പറയുന്നു:

ദാരിദ്ര്യം കാരണമായി സ്വന്തം മക്കളെ നിങ്ങൾ കൊന്നുകളയരുത്. നാമാണ് നിങ്ങൾക്കും അവർക്കും ആഹാരം തരുന്നത്. പ്രത്യക്ഷവും പരോക്ഷവുമായ നീചവൃത്തികളെ നിങ്ങൾ സമീപിച്ച് പോകരുത്. അല്ലാഹു പരിപാവനമാക്കിയ ജീവനെ ന്യായപ്രകാരമല്ലാതെ നിങ്ങൾ ഹനിച്ചു കളയരുത്. നിങ്ങൾ ചിന്തിച്ച് മനസിലാക്കുവാൻ വേണ്ടി. അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്ക് നൽകിയ ഉപദേശമാണത്.(6:151)

2. ജീവിതത്തിന്റെ അടിസ്ഥാന ആവശ്യങ്ങൾക്കുള്ള അവകാശം. മനുഷ്യർക്ക് ജീവിക്കാൻ അത്യാവശ്യമായ കാര്യങ്ങൾ ഉണ്ടെന്ന് ഉറപ്പ് വരുത്തേണ്ടത് ഒരു മുസ്‌ലിമിന് നിർബന്ധമാണ്.

അവരുടെ സ്വത്തുക്കളിലാകട്ടെ ചോദിക്കുന്നവനും (ഉപജീവനം) തടയപ്പെട്ടവനും ഒരു അവകാശമുണ്ടായിരിക്കുകയും ചെയ്യും.

ദരിദ്രരെ സഹായിക്കുകയും, നിലാരംബരായ ആവശ്യക്കാരെ പരിപാലിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് ഒരു ഔദാര്യമോ പദവിയോ അല്ല, മറിച്ച് അവ അവരുടെ അവകാശമാണ്.

3. എല്ലാ വശങ്ങളിലും സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനുള്ള അവകാശം.

എന്നിട്ട് ആ മലമ്പാതയിൽ അവൻ തള്ളിക്കടന്നില്ല. ആ മലമ്പാത എന്താണെന്ന് നിനക്കറിയാമോ? ഒരു അടിമയെ മോചിപ്പിക്കുക. (ഖുർആൻ 90:11 –13)

വ്യത്യസ്തങ്ങളായ അടിമത്തങ്ങളുണ്ട്. ശാരീരികവും, സാമ്പത്തികവുമായ അടിമത്തം, നിർബന്ധിത തൊഴിൽ, ലൈംഗിക ചൂഷണം, മറ്റു എല്ലാ വിധ ചൂഷണങ്ങളും അടിമത്തത്തിൽ പ്രധാനപ്പെട്ടവയാണ്.

പ്രവാചകൻ മുഹമ്മദ് നബി– അല്ലാഹുവിന്റെ കരുണയും, സമാധാനവും അദ്ദേഹത്തിന് ഉണ്ടാകട്ടെ– പറഞ്ഞു.

> **വിധി നാളിൽ ഞാൻ ഒരു വാദിയായിത്തീരുന്ന മൂന്ന് വിഭാഗങ്ങളുണ്ട്. ഈ മൂന്നു വിഭാഗത്തിൽ, ഒരു വിഭാഗം സ്വതന്ത്രനെ അടിമപ്പെടുത്തുന്നവരായിരിക്കും.**

അങ്ങനെ ഇസ്‌ലാം അടിമത്തത്തെ ഏഴാം നൂറ്റാണ്ടിൽ തന്നെ നിർത്തലാക്കി. എന്നാൽ പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിലാണ് പടിഞ്ഞാറൻ രാഷ്ട്രങ്ങൾ അടിമത്തം നിർത്തലാക്കിയത്.[38]

4. എല്ലാ മനുഷ്യരുടെയും തുല്യത: എല്ലാ ആളുകളെയും തുല്യരായി കണക്കാക്കുന്നു, ദൈവമുമ്പാകെ മികവിന്റെ ഏക മാനദണ്ഡം സ്വഭാവശുദ്ധിയും ഉയർന്ന ധാർമ്മികതയും മാത്രമാണ്..

ചൈനയിലെ സിയാനിലെ വലിയ പള്ളി. ഏഴാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ തുടക്കത്തിൽ ചൈനയിൽ ഇസ്ലാം അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. ഇന്ന് ചൈനയിൽ 20 ദശലക്ഷത്തിലധികം മുസ്ലീങ്ങളുണ്ട്.

ഹേ; മനുഷ്യരേ, തീർച്ചയായും നിങ്ങളെ നാം ഒരു ആണിൽ നിന്നും ഒരു പെണ്ണിൽ നിന്നുമായി സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ അന്യോന്യം അറിയേണ്ടതിന് നിങ്ങളെ നാം വിവിധ സമുദായങ്ങളും ഗോത്രങ്ങളും ആക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. തീർച്ചയായും അല്ലാഹുവിന്റെ അടുത്ത് നിങ്ങളിൽ ഏറ്റവും ആദരണീയൻ നിങ്ങളിൽ ഏറ്റവും ധർമ്മനിഷ്ഠ പാലിക്കുന്നവനാകുന്നു. തീർച്ചയായും അല്ലാഹു സർവ്വജ്ഞനും സൂക്ഷ്മജ്ഞാനിയുമാകുന്നു. (ഖുർആൻ/49:13)

5. സാമൂഹിക-സാമ്പത്തിക കാര്യങ്ങളിൽ വ്യക്തിയുടെ സാമൂഹിക പദവി പരിഗണിക്കാതെയുള്ള നീതിക്കും, ന്യായത്തിനുമുള്ള അവകാശം

സത്യവിശ്വാസികളേ, നിങ്ങൾ വേണ്ടി സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്ന വരെന്ന നിലയിൽ കണിശമായി നീതി നില നിലനിർത്തുന്ന വരായിരിക്കണം. അത് നിങ്ങൾക്ക് തന്നെയോ, നിങ്ങളുടെ മാതാപിതാക്കൾ അടുത്ത ബന്ധുക്കൾ എന്നിവരക്കോ പ്രതികൂല മായിത്തീർന്നാലും ശരി. (കക്ഷി) ധനികനോ, ദരിദ്രനോ ആകട്ടെ, ആ രണ്ട് വിഭാഗത്ത അല്ലാഹുവാകുന്നു. അതിനാൽ നിങ്ങൾ നീതി പാലിക്കാതെ തന്നിഷ്ടങ്ങളെ പിൻപറ്റരുത്. നിങ്ങൾ - വളച്ചൊ ടിക്കുകയോ ഒഴിഞ്ഞ് മാറുകയോ ചെയ്യുന്ന പക്ഷം തീർച്ചയായും നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റിയെല്ലാം സൂക്ഷ്മമായി അറി യുന്നവനാകുന്നു അല്ലാഹു.(4:135)

6. വ്യക്തിയുടെ ബഹുമാനം, അന്തസ്സ്, സ്വകാര്യത എന്നിവയുടെ സംരക്ഷണം.

".സത്യവിശ്വാസികളേ, ഒരു ജനവിഭാഗം മറ്റൊരു ജനവിഭാഗത്തെ പരിഹസിക്കരുത്. ഇവർ (പരിഹസിക്കപ്പെടുന്നവർ) അവരെക്കാൾ നല്ലവരായിരുന്നേക്കാം. ഒരു വിഭാഗം സ്ത്രീകൾ മറ്റൊരു വിഭാഗം സ്ത്രീകളെയും പരിഹസിക്കരുത്. ഇവർ (പരിഹ സിക്കപ്പെടുന്ന സ്ത്രീകൾ) മറ്റവരെക്കാൾ നല്ലവരായിരുന്നേക്കാം. നിങ്ങൾ അന്യോന്യം കുത്തുവാക്ക് പറയരുത്. നിങ്ങൾ പരിഹാ സപ്പേരുകൾ വിളിച്ച് പരസ്പരം അപമാനിക്കുകയും ചെയ്യരുത്. സത്യവിശ്വാസം കൈക്കൊണ്ടതിനു ശേഷം അധാർമ്മിക മായ പേര് (വിളിക്കുന്നത്) എത്ര ചീത്ത! വല്ലവനും പശ്ചാത്തപി ക്കാത്ത പക്ഷം അത്തരക്കാർ തന്നെയാകുന്നു അക്രമികൾ. (ഖുർആൻ/49:11)

കൂടാതെ, 49:12 വാക്യത്തിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു:

സത്യവിശ്വാസികളേ, ഊഹത്തിൽ മിക്കതും നിങ്ങൾ വെടിയുക. തീർച്ചയായും ഊഹത്തിൽ ചിലത് കുറ്റമാകുന്നു. നിങ്ങൾ ചാരവൃത്തി നടത്തുകയും അരുത്. നിങ്ങളിൽ ചിലർ ചിലരെപ്പറ്റി അവരുടെ അഭാവത്തിൽ ദുഷിച്ചുപറയുകയും അരുത്. തന്റെ സഹോദരൻ മരിച്ചുകിടക്കുമ്പോൾ അവന്റെ മാംസം ഭക്ഷിക്കുവാൻ നിങ്ങളാ രെങ്കിലും ഇഷ്ടപ്പെടുമോ? എന്നാൽ അത് (ശവം തിന്നുന്നത്)

നിങ്ങൾ വെറുക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. അല്ലാഹുവെ നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുക. തീർച്ചയായും അല്ലാഹു പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കുന്നവനും കരുണാനിധിയുമാകുന്നു.

7. ആശയ വിനിമയത്തിനും, സംസാരത്തിനുമുള്ള അവകാശവും, സ്വാതന്ത്ര്യവും.

സത്യവിശ്വാസികളും, സത്യവിശ്വാസിനികളും അന്യോന്യം മിത്രങ്ങളാകുന്നു. അവർ സദാചാരം കൽപിക്കുകയും, ദുരാചാരത്തിൽ നിന്ന് വിലക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.....(ഖുർആൻ 9:71)

കൂടാതെ, 4: 148 വാക്യത്തിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു:

ചീത്തവാക്ക് പരസ്യമാക്കുന്നത് അല്ലാഹു ഇഷ്ടപ്പെടുകയില്ല. ദ്രോഹിക്കപ്പെട്ടവന് ഒഴികെ. അല്ലാഹു എല്ലാം കേൾക്കുന്നവനും അറിയുന്നവനുമാകുന്നു.

8. വിശ്വാസ സ്വാതന്ത്ര്യവും സ്വന്തം വിശ്വാസം ആചരിക്കാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യവും. മനുഷ്യരാശിയെ ഇസ്ലാമിന്റെ സത്യത്തിലേക്ക് ക്ഷണിക്കേണ്ടത് തങ്ങളുടെ കടമയാണെന്ന് മുസ്ലീങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, ആരെയും ഒരു വിശ്വാസത്തിലേക്കും നിർബന്ധിക്കാൻ ആർക്കും അവകാശമില്ല, കാരണം വിശ്വാസം എന്നത് ഒരാളുടെ ആത്മാവിലുള്ള മനഃപൂർവ്വമായ ബോധ്യവും ആത്മാർത്ഥതയുമാണ്. ഖുർആൻ 2:256–ൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു,

മതത്തിൽ ബലാത്ക്കാരമില്ല. സത്യം തെറ്റിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാണ്.

ഇസ്‌ലാമിലെ ഈ വിശ്വാസ സ്വാതന്ത്ര്യം ഖുർആനിൽ മറ്റു പല വാക്യങ്ങളിലും ആവർത്തിക്കപ്പെടുന്നുണ്ട്.[39]

പരാമർശിത ഇസ്‌ലാമിക മൂല്യങ്ങളും, ഖുർആനും, പ്രവാചക ചര്യകളും പ്രഖ്യാപിച്ച നിർദേശങ്ങളെല്ലാം സാർവ്വത്രികമാണ്. അവ മനുഷ്യാവകാശത്തിന്റെയും ജനാധിപത്യത്തിന്റെയും അത്യന്താപേക്ഷിതമായ ഘടകങ്ങളാണ്.

ഇസ്ലാമിലെ സാംസ്കാരിക വൈവിധ്യം

ജനങ്ങളുടെ ആചാരങ്ങൾ, വംശം, ഭാഷകൾ, വസ്ത്രധാരണം, ഭക്ഷണം, കലകൾ, നാടോടിക്കഥകൾ, മറ്റ് സാംസ്കാരിക ആവിഷ്കാരങ്ങൾ എന്നിവയിലെ വൈവിധ്യത്തെ ഇസ്ലാം അംഗീകരിക്കുന്നു, അത് നിയമാനുസൃതം മാത്രമല്ല, അല്ലാഹുവിന്റെ ഔദാര്യത്തിന്റെ അടയാളമായും കണക്കാക്കുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, ഇസ്ലാം ഒരു സംസ്കാരത്തിന്റെ പഠിപ്പിക്കലുകൾക്കും തത്വങ്ങൾക്കും വിരുദ്ധമായ വശങ്ങളെ അംഗീകരിക്കുന്നില്ല, മാത്രമല്ല അപലപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അല്ലാഹു പറയുന്നു:

> **ആകാശഭൂമികളുടെ സൃഷ്ടിയും, നിങ്ങളുടെ ഭാഷകളിലും വർണങ്ങളിലുമുള്ള വ്യത്യാസവും അവന്റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ പെട്ടതാണ്. തീർച്ചയായും അതിൽ അറിവുള്ളവർക്ക് ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുണ്ട്.(ഖുർആൻ/30:22)**

മറ്റൊരു സൂക്തത്തിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു.

> **ഹേ; മനുഷ്യരേ, തീർച്ചയായും നിങ്ങളെ നാം ഒരു ആണിൽ നിന്നും ഒരു പെണ്ണിൽ നിന്നുമായി സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ അന്യോന്യം അറിയേണ്ടതിന് നിങ്ങളെ നാം വിവിധ സമുദായങ്ങളും ഗോത്രങ്ങളും ആക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. തീർച്ചയായും അല്ലാഹുവിന്റെ അടുത്ത് നിങ്ങളിൽ ഏറ്റവും ആദരണീയൻ നിങ്ങളിൽ ഏറ്റവും ധർമ്മനിഷ്ഠ പാലിക്കുന്നവനാകുന്നു. തീർച്ചയായും അല്ലാഹു സർവ്വജ്ഞനും സൂക്ഷ്മജ്ഞാനിയുമാകുന്നു. (ഖുർആൻ/49:13)**

ആധുനിക ആഗോളവൽകൃത ലോകത്ത്, വ്യത്യസ്ത വംശീയ, വംശീയ, സാംസ്കാരിക പശ്ചാത്തലങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള മുസ്ലീങ്ങളിൽ പ്രകടമായ വ്യത്യാസങ്ങൾ ആളുകൾ പലപ്പോഴും ശ്രദ്ധിക്കാറുണ്ട്. മുസ്ലിം ലോകത്തിനുള്ളിൽ നിലനിൽക്കുന്ന സാംസ്കാരിക വൈവിധ്യം മനസ്സിലാക്കുന്നതിന്, സാംസ്കാരികവും മതപരവുമായത് എന്താണെന്നും മതവും സംസ്കാരവും തമ്മിലുള്ള പരസ്പര ബന്ധവും തമ്മിൽ വേർതിരിച്ചറിയേണ്ടത് പ്രധാനമാണ്.

ലോകമെമ്പാടുമുള്ള സംസ്കാരങ്ങളിൽ ഇസ്ലാം പ്രകടമാകുന്ന രീതിയിൽ നിരവധി വ്യത്യാസങ്ങളുണ്ട്. ഇത് ആരെയും അത്ഭുതപ്പെടുത്തേണ്ടതില്ല, കാരണം ഒരു സാർവത്രിക മതമായതിനാൽ ഇസ്ലാം ലോകത്തിന്റെ എല്ലാ കോണുകളിലേക്കും വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ വ്യാപനത്തിൽ വൈവിധ്യമാർന്ന സംസ്കാരങ്ങൾ ഉൾപ്പെടുന്നു, അവയെല്ലാം ഇസ്ലാമിക ചട്ടക്കൂടിനുള്ളിൽ പ്രകടിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു. അതായത്, ആതിഥേയ രാജ്യം പരിഗണിക്കാതെ, ഇസ്ലാമിന്റെ കാതൽ – വിശ്വാസത്തിന്റെയും വ്യക്തിപരമായ ആചാരത്തിന്റെയും അടിസ്ഥാനകാര്യങ്ങൾ – എല്ലാ വിശ്വാസികളായ മുസ്ലീങ്ങൾക്കും ഒരു പൊതു ഘടകമായി വർത്തിക്കുന്നു.

ഉദാഹരണത്തിന്, എല്ലാ മുസ്ലീങ്ങളും ഏക ദൈവത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നു. അവരെല്ലാം മാലാഖമാരിൽ വിശ്വസിക്കുന്നു. അവരെല്ലാം ഒരേ ഖുർആൻ വായിക്കുകയും ധ്യാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അവരെല്ലാം മുഹമ്മദ് നബിയെ വിശ്വസിക്കുകയും പിന്തുടരുകയും ചെയ്യുന്നു. മരണാനന്തര ജീവിതത്തിലും

ന്യായവിധി ദിനത്തിലെ വ്യക്തിപരമായ ഉത്തരവാദിത്തത്തിലും അവരെല്ലാം വിശ്വസിക്കുന്നു. അവരെല്ലാം ദൈവിക നിശ്ചയദാർഢ്യത്തിലും വിധിയിലും വിശ്വസിക്കുന്നു. ഇസ്ലാമിന്റെ അഞ്ച് തൂണുകളുടെ കേന്ദ്ര ആചാരങ്ങൾ ലോകമെമ്പാടുമുള്ള എല്ലാ മുസ്ലീങ്ങൾക്കും ഒരുപോലെയാണ്. നിങ്ങൾ ഒമാനിലോ ഇന്തോനേഷ്യയിലോ സെനഗലിലോ ചൈനയിലോ ആകട്ടെ, നിങ്ങൾക്ക് ഒരേ പ്രാർത്ഥനാ വിളി കേൾക്കാം. ലോകമെമ്പാടുമുള്ള മുസ്ലീങ്ങൾ റമദാൻ മാസത്തിൽ ഒരുമിച്ച് ഉപവസിക്കുകയും വാർഷിക തീർത്ഥാടന ചടങ്ങുകളിലോ ഹജ്ജിലോ ഒരുമിച്ച് മക്കയിലേക്ക് ഒത്തുചേരുകയും ചെയ്യുന്നു. അതിനാൽ, ഇസ്ലാമിൽ സാംസ്കാരിക വൈവിധ്യത്തിനുള്ളിൽ അടിസ്ഥാന വിശ്വാസത്തിന്റെയും ആചാരങ്ങളുടെയും ശക്തമായ ഐക്യബോധം നിലനിൽക്കുന്നു.

തീർച്ചയായും, മതം ഒരിക്കലും സംസ്കാരമില്ലാത്ത ഒരു ശൂന്യതയ്ക്കുള്ളിൽ നിലനിൽക്കുന്നതല്ല. ഇത് എല്ലായ്പ്പോഴും ഒരു സാംസ്കാരിക പശ്ചാത്തലത്തിലാണ് ആവിഷ്കരിക്കപ്പെടുന്നത്. അതേ സമയം ധാർമ്മിക മൂല്യങ്ങളെയും ബഹുഭൂരിപക്ഷം ജനങ്ങൾ പാലിച്ച മത അധ്യാപനങ്ങളെയും അവലംബിക്കാതെ സംസ്കാരങ്ങൾ ഒരിക്കലും രൂപപ്പെടുകയോ പരിണമിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല. അതു കൊണ്ട് നമുക്ക് പറയാം "മതമില്ലാത്ത സംസ്കാരമില്ല എന്നതു പോലെ സംസ്കാരമില്ലാത്ത മതവുമില്ല."[40] ഏത് സമയത്തും സ്ഥലത്തും മുസ്‌ലിംകൾക്കും (അമുസ്‌ലിംകൾക്കും) നേരിടുന്ന ഏറ്റവും വലിയ വെല്ലുവിളി ഇസ്‌ലാമിന്റെ കാലാതിവർത്തിയായ സാർവത്രിക സ്വഭാവവുമുള്ള അധ്യാപനങ്ങളെയും തത്വങ്ങളെയും സാംസ്കാരിക വ്യാഖ്യാനങ്ങളിൽ നിന്ന് വ്യതിരിക്തമായി സംരക്ഷിക്കുക എന്നതാണ്. ഖുർആനും, പ്രവാചകധ്യാപനങ്ങളും വിവരിക്കാത്ത പല അവസ്ഥാന്തരങ്ങളുമായി മുസ്‌ലിം സമൂഹത്തിന് ഇടപഴകേണ്ടി വരുമെന്ന് മുഹമ്മദ് നബിക്ക്– അദ്ദേഹത്തിന് അല്ലാഹുവിന്റെ രക്ഷയും, സമാധാനവും ഉണ്ടാകട്ടെ –അറിയാമായിരുന്നു. അതു പോലെ, നബിയുടെ കാലത്തുണ്ടായ സാഹചര്യങ്ങളെക്കാൾ രൂക്ഷമായ സാഹചര്യവും, പുതിയ സംസ്കാരങ്ങളും, നിയമ വ്യവസ്ഥകളും രൂപപ്പെടുമെന്നും, അതിനെ ബൗദ്ധികമായും, വിമർശനാത്മകമായി വിലയിരുത്താനും പ്രാപ്തിയുള്ള ഉൾക്കാഴ്ച്ചയുള്ള കർമ്മ ശാസ്ത്ര പണ്ഡിതന്മാർ ഉണ്ടാകുമെന്നും നബിക്ക് അറിയാമായിരുന്നു. അതിനാൽ ഈ കാലമത്രയും സംസ്കാര സൂക്ഷ്മതകളെ വിവരിക്കുന്നതിലും, വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നതിലുള്ള ശ്രമകരമായ ദൗത്യം മുസ്‌ലിംകൾ സക്രിയമായി നിർവഹിച്ചവരാണ്.

നിരീക്ഷന്മാർ, പ്രത്യേകിച്ച് പടിഞ്ഞാറൻ രാജ്യങ്ങളിൽ നിന്നുള്ളവർ മുസ്‌ലിം സമൂഹങ്ങളെ വിലയിരുത്തുമ്പോൾ അവർ രണ്ട് സമീപനങ്ങളിലായി വിവരിക്കുന്നു. ആദ്യത്തെ വീക്ഷണം. മുസ്‌ലിംകളെ ഒരൊറ്റ അചലഞ്ചമായ, മാറ്റമില്ലാത്ത ഒരു സ്ഥാപനമായിട്ടാണ് കാണുന്നത്. ഏത് ഭൂപ്രദേശത്തായാലും, സമയത്തായാലും ഒരു വിധത്തിലുള്ള മാറ്റവും സ്വീകരിക്കാത്ത ഒരേ വിഭാഗമാണ്.[41] ഈ ഒരു സമീപനം ആധുനിക യുഗത്തിൽ മുസ്‌ലിം ലോകത്ത് പ്രകടമാകുന്ന സാംസ്കാരിക വൈവിധ്യങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവില്ലായ്മയാണ്. രണ്ടാമത്തെ സമീപനം ഒന്നാമത്തെതിൽ നിന്ന് ഗണ്യമായി വ്യത്യാസപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇസ്‌ലാം അതിന്റെ വേദഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ നിന്ന്

വേർപ്പെട്ടു കൊണ്ട് പ്രത്യേക ആളുകളിലേക്ക് ചേർത്തി അറിയപ്പെടുന്നു. മുസ്‌ലിംകൾ വ്യത്യസ്തരാണ് എന്ന പോലെ വ്യത്യസ്ത ഇസ്‌ലാമും ഉണ്ട്. തുർക്കി ഇസ്‌ലാം, ലെബനാൻ ഇസ്‌ലാം, ഒമാനി ഇസ്‌ലാം, ഇന്തോനേഷ്യൻ ഇസ്‌ലാം അങ്ങനെ തുടങ്ങി പല ഇസ്‌ലാമുകളുണ്ട്. ഈ വീക്ഷണമനുസരിച്ച്, ഇസ്‌ലാമിന് ഏകീകൃത ലോകമില്ല, മറിച്ച് നിരവധി "ഇസ്‌ലാമുകളുടെ" ലോകമാണ്. അവരുടെ സാഹചര്യങ്ങൾ ഒരുപാടെന്ന പോലെ ഒരുപാട് "ഇസ്‌ലാമുകൾ" ഉണ്ടെന്നാണ് ഈ വീക്ഷണം പറയുന്നത്.[42] ഇവിടെ, സാംസ്കാരിക വൈവിധ്യത്തെ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഇസ്‌ലാമിനെ ദേശീയ സ്വത്വങ്ങളായി വിഭജിച്ചിരിക്കുകയാണ്. കൂടുതൽ ശരിയായ സമീപനം സമയത്തിലും സ്ഥലത്തിലുമായി ഇസ്‌ലാമിന്റെ അതുല്യമായ അനുഭവങ്ങളെക്കുറിച്ച് സംസാരിക്കുക എന്നതാണ്. ജീവിത രീതി നിർദ്ധാരണം ചെയ്യുന്ന ഖുർആൻ, ഹദീസ് (പ്രവാചകന്റെ പ്രായോഗിക ഉദാഹരണങ്ങൾ) പാഠ്യപദ്ധതിയിലൂടെ, ഇസ്‌ലാം ഒരു മതമെന്ന നിലയിൽ അതിന്റെ പ്രയോഗികത സംരക്ഷിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ടെക്സ്റ്റ് രൂപത്തിലുള്ള ഇസ്‌ലാം മാറ്റങ്ങൾക്ക് വിധേയമല്ല. എന്നാൽ മുസ്‌ലിംകളോ, അവർ ഒരു ശൂന്യതയിൽ നിലനിൽക്കുന്നവരോ അല്ല. അവർ ഒരു നിശ്ചിത സമയത്തോ/ ഒരു പ്രത്യേക സ്ഥലത്തോ താമസിക്കുന്നവരാണ്. ഒരു പ്രത്യേക ഭൂമിശാസ്ത്രത്തിന്റെ അവസ്ഥകളും സാഹചര്യങ്ങളും അക്കാലത്തെ പ്രശ്നങ്ങളും വെല്ലുവിളികളും മുസ്‌ലിംകൾക്ക് ഖുർആനിൽ നിന്നും സുന്നത്തിൽ നിന്നും പ്രചോദനം തേടുന്ന ഒരു സന്ദർഭം ഉണ്ടാക്കുന്നു. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ, "മൂല പ്രമാണം" "സന്ദർഭം" എന്നിവ ഇസ്‌ലാമിന്റെ തനതായ അനുഭവങ്ങൾ പുതിയ ധാരണയിലൂടെയും, മാറ്റമില്ലാത്ത വാചകത്തിന്റെ ഉൾക്കാഴ്ചയുള്ള വ്യാഖ്യാനത്തിലൂടെയും പുതിയ ഒരു രീതി സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്നു.[43]

വൈയക്തിക തലത്തിൽ ഒരു വ്യക്തിയുടെ ഇസ്‌ലാമിക അനുഭവമെന്നത് അവന്റെ/ അവളുടെ ഇസ്‌ലാമികധ്യാപനങ്ങളെ കുറിച്ചുള്ള അറിവ്, അവയെപ്പറ്റി അവന്റെ ഗ്രാഹ്യത, അവയെ ഹൃദായവരിച്ചുള്ള സമീപനം, അതിന്റെ പ്രയോഗികത എന്നിവയെ ആശ്രയിച്ചുള്ളതാണ്. ഇതു പോലെ തന്നെയാണ് ഓരോ മുസ്‌ലിം സമൂഹവും. അവർ നിലകൊള്ളുന്ന സാഹചര്യത്തിലെ കാലത്തിലും, ഭൂപ്രകൃതിയിലുള്ള ഘടകങ്ങൾക്ക് അനുസരിച്ചായിരിക്കും ആ സമൂഹം ഇസ്‌ലാമിനെ അനുഭവിക്കുന്നത്. അതിനാൽ മുസ്‌ലിംകൾ ഏകശിലാസ്ഥാപനമല്ല, അതുപോലെ ഒന്നിലധികം "ഇസ്‌ലാമുകളും" ഇല്ല. കൂടാതെ മുസ്‌ലിം വ്യക്തികൾക്കും, സമൂഹങ്ങൾക്കും സവിശേഷമായ അനുഭവങ്ങളുണ്ട്. ഈ അനുഭവങ്ങൾ അനിവാര്യമാണ്. മാത്രമല്ല ഇത് മുസ്‌ലിം ലോകത്തുള്ള സാംസ്കാരിക വൈവിധ്യത്തെ വിവരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.വാസ്തവത്തിൽ, ഈ വൈവിധ്യം ഇസ്‌ലാമിന്റെ പ്രധാന തത്വങ്ങളും, അധ്യാപനങ്ങളും നിലനിർത്തിക്കൊണ്ടുതന്നെ വ്യത്യസ്ത സംസ്കാരങ്ങളോട് അവിശ്വസനീയമാം വിധം പൊരുത്തപ്പെടുന്നു എന്നതിന്റെ വ്യക്തമായ തെളിവാണ്. ഇയൊരു സന്തുലിതാവസ്ഥയെ ദൈവത്തിന്റെ അനുഗ്രഹം, ദൈവകടാക്ഷം എന്നിവയുടെ തെളിവായിട്ടാണ് മുസ്‌ലിംകൾ വിലയിരുത്തുന്നത്. ഇസ്‌ലാം അത്യധികം സാംസ്കാരിക സൗഹൃദമാണ്. അത് എല്ലായ്പ്പോഴും ഒരു സംസ്കാരം മെച്ചപ്പെടുത്തുന്നതിനും സമുദ്ധാരി

ക്കുന്നതിനും ഹേതുവായി വർത്തിക്കുന്നു. ഖേദകരമെന്നു പറയട്ടെ, ചില മുസ്‌ലിംകൾ അവരുടെ സാംസ്കാരിക മാനദണ്ഡങ്ങൾ ഇസ്‌ലാമിക അടിസ്ഥാനങ്ങളുമായി ബന്ധിപ്പിക്കുന്നതിൽ അശ്രദ്ധരാവുകയോ പരാജയപ്പെടുകയോ ചെയ്യുന്നു. കാരണം വ്യക്തമായ അജ്ഞതയോ/ ചരിത്രാവബോധത്തിന്റെ അഭാവമോ ആണ്. ഇത് സംഭവിക്കുമ്പോൾ, ഇസ്‌ലാമിന്റെ ആത്മാവിനും അധ്യാപനങ്ങൾക്കും വിരുദ്ധമായ സാംസ്കാരിക ശീലങ്ങളുടെ വികാസത്തിന് ഒരു അപകടകരമായ/ വിനാശകരമായ സമ്പ്രദായത്തിന് ഇസ്‌ലാമികമാണെന്ന ധാരണ നൽകാനും കഴിയും. ചില മുസ്‌ലിം സമൂഹങ്ങളിൽ തെറ്റായ സാംസ്കാരിക രീതികൾ ഉണ്ട്. അതിന് ഇസ്‌ലാമിക പരിപ്രേക്ഷ്യം നൽകുന്നു.[44] അങ്ങനെ ഇസ്‌ലാമും, ഇസ്‌ലാമിക അധ്യാപനങ്ങളും ആരോപണത്തിന് വിധേയമാകുന്നു. നിർബന്ധിത വിവാഹങ്ങൾ, ബാലവിവാഹങ്ങൾ, ബഹുമാന സൂചകമായി കുടുംബാംഗംത്തെ കൊല ചെയ്യുക. ആൺകുട്ടിക്ക് മുൻഗണന, സ്ത്രീ ജനനേന്ദ്രിയം മാറ്റൽ എന്നിവ ഈ രീതികളിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. ഈ സമ്പ്രദായങ്ങളെല്ലാം ഇസ്‌ലാമികമല്ലാത്തതാണ്, എന്നിട്ടും അവ തെറ്റിദ്ധാരണകൾ വർദ്ധിപ്പിക്കാനും ഇസ്‌ലാമിനെക്കുറിച്ചുള്ള സർവ്വസാധാരണയായ വിമർശനങ്ങളെ ശക്തിപ്പെടുത്താനും സഹായിക്കുന്നു.

യുവ മുസ്‌ലിം വിദ്യാർത്ഥികൾ പള്ളിയിലെ പഠന കേന്ദ്രത്തിൽ ഖുർആൻ പാരായണം ചെയ്യുന്നു. തായ്‌ലൻഡിലെ നെഖോൺ–ശ്രീ–തമ്മറത്ത്

മതം പ്രധാനമായിരിക്കുന്നത് എന്തുകൊണ്ട്?

മതം പരമ പ്രധാനമാകുന്നതിന്റെ ആറ് കാരണങ്ങൾ

1. നമ്മുടെ മൂല്യങ്ങളും പെരുമാറ്റവും പ്രവൃത്തികളും നിർണ്ണയിക്കുന്നത് നമ്മുടെ ആന്തരിക മനസ്സാക്ഷിയിലെ മാനദണ്ഡമായി നാം വിശ്വസിക്കുന്നതിനെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണ്. ഈ മാനദണ്ഡം നമുക്ക് പാരമ്പര്യമായി ലഭിക്കുന്ന നമ്മുടെ സംസ്കാരത്താൽ രൂപപ്പെടുന്നു. സാംസ്കാരിക മാനദണ്ഡം വിശ്വാസത്താൽ വളരെയധികം സ്വാധീനിക്കപ്പെടുന്നു, ആ വിശ്വാസം എന്തുതന്നെയായാലും. ഒരു സാംസ്കാരിക മാനദണ്ഡം (അല്ലെങ്കിൽ മാനദണ്ഡം) ഇല്ലെങ്കിൽ നമ്മുടെ ജീവിത ദിശാബോധം ആശയക്കുഴപ്പത്തിലാകും, അത് ദിശാബോധത്തിന്റെ അഭാവത്തിലേക്കും, സമൂഹം മനസ്സിലാക്കുന്ന മൂല്യങ്ങളുടെയും മാനദണ്ഡങ്ങളുടെയും ശൂന്യതയിലേക്കും തകർച്ചയിലേക്കും നയിക്കും, അങ്ങനെ സാമൂഹികവും വ്യക്തികളുടെയും ആന്തരിക അസ്വസ്ഥത സൃഷ്ടിക്കുന്നു. അതിനാൽ, ആരംഭത്തിൽ മതം പ്രധാനമാണ്, കാരണം അത് നമ്മുടെ സാംസ്കാരിക മാനദണ്ഡത്തെയും ലോകവീക്ഷണത്തെയും നിർവചിക്കുന്ന വിശ്വാസത്തെ നിർവചിക്കുന്നു. അത് നമ്മുടെ സാമൂഹികവും വ്യക്തിപരവുമായ സമഗ്രത ഉറപ്പുനൽകുന്ന ഒന്നാണ്.

2. ദൈവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവിന്റെ ഏക അവലംബം മതം മാത്രമാണ്. അവൻ ആരാണ്? അവന്റെ ഗുണവിശേഷങ്ങൾ, അവന്റെ സ്വഭാവം എന്താണ്? അതിനാൽ, മതം പ്രധാനമാണ്, കാരണം മതത്തെ നിഷേധിക്കുന്നത് ദൈവത്തെ നിഷേധിക്കുന്നതിന് തുല്യമാണ്.

3. മനുഷ്യന്റെ ഗ്രാഹ്യതക്ക് അതീതവും എന്നാൽ യഥാർത്ഥവുമായ കാര്യങ്ങളെ വ്യക്തമാകുന്ന ജ്ഞാനത്തിന്റെ ഏക ഉറവിടം മതം മാത്രമാണ്. മനുഷ്യാത്മാവിന്റെ അനന്തമായ നിലനിൽപ്പ്, മരണാനന്തര ജീവിതം, മാലാഖമാർ, തുടങ്ങിയ പല കാര്യങ്ങളും പറയുന്നത് മതമാണ്. അതിനാൽ, നമ്മുടെ ശാരീരിക ധാരണയ്ക്ക് അതീതമായ ഈ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെ മതമില്ലാത്ത ഒരാൾ പൂർണ്ണമായും അവഗണിക്കുന്നു.

4. ജീവിതത്തിന്റെ ലക്ഷ്യബോധം നമ്മോട് മതം പറയുന്നു: ഞാൻ എന്തിനാണ് ഇവിടെ ജീവിക്കുന്നത്? ആത്യന്തികമായി ഞാൻ എവിടെ പോകുന്നു? ഈ ജീവിതത്തിലെ എന്റെ തിരഞ്ഞെടുപ്പുകളുടെ അനന്ത രഫലങ്ങൾ എന്തൊക്കെയാണ്? ജീവിതത്തിൽ ഈ ലക്ഷ്യബോധം ഇല്ലാത്തതിനാൽ പലരും നിരാശരാണ്.

5. മതത്തെ ജീവിതരീതി എന്നാണ് നിർവചിച്ചിരിക്കുന്നത്; മനുഷ്യന്റെ അന്തസ്സും സുരക്ഷയും സംരക്ഷിക്കുകയും നിലനിർത്തുകയും ചെയ്യുന്നതിനൊപ്പം ഐക്യവും സന്തുഷ്ടവുമായ ജീവിതത്തിനുള്ള സാഹചര്യങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു ജീവിതചട്ടമാണിത്. നമുക്ക് ജീവിക്കാൻ ധാർമ്മിക മാനദണ്ഡങ്ങളും നീതിന്യായ വ്യവസ്ഥയും മതം നിർവചിക്ക

ന്നു. മതത്തെ അവഗണിക്കുന്നത് മനുഷ്യന്റെ തിന്മകളുടെ മുഴുവൻ പട്ടിക യിലേക്കും നയിക്കുന്നു; ദൂഷണം, അനീതി, അടിച്ചമർത്തൽ, അത്യാഗ്രഹം, വിവേചനം, അഴിമതി എന്നിങ്ങനെ പട്ടിക നീളുന്നു. നമ്മുടെ സ്വന്തം കൂട്ടായ നന്മയ്ക്ക് മതം ആവശ്യമാണ്.

6. അവസാനത്തേത് എന്നാൽ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ടത്. മതം പരമ പ്രധാനമാണ്, കാരണം അത് നമ്മുടെ അനന്തമായ അടുത്ത ജീവിതത്തിനായി നാം എങ്ങനെ തയ്യാറാകണം എന്നതിനെക്കുറിച്ച് പറയുന്നു. ഭാഗം 9 ൽ വിവരിച്ചതു പോലെ, മരണാനന്തര ജീവിതം ഒരു യാഥാർത്ഥ്യമാണ്. മുന്നിലുള്ളത് ഈ ജീവിതത്തിൽ നാം ചെയ്യുന്ന തിര ഞ്ഞെടുപ്പുകളെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു. നമ്മുടെ സ്രഷ്ടാവ് നമ്മിൽ നിന്ന് എന്താണ് പ്രതീക്ഷിക്കുന്നത്, നമ്മുടെ ജീവിതം എങ്ങനെ നടത്തണം, പരലോകത്ത് നമ്മുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ അനന്തരഫലങ്ങൾ എന്താ യിരിക്കുമെന്നല്ലാം മതം കൃത്യമായി പറയുന്നുണ്ട്.

മതമില്ലാത്ത ജീവിതം എന്നത് ജീവിതത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യത്തെക്കുറിച്ചും നമ്മുടെ നിലനിൽപ്പിനെക്കുറിച്ചുള്ള വിശാലമായ വീക്ഷണത്തെക്കുറിച്ചും അവഗണ നയുള്ള ജീവിതമാണ്, അതുപോലെ തന്നെ വരാനിരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളുടെ ദർശനമില്ലാത്ത ജീവിതവുമാണ്. ഖുർആനിലെ ഇനിപ്പറയുന്ന വാക്യങ്ങൾ നമ്മെ ഉപദേശിക്കുന്നതുപോലെ മതത്തെ തള്ളിക്കളയുന്നത് ബുദ്ധിപരമല്ല (67:6–12):

തങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിൽ അവിശ്വസിച്ചവർക്കാണ് നരക ശിക്ഷയുള്ളത്. തിരിച്ചെത്തുന്ന ആ സ്ഥലം വളരെ ചീത്ത തന്നെ. അവർ അതിൽ (നരകത്തിൽ) എറിയപ്പെട്ടാൽ അതിൽ നിന്നവർ ഒരു ഗർജ്ജനം കേൾക്കുന്നതാണ്. അത് തിളച്ചു മറിഞ്ഞു കൊ ണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യും. കോപം നിമിത്തം അത് പൊട്ടിപ്പിളർന്ന് പോകും. അതിൽ(നരകത്തിൽ) ഓരോ സംഘവും എറിയപ്പെ ടുമ്പോഴൊക്കെ അതിന്റെ കാവൽക്കാർ അവരോട് ചോദിക്കും. നിങ്ങളുടെ അടുത്ത് മുന്നറിയിപ്പുകാരൻ വന്നിരുന്നില്ലേ? അവർ പറയും അതെ ഞങ്ങൾക്ക് മുന്നറിപ്പുകാരൻ വന്നിരുന്നു. അപ്പോൾ ഞങ്ങൾ നിഷേധിച്ചു തള്ളുകയും അല്ലാഹു യാതൊന്നും ഇറക്കിയിട്ടി ല്ല, നിങ്ങൾ വലിയ വഴികേടിൽ തന്നെയാകുന്നു എന്ന് പറയുകയും ചെയ്തത്. ഞങ്ങൾ കേൾക്കുകയോ ചിന്തിക്കുകയോ ചെയ്തിരു ന്നെങ്കിൽ ഞങ്ങൾ ജ്വലിക്കുന്ന നരകാഗ്നിയുടെ അവകാശികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ആകമായിരുന്നില്ല എന്നും അവർ പറയും. അങ്ങനെ അവർ തങ്ങളുടെ കുറ്റം ഏറ്റുപറയും. അപ്പോൾ നരകാഗ്നിയുടെ ആൾക്കാർക്കു ശാപം. തീർച്ചയായും തങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിനെ അദൃശ്യനിലയിൽ ഭയപ്പെടുന്നവരാരോ അവർക്ക് പാപമോചനവും വലിയ പ്രതിഫലവുമുണ്ട്.(76 :6–12)

ഒരാൾക്ക് എങ്ങനെ മുസ്‌ലിമാകാം

ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ രണ്ടാം ഭാഗത്തിൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്ന വിശ്വാസത്തിന്റെ ആറ് ലേഖനങ്ങളിലും മതത്തിന്റെ അഞ്ച് ലേഖനങ്ങളിലും ഇസ്ലാം അധിഷ്ഠിതമാണ്. ഒരാൾ ഈ തത്വങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുകയും അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്തുകഴിഞ്ഞാൽ, താഴെ പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ പ്രഖ്യാപിക്കുന്നതിലൂടെ ഒരാൾ മുസ്ലീമാകും:

അഷ്ഹദു അൻ ലാ ഇലാഹ ഇല്ലാഹ്
അഷ്ഹദു അന്ന മുഹമ്മദ റസൂലുല്ലാഹ്

അല്ലാഹുവല്ലാതെ ആരാധനയ്ക്ക് യോഗ്യനായ ഒരു ദൈവമില്ലെന്നും മുഹമ്മദ് നബി അല്ലാഹുവിന്റെ ദൂതരുമാണെന്നും ഞാൻ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു.

ഈ പ്രസ്താവനയെ അറബിയിൽ ശഹാദ എന്ന് വിളിക്കുന്നു, അതായത് വിശ്വാസത്തിന്റെ പ്രതിജ്ഞയും സ്ഥിരീകരണവും. ആദ്യം അറബിയിലും പിന്നീട് പുതിയ മുസ്ലീമിന് മനസ്സിലാകുന്ന ഭാഷയിലും ഇത് പറയുന്നു.

ഒരാൾ ശഹാദ ഉച്ചരിച്ച കഴിഞ്ഞാൽ, അവൻ മുസ്‌ലിം എന്ന പദവി കൈവരിച്ചു കഴിഞ്ഞു. തുടർന്നുള്ള ജീവിതം വിശ്വാസത്തിന്റെയും മതത്തിന്റെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ ക്രമീകരിക്കേണ്ടത് അവന്റെ ബാധ്യതയാണ്.

ഒരു അമുസ്ലിം ഇസ്ലാം സ്വീകരിക്കുമ്പോൾ, അവൻ അല്ലെങ്കിൽ അവൾ യഥാർത്ഥത്തിൽ തന്റെ "ജന്മമതത്തിലേക്ക്" മടങ്ങുകയാണ്, കാരണം എല്ലാവരും മുസ്ലീങ്ങളായി ജനിക്കുന്നു. അതായത്, ജനനസമയത്ത് എല്ലാവരും സ്വഭാവത്താൽ അല്ലാഹുവിന്റെ ഇഷ്ടത്തിന് പൂർണ്ണമായും കീഴടങ്ങുകയും അടിസ്ഥാന ധാർമ്മികതയെക്കുറിച്ചുള്ള (അറബിയിൽ ഫിത്ര) ജന്മനാ അവബോധം നേടുകയും ചെയ്യുന്നു. ഒരാൾ വളരുമ്പോൾ, മാതാപിതാക്കളും ചുറ്റുമുള്ള സംസ്കാരവുമാണ് വ്യക്തിയെ ഒരു പ്രത്യേക മതത്തിലേക്ക് നയിക്കുന്നത്. അതിനാൽ, സത്യം അന്വേഷിക്കുകയും വിശ്വാസത്തിന്റെയും മതത്തിന്റെയും കാര്യങ്ങളിൽ യുക്തിസഹവും അർത്ഥവത്തായതും സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടത് വ്യക്തിയുടെ ഉത്തരവാദിത്തമാണ്.

വിശ്വാസത്തെക്കുറിച്ചുള്ള സത്യം

1. ജനിക്കുന്ന അവസരത്തിലുള്ള അന്ധമായ വിശ്വാസവും അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതോ, പൂർവ്വികരെ പിന്തുടരുന്നതോ യഥാർത്ഥ വിശ്വാസമല്ല.
2. അറിവ്, യുക്തി എന്നിവയെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയായിരിക്കണം യഥാർത്ഥ വിശ്വാസം.
3. സ്പഷ്ടമായ തെളിവുകളാൽ വിശ്വാസത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തെ പിന്തുണയ്ക്കണം.

കുറിപ്പ്

ഇസ്‌ലാമിൽ വിശ്വാസവും യുക്തിയും പരസ്പര വിരുദ്ധമല്ല. വിശ്വാസം തെളിയിക്കാനും ശക്തിപ്പെടുത്താനും യുക്തി പ്രയോഗിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

നിഘണ്ടു

അല്ലാഹു: സ്രഷ്ടാവും പ്രപഞ്ചനാഥനുമായവന്റെ വ്യക്തിപരമായ നാമം. (വിഭാഗം 3 കാണുക).

ആയത്ത്: ഖുർആനിലെ ഏതു സൂക്തത്തിനും ആയത്ത് എന്നു പറയുന്നു. അതുപോലെ ദൈവത്തിന്റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾക്കും ആയത്ത് എന്ന് പറയാറുണ്ട്.

ഖലീഫ: മുസ്‌ലിം സമുദായത്തിന്റെ നേതാവ്. അറബിക് പദമായ ഖലീഫയിൽ നിന്നും നിഷ്പന്നമായതാണ് ഈ പദം .

ഹദീസ്: ഹദീസും, സുന്നത്തും മുഹമ്മദ് നബിയുടെ വാക്കുകളും ജീവിത ഉദാഹരണങ്ങളുമാണ്. സ്വന്തം ജീവിതത്തിൽ പ്രയോഗിച്ച കാണിക്കുക എന്നതാണ് തിരുദൂതരുടെ അധ്യാപന രീതി. ആയതിനാൽ അവിടുത്തെ ജീവിതം തന്നെയാണ് മതജ്ഞാനം. (സെക്ഷൻ 8 കാണുക).

ഹജ്ജ്: മുസ്‌ലിം സമുദായത്തിന്റെ മക്കയിലേക്കുള്ള വാർഷിക തീർത്ഥാടനമാണ് ഹജ്ജ്. (സെക്ഷൻ 2 കാണുക)

ഹിജ്റ: 622ൽ മക്കയിൽ നിന്ന് മദീനയിലേക്ക് മുസ്‌ലിംകളുടെ കുടിയേറ്റം നടന്നു. ഹിജ്റ കലണ്ടർ എന്നറിയപ്പെടുന്ന മുസ്‌ലിം ചാന്ദ്ര കലണ്ടറിന്റെ തുടക്കമായി ഈ സംഭവം പരിഗണിക്കപ്പെട്ടു. (സെക്ഷൻ 4 കാണുക)

ഇബാദി: ഇസ്ലാമിക നിയമ വിദ്യാലയങ്ങളിൽ ഒന്ന്. (സെക്ഷൻ 18 കാണുക)

ഇസ്‌ലാം: സ്രഷ്ടാവായ അല്ലാഹുവിന്റെ ഏകത്വത്തിൽ വിശ്വസിക്കാനും അവന്റെ ഹിതത്തെ പൂർണമായി അംഗീകരിക്കാനും അനുസരിക്കാനും ആവശ്യപ്പെടുന്ന മതത്തിന്റെ പേര്. (ഭാഗം2 കാണുക)

ജിഹാദ്: അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിനായി പരിശ്രമിക്കുകയോ സമരം ചെയ്യുകയോ ചെയ്യുക. അങ്ങനെ, അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രീതിയും അംഗീകാരവും നേടുക എന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തോടെ ചെയ്യുന്ന ഒരു വിശ്വാസിയുടെ ഓരോ പ്രവൃത്തിയും ജിഹാദ് തന്നെ. (ഭാഗം 16 കാണുക)

കഅ്ബ:	ഏകദൈവാരാധനയ്ക്കായി ഭൂമിയിൽ നിർമ്മിച്ച ആദ്യത്തെ ഭവനം. മക്കയിലെ വലിയ പള്ളിയുടെ മൈതാനത്തിലാണ് ഇത് സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. സാധാരണയായി ഈ ഭവനം കറുത്ത തുണിയിലാണ് പൊതിഞ്ഞിരിക്കുന്നത്.
മദീന:	മക്കയിൽ നിന്ന് ഏകദേശം 400 കിലോമീറ്റർ വടക്കായി സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന സൗദി അറേബ്യയിലെ ഒരു നഗരം. ഇസ്ലാമിലെ രണ്ടാമത്തെ ഏറ്റവും പുണ്യ പള്ളിയായ പ്രവാചകന്മാരുടെ പള്ളി (അറബിയിൽ മസ്ജിദ് അൽ-നബവി) സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നത് ഇവിടെയാണ്.
മക്ക:	സൗദി അറേബ്യയുടെ പടിഞ്ഞാറൻ ഭാഗത്ത് സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ഒരു നഗരം. കബയുടെ സ്ഥാനവും ഇസ്‌ലാമിലെ ആദ്യത്തെ വിശുദ്ധ പള്ളിയുമായ ഇൻവിയോളബിൾ മോസ്ക് (അല്ലെങ്കിൽ അറബിയിൽ മസ്ജിദ് അൽ ഹറാം)
മുസ്‌ലിം:	ഇസ്‌ലാം മതത്തിന്റെ തത്ത്വങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുകയും പിന്തുടരുകയും ചെയ്യുന്ന വ്യക്തി.
ഖിബ്‌ല:	മുസ്ലീങ്ങൾ നമസ്കാരത്തിന് തിരിയുന്ന മക്കയുടെ ദിശ.
ഖുർആൻ:	അവസാനത്തെ ദിവ്യ സന്ദേശമാണ് ഖുർആൻ. മുഹമ്മദ് നബിക്കാണ് അവതരിച്ചത് .അദ്ദേഹത്തിന് സമാധാനം ഉണ്ടാകട്ടെ (ഭാഗം 6 കാണുക)
ശരീഅത്ത്:	അടിസ്ഥാന വിശ്വാസങ്ങൾ (മതം), ആരാധനാരീതികൾ, ധാർമ്മികത, സാമൂഹിക-സാമ്പത്തിക തത്വങ്ങൾ, ശിക്ഷ നടപടികൾ എന്നിവ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഇസ്‌ലാമിക പെരുമാറ്റച്ചട്ടം. (ഭാഗം 17 കാണുക)
ശിയ:	ഇസ്ലാമിക നിയമ വിദ്യാലയങ്ങളിൽ ഒന്ന്. (സെക്ഷൻ 18 കാണുക)
സുന്നി:	ഇസ്ലാമിക നിയമ വിദ്യാലയങ്ങളിൽ ഒന്ന്. (സെക്ഷൻ 18 കാണുക)
സൂറത്ത്:	ഖുർആനിലെ അധ്യായങ്ങൾ.
ഉമ്മത്ത്:	ലോകത്തെ മുഴുവൻ മുസ്‌ലിം ജനത

എൻഡ്നോട്ടുകൾ

1. പ്രവാചകന്മാരുടെ പേരുകൾ പരാമർശിക്കുമ്പോഴെല്ലാം മുസ്‌ലിംകൾ "അല്ലാഹുവിന്റെ സമാധാനം, അനുഗ്രഹം ഉണ്ടാകട്ടെ" എന്ന് പറഞ്ഞ് അല്ലാഹുവിനെ വിളിക്കുന്നു. (ഖുർആൻ 33:56, 37: 181 ഉം കാണുക)

2. ഖുർആൻ 2: 132, 136, 22:78

3. ഖുർആനിലെ നിരവധി വാക്യങ്ങളിൽ വിശ്വാസപ്രമാണങ്ങൾ പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്, ഉദാഹരണത്തിന്; 2:3–4, 2:285, 4:136, 54:49, തുടങ്ങിയ വാക്യങ്ങൾ.

4. നമ്മുടെ പ്രവൃത്തികൾ ദൈവം മുൻകൂട്ടി നിശ്ചയിച്ചിട്ടില്ലെന്ന് ഖുർആനിൽ വ്യക്തമാണ്. ഉദാഹരണത്തിന് 4:62, 10:44, 13:11, 18:29, 30:41, എന്നിവ കാണുക.

5. ഇസ്‌ലാം കാര്യങ്ങൾ ഖുർആനിലെ പല വാക്യങ്ങളിലും പ്രഖ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നു; 2: 3, 2:43, 2: 183, 2: 196, 3:97, 22:78 എന്നിവ കാണുക.

6. തഖ്‌വ എന്നാൽ വാച്യാർത്ഥത്തിൽ ഭയപ്പെടുക/ സൂക്ഷിക്കുക എന്നാണ്. അല്ലാഹുവിന്റെ കോപത്തിൽ നിന്ന് സ്വയം പരിരക്ഷിക്കാനും അവന്റെ സാന്നിധ്യത്തെക്കുറിച്ച് ഭയപ്പെടാനും ബോധമുള്ളവരാകാനുമുള്ള ശ്രമത്തിനാണ് തഖ്‌വ എന്നതിൽ അർത്ഥമാക്കുന്നത്. ഈ ദൈവബോധം ഭക്തി/ നീതി കൈവരിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു പ്രേരകശക്തിയാണ്, അഥവാ നന്മ ചെയ്യുന്നതും തിന്മ തിരസ്കരിക്കുന്നതിനുള്ള പ്രേരകം.

7. ഖുർആൻ 7: 158, 21: 107, 33:40, 34:28

8. നേതൃത്വത്തിനായുള്ള ഈ ഓഫർ മക്കയിലെ വിശിഷ്ടാതിഥികളിൽ ഒരാളായ ഉത്ബ ബിൻ റബിയ (അബു സുഫിയാന്റെ അമ്മായി) നൽകിയത്.

9. ഖുർആൻ 29: 50–51

10. ദ ഹോളി ഖുർആൻ വിവർത്തനവും വിശകലനവും എ. യൂസഫ് അലി, ദ ഇസ്‌ലാമിക് ഫൗണ്ടേഷൻ ലണ്ടൻ 1975. 7:157 വ്യഖ്യാനം

11. ഖുർആൻ 3: 3, 4:47, 5:48, 15: 9, 26: 192–196, 76:23, മറ്റ് വാക്യങ്ങൾ.

12. അല്ലാഹുവുമായുള്ള മനുഷ്യന്റെ ബന്ധവും മറ്റ് സൃഷ്ടികളുമായുള്ള അവന്റെ ബന്ധവും ഖുർആനിലെ നിരവധി വാക്യങ്ങളിൽ പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്;

1: 2, 2: 21–22, 2: 257, 7:54, 50:21, 82: 10–12, 18:50, 6: 112, 12: 5, 6:38, 2: 164, 31: 10, 36: 71–73.

13. ഖുർആൻ 2: 38–39, 2: 81–82, 17: 9–10, മറ്റ് വാക്യങ്ങൾ.

14. ഖുർആൻ 3: 137, 10: 71—73; 11: 25—49, 12: 1—113, 17: 2–8, 71: 1—28,

15. ദി ജിയോളജിക്കൽ കൺസെപ്റ്റ് ഓഫ് മൗണ്ടയ്ൻ സ് ഇൻ ദി ഖുർആൻ. ഇൽ – നഗ്ഗാർ, പേ – 5

16. ഈ വിഷയത്തെക്കുറിച്ചുള്ള കൂടുതൽ വായനയ്ക്ക് ദയവായി ഇത് കാണുക: (1) ഡോ. സാക്കിർ നായിക് എഴുതിയ ഖുർആൻ& മോഡേൺ സയൻസസ്, (2) മൗറീസ് ബുക്കായിയുടെ ദി ബൈബിൾ, ദി ഖുർആൻ ആന്റ് സയൻസ് (3) ദി ഖുർആൻ : അൻ ചാലൻജ്ബിൾ മിറാക്ൾ കാനർ തസ്‌ലാമൻ, വിവർത്തനം ചെയ്തത് എൻഡർ ഗ്രോൽ

17. ഖുർആൻ 2:34, 17:61

18. ഖുർആൻ: 14: 44–46, 74: 8–10, 80: 33–46

19. ഖുർആൻ: 13:22–23, 36:55–56, 52:21

20. ഖുർആൻ: 5:48, 16:36, 10:47

21. ഖുർആൻ:3:64—65; 3:98—100, 4:47

22. ഖുർആൻ 2:75, 2:79, 2: 146, 159, 174, 3:71, 4:46, 5:13, 5:15. ക്രിസ്തീയ പശ്ചാത്തലമുള്ള ബൈബിൾ പണ്ഡിതന്മാരും ഈ വസ്തുത ഉറപ്പിച്ച് പറയുന്നു, ഉദാഹരണത്തിന് (1) യേശുവിനെ തെറ്റായി ഉദ്ധരിക്കുന്നത് (2) ബാർട്ട് ഡി. എർമാൻ എഴുതിയ യേശു തടസ്സപ്പെടുത്തി എന്നിവ കാണുക.

23. ഖുർആൻ 5:58

24. ഖുർആൻ 11:118–119

25. ഖുർആൻ 3:59, 4: 171, 5:75, 5: 116–117, 19:30,

26. ബൈബിൾ (കെജെവി); മത്തായി 24:36, യോഹന്നാൻ 5:30, 14:28, 17: 3, 20: 17, പ്രവൃത്തികൾ 2:22. ഈ വിഷയത്തെക്കുറിച്ചുള്ള കൂടുതൽ വായനയ്ക്ക് ഇനിപ്പറയുന്ന സൈറ്റ് സന്ദർശിക്കുക: http://www.islam-guide.com/ch3-10-1.htm. ഡോ. ലോറൻസ് ബ്രൗണിന്റെ ദി ഫസ്റ്റ് ആന്റ് ഫൈനൽ ടെസ്റ്റ്മെന്റ് നിങ്ങൾക്ക് വായിക്കാം.

27. ഖുർആൻ 3:45, 4: 171, 5:72, 19:30.

28. ഖുർആൻ 19: 27–33, ഖുർആൻ 3:49; 5: 110.

29. ഖുർആൻ 5: 110, 57:27.

30. യേശുവിന് " അല്ലാഹുവിന്റെ സമാധാനം ഉണ്ടാകട്ടെ" ഇസ്രായേൽ മക്കൾക്ക് അയച്ചുവെന്നതിന് ബൈബിളിന്റെ എല്ലാ പതിപ്പുകളും സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു. ഉദാഹരണത്തിന്, ബൈബിൾ (കെജെവി), മത്തായി 10: 5–6, മത്തായി 15: 22–26 എന്നിവ കാണുക.

31. ശാസ്ത്രജ്ഞരിൽ നിരീശ്വരവാദത്തിന്റെ ശക്തമായ വക്താവായിരുന്ന സർ ആന്റണി ഫ്ലൂവു. 2004 ൽ അദ്ദേഹം ദൈവത്തിലുള്ള വിശ്വാസം പ്രഖ്യാപിക്കുകയും 2007 ൽ ഒരു പുസ്തകം എഴുതി – അവിടെ ദൈവമുണ്ട്: ലോകത്തെ ഏറ്റവും കുപ്രസിദ്ധാ നിരീശ്വരവാദി തന്റെ മനസ്സ് എങ്ങനെ മാറ്റി.

32. ഖുർആൻ 7:172, 30:30

33. ഖുർആൻ 3.86, 10: 9,13:27, 17:97, 18:17, 48:4, 74:31.

34. ഖുർആൻ 17:70, 23:115, 29:2, 30:8

35. ചരിത്രത്തിൽ സ്ത്രീകൾ അനുഭവിച്ച അനീതികളുടെ ഉദാഹരണങ്ങൾ ഇവയാണ്: (1) ഇസ്ലാമിന് മുമ്പുള്ള അറേബ്യയിൽ ശിശുക്കളെ ജീവനോടെ കുഴിച്ചുമൂടിയിരുന്നു. (2) റോമൻ നാഗരികത സ്ത്രീകളെ അടിമകളായി കണക്കാക്കിയിരുന്നു, അതേസമയം ഗ്രീക്കുകാർ സ്ത്രീകളെ ഒരു ഉപഭോഗവസ്തുവായി കണക്കാക്കിയിരുന്നു. (3) ഫ്രാൻസിൽ, സ്ത്രീകൾ മനുഷ്യരാണോ അല്ലയോ എന്ന് തീരുമാനിക്കാൻ CE 587–ൽ ഒരു സമ്മേളനം നടന്നു. (4) 1850–ന് മുമ്പ് ഇംഗ്ലണ്ടിൽ സ്ത്രീകളെ പൗരന്മാരായി കണക്കാക്കിയിരുന്നില്ല, 1882 വരെ അവർക്ക് വ്യക്തിപരമായ അവകാശങ്ങളൊന്നും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. (5) ചൈനീസ് സംസ്കാരത്തിൽ പുരുഷന്മാർക്ക് ഭാര്യമാരെ അടിമകളായി വിൽക്കാൻ മാത്രമല്ല, അവരെ ജീവനോടെ കുഴിച്ചുമൂടാനും അനുവാദമുണ്ടായിരുന്നു. (6) ഹിന്ദുക്കൾ സ്ത്രീകളെ മരണം, നരകം, വിഷം, തീ എന്നിവയേക്കാൾ മോശമായ ഒരു ദുരിതമായി കണക്കാക്കി.

36. ഖുർആൻ 2: 190, 2: 193, 2: 217, 4:75, 8:39

37. ഖുർക്കൻ 8: 67–70. 8, 9 അധ്യായങ്ങളുടെ വലിയ ഭാഗവും (അതുപോലെ മറ്റ് അധ്യായങ്ങളും), യുദ്ധത്തിനുള്ള സാഹചര്യങ്ങൾ, യുദ്ധത്തിന്റെ

പെരുമാറ്റം, യുദ്ധത്തിലെ സന്ധി സംബന്ധിച്ച വിധിന്യായങ്ങൾ, അഭയാർഥികൾ, യുദ്ധ മുതൽ കൈകാര്യം ചെയ്യൽ, യുദ്ധത്തടവുകാരോടുള്ള പെരുമാറ്റചട്ടം എന്നിവയെ കുറിച്ചുള്ള നിയമങ്ങൾചരിത്രത്തിൽ ആദ്യമായി അവതരിപ്പിച്ചത് മുസ്‌ലിംകളാണെന്നത് ശ്രദ്ധേയമാണ്.

38. ആബലിഷൻ ടൈംലൈൻ കാണുക: http://en.wikipedia.org/wiki/Abolition_of_ slavery_timeline

39. ഖുർആൻ 10:99, 109: 1–6,

40. റഫറൻസ് VI, പേജ് 183

41. റഫറൻസ് VII, പേജ് 4

42. റഫറൻസ് VII, പേജ് 4

43. റഫറൻസ് VIII, പേജ് 110–114

44. റഫറൻസ് VIII, പേജ് 116–118

അവലംബം

I. വിശുദ്ധ ഖുർആൻ, വിവർത്തനവും വ്യാഖ്യാനവും.എ. യൂസഫ് അലി, ദി ഇസ്‌ലാമിക് ഫൗണ്ടേഷൻ, ലണ്ടൻ, 1975

II. ഖുറാൻ മനസ്സിലാക്കാൻ, സയ്യിദ് അബുൽ അലാ മൗദൂദി, ദി ഇസ്ലാമിക് ഫൗണ്ടേഷൻ, ലണ്ടൻ, 1992.

III. ഖുർആനും ആധുനിക ശാസ്ത്രവും: സംഘർഷമോ അനുരഞ്ജനമോ? ഡോ. സാക്കിർ നായിക് (2008), ഇസ്‌ലാമിക് റിസർച്ച് ഫൗണ്ടേഷൻ, മുംബൈ, ഇന്ത്യ.

IV. ഉലൂം അൽ–ഖുർആൻ, ഖുർആനിലെ ശാസ്ത്രങ്ങളുടെ ഒരു ആമുഖം. അഹമ്മദ് വോൺ ഡെൻഫർ, ദി ഇസ്‌ലാമിക് ഫൗണ്ടേഷൻ, ലണ്ടൻ, 1983

V. ഹിന്ദു ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ മുഹമ്മദ്. ഡോ. വേദ് പ്രകാശ് ഉപദ്ധായ്, പ്രസിദ്ധീകരിച്ചത് എ.എസ്. നൂർദീൻ, മലേഷ്യ, 2007

VI. താരിഖ് റമദാൻ, റാഡിക്കൽ റിഫോം: ഇസ്‌ലാമിക് എത്തിക്സ് ആൻഡ് ലിബറേഷൻ. ഓക്സ്ഫോർഡ് യൂണിവേഴ്സിറ്റി പ്രസ്സ്, ഓക്സ്ഫോർഡ്, 2009.

VII. ക്ലിന്റൺ ബെന്നറ്റ്, മുസ്‌ലിംകളും മോഡേണിറ്റിയും: പ്രശ്നങ്ങൾക്കും സംവാദങ്ങൾക്കും, ഒരു ആമുഖം ന്യൂയോർക്ക്, 2005.

VIII. മെഹ്മെത് ഓസാൽപ്. പാരമ്പര്യവും ആധുനികതയും തമ്മിലുള്ള ഇസ്‌ലാം, ബാർട്ടൻ ബുക്സ്, ഓസ്ട്രേലിയ, 2012.

"അർ–റഹ്മാൻ", പരമകാരുണികൻ. ഇത് അല്ലാഹുവിന്റെ ഗുണങ്ങളിൽ ഒന്നാണ്.

കുറിപ്പുകൾ

تعريف الإسلام باللغة المالايالامية (مَلَيَلَم)

ഇത് വിൽക്കാൻ പാടുള്ളതല്ല

ആറ്റം ഡിഎൻഎയുടെ തന്മാത്രാ ഘടന